

6 (217)

ZIELONA GÓRA czerwiec 2014

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

UNIWERSYTET
OTWARTY
NA EUROPE

FESTIWAL NAUKI

Źródło: Mamyrt Jankow, Kazimierz Adamczewski

**PROFESOR WOJCIECH DZIEMBOWSKI
PROFESOR RICHARD WIELEBINSKI
DOKTORAMI HONORIS CAUSA
UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO**

w numerze

UROCZYŚCIE NADANIA TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO:

Wystąpienie prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego, Rektora UZ **4**

Wystąpienie prof. dr. hab. Giorgi Melikidze - Dziekana Wydziału
Fizyki i Astronomii **5**

ANDRZEJ MACIEJEWSKI / Laudacja poświęcona
prof. Wojciechowi Dziembowskiemu **6**

JANUSZ GIL / Laudacja poświęcona prof. Richardowi Wielebniemu **7**

ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu **10**

ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora **11**

JANINA WALLIS / Jan Berdyszak. Horyzonty grafiki **15**

NOWE HABILITACJE:

KATARZYNA KOCHAN / Dr hab. Ewa Małgorzata Skorek **16**

MAREK SAWERWAIN / Dr hab. inż. Marcin Mrugalski **17**

JANINA WALLIS / Gloria Artis dla prof. Stanisława R. Kortyki **18**

EWA SAPEŃKO / Nagroda PAN dla doktoranta z naszego
Uniwersytetu **19**

JUSTYNA JACHIMIUK, MICHAŁ GOLĄŃSKI / Zbigniew Bać - na rzecz
ochrony ładu przestrzennego i rozwoju architektury **20**

EWA SAPEŃKO / Nagroda dla prof. Andrzeja Cegielskiego **21**

FESTIWAL NAUKI 2014:

EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / Niebieski jak niebo, niebieski jak
Unia Europejska **23**

RENATA KASPERSKA, ANDRZEJ KASPERSKI / Otwarty Turniej
Szachowy o Puchar JM Rektora UZ **24**

ZDZISŁAW WAŁĘGA, JERZY SOBICH / Wydział Mechaniczny
otwarty ma Europę **25**

KRYSTYNA BIAŁEK / XXV Międzynarodowy Konkurs „Mathématiques
sans Frontières” (Matematyka bez Granic) - edycja polska w Regionie
Lubusko-Zachodniopomorskim **26**

MONIKA ROSZAK, KATARZYNA SKRZYPEK / Zielona energia **28**

MONIKA ROSZAK, KATARZYNA SKRZYPEK / Park Naukowo-
Technologiczny już otwarty!!! **29**

JOANNA MALON / Z Prezydentem RP o wolności **30**

JOANNA MALON / Już nie ma białych plam **31**

EWA ADASZYŃSKA / Powiało na mnie morze snów... Partytury i
muzyczne notacje Krzysztofa Pendereckiego **32**

JANINA WALLIS / Galeria Biblioteki Uniwersyteckiej **36**

ŁUKASZ RUT / Interior wesprze finansowo innowacyjne biznesy **37**

Nowa edycja odpłatnych kursów językowych **38**

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE:

Wydział Artystyczny **40**

Wydział Ekonomii i Zarządzania **47**

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji **50**

Wydział Humanistyczny **54**

Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska **56**

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii **59**

Wydział Mechaniczny **62**

*Dużo słońca,
umiarkowanej temperatury (!!!),
godzin lenistwa na plaży,
a tym co lubią - tysięcy kilometrów na
liczniku*

na wakacje Czytelnikom

życzy

Redakcja

64 Wydział Nauk Biologicznych

65 Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

71 MONIKA RUTKOWSKA / Za nami III edycja gry miejskiej studentów
UZ Bieg do Kariery!

72 LILIA SMOŁA / Dzień służb mundurowych ma UZ

72 LILIA SMOŁA / Studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego przed sądem

73 KAROL DĄBROWSKI / Lubuscy przedsiębiorcy
na 21. Międzynarodowych Targach Wody i Systemów Nawadniania -
SMAGUA 2014 w Saragossie

74 10 mln zł na Inkubator Przedsiębiorczości w PNT

74 DARIUSZ MICHALSKI / XXI Międzynarodowe Mistrzostwa Polski
w Płukaniu Złota

75 EWA POPIŁKA / Nowości wydawnicze

79 BEATA GABRYŚ, GRZEGORZ GABRYŚ / Kompetencje nauczycieli
akademickich Uniwersytetu Zielonogórskiego a pomnikowe dęby

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Poła Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegóła, Marcin Mrugałcki,
Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska,
Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY / ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI
R E D A K C J A
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze
są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego
i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo
nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji;
materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone
informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w czerwcu 2014 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

DOKTOR HONORIS CAUSA UNIwersytetu ZIELONOGÓRSKIEGO

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński
Rektor Uniwersytetu Zielonogorskiego

*Szanowni Panowie Profesorowie!
Szanowni Państwo!*

Dzisiejszy dzień jest wyjątkowy dla całej naszej społeczności akademickiej. Co więcej, to już drugi taki dzień na przestrzeni ostatniego miesiąca.

Blisko miesiąc temu mieliśmy zaszczyt przyznawać tytuł doktora honoris causa najbardziej, obok Fryderyka Chopina, znanemu na świecie polskiemu kompozytorowi, Maestro Krzysztofowi Pendereckiemu.

W dniu dzisiejszym tytuł ten przyznajemy aż dwóm światowej sławy astronomom. Profesorowi Wojciechowi Dziembowskiemu z Obserwatorium Astronomicznego Uniwersytetu Warszawskiego oraz profesorowi Richardowi Wielebinskiemu, emerytowanemu wieloletniemu dyrektorowi Instytutu Maxa Plancka w Bonn, a urodzonemu w Polsce w miejscowości Pleszew.

Swoją aktywnością naukową Panowie Profesorowie świetnie się uzupełniają. Profesor Dziembowski skoncentrował się na teorii, Profesor Wielebinski całe swoje dorosłe życie poświęcił obserwacjom kosmosu.

Nie będę opowiadał historii życia, ani wymieniał zasług Panów Profesorów. Za chwilę zrobi to wnioskodawca honorowych przewodów doktorskich - dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii, profesor Giorgi Melikidze.

To, co łączy obu Panów Profesorów, to okazywana przez

całe życie wielka i przejawiająca się w wielu obszarach przychylność dla tworzącego się w naszym ośrodku akademickim, a później szybko rozwijającego, środowiska zielonogórskich astronomów.

Pan Profesor Wojciech Dziembowski był jego troskliwym mentorem i protektorem od samego początku. Uczestniczył w procesach uzyskiwania pierwszych stopni i tytułów naukowych zielonogórskich astronomów, pomagając w otwarciu przewodów lub pisząc recenzje dorobku naukowego kandydatów. Wspieranie rozwoju kadr oraz udział w wielu konferencjach i seminariach organizowanych między innymi przez Wydział Fizyki i Astronomii, to tylko wybrane przykłady Jego aktywności. Zawsze wierzył, że garstka entuzjastów osiągnie sukces i zielonogórska astronomia zajmie poczesne miejsce na naukowej mapie Polski. Jego moralne wsparcie było bardzo ważnym źródłem energii niezbędnej podczas budowy, praktycznie od podstaw, nowego ośrodka astronomicznego. Obecnie ten ośrodek posiada pełnię uprawnień akademickich, w wielkim stopniu właśnie dzięki wsparciu prof. Wojciecha Dziembowskiego. Pięknie Panu Profesorowi za to, jakże ważne dla nas, wsparcie dziękujemy.

Ogromne są zasługi Profesora Richarda Wielebinskiego dla naszej astronomii. Na staże naukowe w Max-Planck Institut für Radioastronomie w Bonn, którym kierował w latach 1969-2004 prof. R. Wielebinski wielokrotnie zapraszał naszych pracowników: Janusza Gila, Jarosława Kijaka, Wojciecha Lewandowskiego i Olafa Marona. Profesor pomagał także wyposażać nasz ośrodek akademicki w sprzęt elektroniczny, komputery, książki i publikacje naukowe.

Profesora Wielebńskiego traktujemy jako ojca chrzestnego zielonogórskiej radioastronomii, znanej w świecie ze swoich badań nad pulsarami. Bardzo dziękujemy Panie Profesorze. Zawsze o tym będziemy pamiętać.

To dzięki wybitnym jednostkom nauka stale się rozwija, co w efekcie przekłada się na zmianę naszej rzeczywistości. Granice poznania są coraz dalej przesuwane. Dlatego dla społeczności akademickiej to wielki zaszczyt i honor, iż wybitne Osobistości polskiej i światowej nauki możemy wyróżnić tytułem doktora honoris causa zielonogórskiej uczelni.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego podczas swego posiedzenia w dniu 4 czerwca 2014 r. podjął uchwałę o nadaniu tytułów doktora honoris causa wybitnym astrofizykom prof. Wojciechowi Andrzejowi Dziembowskiemu oraz prof. Richardowi Wielebowskiemu.

O przedstawienie sylwetek obu Profesorów oraz procedury nadania tytułów doktorów honoris causa przez Wydział, proszę dziekana Wydziału Fizyki i Astronomii, Pana Profesora Giorgi Melikidze.

Prof. dr hab. Giorgi Melikidze

Dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Wielce Czcigodni Doktorzy Honoris Causa,
Dostojni Goście!*

Jako dziekanowi Wydziału Fizyki i Astronomii, który wystąpił z wnioskami inicjującymi postępowania o nadanie Profesorowi Wielebowskiemu i Profesorowi Dziembowskiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego, przysługuje mi w dniu dzisiejszym prawo i zaszczyt złożenia podziękowań.

Dziękuję zatem Wysokiemu Senatowi za to, że nadał tytuły doktora honoris causa naszym doktorantom. Dziękuję Jego Magnificencji Rektorowi Uniwersytetu Zielonogórskiego Profesorowi Tadeuszowi Kuczyńskiemu za to, że dzisiejszej uroczystości patronuje, reprezentując godność i władzę naszej Uczelni.

Dziękuję również Profesorowi Januszowi Gilowi, promotorowi przewodu Profesora Wielebńskiego oraz Profeso-

rowi Andrzejowi Maciejewskiemu, promotorowi przewodu Profesora Dziembowskiego.

Dzisiejsza uroczystość jest wyjątkowa dla naszego Wydziału, ponieważ jest to nasze pierwsze doświadczenie w tej dziedzinie. Po otrzymaniu prawa nadawania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie astronomia, Rada Naukowa na posiedzeniu 19 listopada 2013 roku, postanowiła wystąpić do Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z wnioskiem o nadanie tytułów doktora honoris causa dwóm wybitnym naukowcom i wspaniałym osobom, szczególnie zasłużonym dla zielonogórskich astronomów - profesorowi doktorowi Richardowi Wielebowskiemu oraz profesorowi doktorowi habilitowanemu Wojciechowi Dziembowskiemu. Jednocześnie Rada Naukowa Wydziału powierzyła obowiązki Promotorów Profesorowi Januszowi Gilowi oraz Profesorowi Andrzejowi Maciejewskiemu.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na posiedzeniu 29 stycznia 2014 roku przyjął uchwałę o wszczęciu postępowania oraz wystąpił do Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu o zaopiniowanie dorobku naukowego i zasług Profesora Wielebńskiego. W tym samym dniu Senat wystąpił do Uniwersytetu Wrocławskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego z prośbą o zaopiniowanie osiągnięć Profesora Dziembowskiego.

Chciałbym serdecznie podziękować Profesorowi Andrzejowi Kusowi z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika oraz Profesorowi Markowi Urbanikowi z Uniwersytetu Jagiellońskiego za przygotowanie szczególnych opinii w sprawie postępowania dla Profesora Wielebńskiego. Pozwolę sobie przedstawić krótkie wyciągi z otrzymanych recenzji.

Profesor Kus pisze: „W podsumowaniu pragnę podkreślić, że prof. Richard Wielebński jest uczonym światowego formatu - jednym z najwybitniejszych astronomów na świecie. Jest pomysłodawcą i realizatorem wielu unikatowych programów badawczych, twórcą nowych metod obserwacyjnych i metod przetwarzania danych, a także pomysłodawcą i projektantem nowej generacji instrumentów badawczych. Można śmiało powiedzieć, że miał ogromny wpływ na rozwój badań astronomicznych na przestrzeni ostatnich 50 lat.

Nie ulega dla mnie wątpliwości, że sylwetka naukowa, dorobek naukowy i zasługi dla astronomii polskiej w pełni uzasadniają wniosek o nadanie mu zaszczytnego tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego. Będzie to stosownym wyrazem uznania Jego znakomitego wkładu w rozwój ośrodka astronomicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.”

Natomiast Profesor Urbanik pisze: „Jest dla mnie oczywiste, że zasługi Profesora Wielebńskiego dla rozwoju polskiej radioastronomii, w tym dla ośrodka astronomicznego w Uniwersytecie Zielonogórskim, bezdyskusyjnie zasługują na uhonorowanie go doktorem honoris causa tej Uczelni. Uważam, że Profesor Richard Wielebński w pełni zasługuje na taką godność.”

Jestem również niezmiernie wdzięczny Profesorowi Michałowi Tomczakowi z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Profesorowi Stanisławowi Zoli z Uniwersytetu Jagiellońskiego za przygotowanie opinii w sprawie postępowania dla Profesora Dziembowskiego. Oto krótkie wyciągi z recenzji.

Profesor Tomczak pisze: „... warto w tym miejscu przywołać trzy fundamentalne prace zawierające podstawy teorii nieradialnych pulsacji gwiazd, które prof. Dziembowski

opublikował samodzielnie w Acta Astronomica w 1977 r. mianowicie „Oscillating White Dwarfs”, „Oscillations of Giants and Supergiants” i „Light and radial Velocity variations in a Nonradially Oscillating Star”. Prace te były cytowane łącznie prawie 400 razy, z czego ostatnich 11 cytowań pochodzi z bieżącego roku. Prof. Dziembowski jest bardzo ceniony i lubiany w środowisku astronomicznym. Najlepszym tego dowodem może być ubiegłoroczne 301. Sympozjum Międzynarodowej Unii Astronomicznej poświęcone omówieniu dorobku naukowego Profesora. Gorąco popieram inicjatywę Uniwersytetu Zielonogórskiego zmierzającą do uhonorowania tak znamienitego Uczzonego.”

Natomiast Profesor Zota pisze: „Profesora Wojciecha Dziembowskiego uważam za naukowca światowej klasy. Jest on niewątpliwym autorytetem w dziedzinie astrosejsmologii i twórcą tego kierunku astrofizyki w Polsce. Jego oddziaływanie nie ograniczało się tylko do dwóch instytutów warszawskich, ale poprzez współpracę z Nim zyskały także inne ośrodki w Polsce, także te mniejsze, dopiero tworzone, np. zielonogórski.

Biorąc pod uwagę niezwykle wysoką pozycję naukową profesora Wojciecha Dziembowskiego tak w kraju jak i na świecie oraz fakt, że jest On jednym z kilku najważniejszych autorytetów w dziedzinie astrosejsmologii na świecie, posiada znaczny dorobek dydaktyczny a także organizacyjny, uważam wniosek o przyznanie Mu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego za ze wszelkich miar warty poparcia.”

Otóż 4 czerwca 2014 roku Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego nadał Profesorowi Wielebniemu i Profesorowi Dziembowskiemu tytuły doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W imieniu społeczności Wydziału Fizyki i Astronomii serdecznie dziękuję recenzentom oraz rektorom i senatorom odpowiednich uniwersytetów za pełne poparcie naszego wniosku. Dziękuję wszystkim dostojnym gościom, którzy poprzez udział w dzisiejszej uroczystości składają hołd naszemu Doktorom Honoris Causa.

Serdecznie gratuluję Szanownym Doktorom Honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego. Proszę przyjąć szczerze życzenia wielu dobrych dni i wyrazy głębokiego szacunku.

Ad multos annos!

LAUDACJA POŚWIĘCONA PROF. WOJCIECHOWI DZIEMBOWSKIEMU

Prof. dr hab. Andrzej Maciejewski

Wydział Fizyki i Astronomii

*Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie,
Dostojni i Czcigodni Doktorzy Honorowi,
Szanowni Państwo!*

Gdy ponad 30 lat temu, w chłodny wiosenny poniedziałek zajmowałem miejsce w jednym z tylnych rzędów sali wykładowej Instytutu Astronomii UMK, by wysłuchać refe-

ratu o pulsacjach gwiazd, nie mogłem nawet przypuszczać, że kiedyś spotka mnie ten ogromny zaszczyt i wyróżnienie, iż będę promotorem doktoratu honorowego profesora Wojciecha Dziembowskiego, który ten referat wygłosił. Wspominam to odległe wydarzenie, gdyż najważniejsze osiągnięcia Profesora Dziembowskiego dotyczą pulsacji gwiazd. To dzięki badaniom tych pulsacji, którymi zajmuje się On po dziś dzień, stał się światowej sławy uczonym.

Profesor Dziembowski ukończył liceum ogólnokształcące im. Śniadeckich w Żninie. Chciał zostać astronomem i studia na tym kierunku ukończył na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie zaczął pracę jako asystent. Jednakże astronomia uprawiana w Krakowie nie spełniała jego oczekiwań. Jeszcze jako student próbował przenieść się do Warszawy, by móc uczyć się astrofizyki teoretycznej rozwijanej przez profesora Stefana Piotrowskiego. Udało się to nieco później i pracę doktorską o układach podwójnych profesor Dziembowski obronił w Warszawie po ukończeniu studiów doktoranckich w 1967 r.

Zaraz po doktoracie Wojciech Dziembowski wyjechał na dwuletnie stypendium na Uniwersytet Columbia w Nowym Jorku, gdzie prowadził badania pod kierunkiem profesora Normana H. Bakera - znanego specjalisty od pulsacji gwiazd. Wyjazd ten zadecydował o dalszych losach naukowego życia Profesora. Wówczas to rozpoczął on pracę nad wyjaśnieniem problemu pulsacji gwiazd typu β Cephei. Mechanizmy pulsacji gwiazd zwanych Cefeidami były znane. Natomiast o gwiazdach β Cephei, które w odróżnieniu od klasycznych Cefeid, są gwiazdami gorącymi, wiedziano tylko, że pulsują. Mechanizm wywołujący te pulsacje był zagadką. Pomimo intensywnej pracy problem ten nie został rozwiązany podczas pobytu Profesora w Nowym Jorku. Dopiero po przeszło dwóch dekadach podał on pełne teoretyczne jego rozwiązanie. Tym co budzi wielki podziw jest fakt, iż to rozwiązanie potwierdziło wcześniejsze intuicje Profesora. Model pulsacji gwiazd wymaga znajomości nieprzezroczystości materii. Nowe obliczenia tej wielkości, wykonane na początku lat dziewięćdziesiątych pokazały, że wcześniejsze dane były niepoprawne. Wykorzystanie nowych danych pokazało, że zaproponowany efekt działa nie tylko dla gwiazd typu β Cephei, ale i dla innych gwiazd typu B na ciągu głównym. Efekt nieprzezroczystości, bo tak go nazwano, polega na tym, iż w gwiazdzie istnieje warstwa, która przy wysokiej temperaturze staje się bardziej nieprzezroczysta niż warstwy głębsze. Powoduje to przechwycenie części energii promieniowania płynącej z wnętrza gwiazdy i jej zamianę na energię kinetyczną. Oscylacje mogą być wzbudzone,

gdy taka mało przezroczysta warstwa jest odpowiednio umiejscowiona w gwieździe.

Praca habilitacyjna W. Dziembowskiego została opublikowana w 1977 r. Jej celem było wskazanie warunków panujących w gwiazdach, w których mogą być wzbudzone oscylacje określonego rodzaju oraz wyjaśnienie, w jaki sposób te różne typy oscylacji mogą być rozpoznawane w obserwacjach. Praca ta dała początek astrosejsmologii. Termin ten pojawił się w latach dziewięćdziesiątych i określa on metody badania wnętrza gwiazd przy pomocy analizy ich pulsacji.

W 1978 r. Profesor Dziembowski wyjechał do Stanów Zjednoczonych w poszukiwaniu nowej tematyki badawczej. Poszukiwania te nie powiodły się w pełni, gdyż zaintrygował go problem zaproponowany przez Henry'ego Hilla z uniwersytetu w Tucson w Arizonie. Problem ten dotyczył pulsacji Słońca. Stworzony do jego badania numeryczny model Słońca pozwolił wykluczyć możliwość istnienia oscylacji, które odkrył Hill. Później okazało się, że odkrycie Hilla było błędne. Jednakże prace Profesora Dziembowskiego dotyczące pulsacji Słońca i określanie na tej podstawie budowy jego wnętrza, zdominowały działalność naukową Profesora na szereg lat.

Badania heliosejsmologiczne Profesora Dziembowskiego, to przede wszystkim badania rotacji wnętrza Słońca. Pierwsza praca na ten temat ukazała się w 1984 r. Jednym z jej współautorów był Philip Goode, obecnie dyrektor Big Bear Solar Observatory w Kalifornii, z którym przez następne 20 lat Profesor Dziembowski napisał około 40 publikacji dotyczących rotacji, struktury wnętrza oraz pola magnetycznego Słońca.

Dodatkową, bardzo silną, motywacją do badania wnętrza Słońca był problem neutrin słonecznych. W latach sześćdziesiątych, pierwsze pomiary strumienia neutrin słonecznych pokazały, że jest on znacznie niższy niż przewidywały to istniejące wówczas modele Słońca. Wyjaśnienie tych rozbieżności miało fundamentalne znaczenie, gdyż mogło zmienić całkowicie nasze wyobrażenie o budowie Słońca i innych gwiazd. Obliczenia strumienia neutrin słonecznych wymagają znajomości przebiegu gęstości, ciśnienia, temperatury i innych parametrów fizycznych we wnętrzu Słońca. Badania heliosejsmologiczne Profesora Dziembowskiego, opublikowane w 1990 r., wskazały wyraźnie, że standardowy model Słońca jest poprawny, i że przyczyny zbyt małego obserwowanego strumienia neutrin należy szukać w teorii cząstek elementarnych. Znalazło to pełne potwierdzenie po dziesięciu latach, gdy odkryto nowy mechanizm zmiany jednego rodzaju neutrin w inne ich rodzaje.

Profesor Dziembowski jest teoretykiem, ale jak sam to bardzo wyraźnie podkreśla, zajmuje się teorią bardzo ściśle związaną z obserwacjami, a często również interpretacją obserwacji.

Wymieniłem tylko kilka osiągnięć naukowych Profesora Dziembowskiego z jego całego, bardzo bogatego dorobku. Jest on autorem 250 prac cytowanych ponad 7000 razy. Warto dodać, że w przeciągu miesiąca ta liczba cytaowań wzrosła o 50. Jest autorem lub współautorem 6 prac opublikowanych w magazynach „Science” lub „Nature”.

Od 1989 r. Profesor Dziembowski jest członkiem korespondentem PAN, a od roku 2007 członkiem rzeczywistym PAN. Od początku swojej pracy naukowej pracuje w Centrum Astronomicznym im. Mikołaja Kopernika w Warszawie, którego dyrektorem był w latach 1987-1992. Od roku 1997 podjął również pracę w Obserwatorium Astronomicz-

nym Uniwersytetu Warszawskiego. Profesor Dziembowski wypromował siedmiu doktorów nauk fizycznych. Niektórzy z nich są już profesorami.

Działalność naukowa Profesora Dziembowskiego została uhonorowana zarówno w kraju jak i zagranicą. W 2000 r. otrzymał on medal Obserwatorium w Nicei (Medaille de l'ADION). W 2005 r. został odznaczony Złotym Medalem Uniwersytetu Wrocławskiego, który ta uczelnia przyznaje wybitnym uczonym zasłużonym dla jej rozwoju. Międzynarodowa Unia Astronomiczna uhonorowała dorobek Profesora Dziembowskiego dedykując mu 301. sympozjum „Precision Astroseismology”, które odbyło się w sierpniu 2013 roku we Wrocławiu.

Profesor Dziembowski miał również istotny wpływ na kształtowanie się nowego, młodego środowiska zielonogórskiej astronomii. Od samego początku był jego troskliwym mentorem i protektorem. Brał czynny udział w uzyskiwaniu pierwszych stopni i tytułów naukowych zielonogórskich astronomów, pomagając w otwarciu przewodów lub pisząc recenzje dorobku kandydatów na stopnie lub tytuły naukowe. Zawsze wierzył, że garstka entuzjastów osiągnie sukces i zielonogórska astronomia zajmie poczesne miejsce na naukowej mapie Polski. Jego moralne wsparcie było bardzo ważnym źródłem energii niezbędnej podczas budowania nowego ośrodka astronomicznego praktycznie od podstaw. Dzisiaj ten ośrodek posiada pełnię uprawnień akademickich, między innymi dzięki wsparciu Profesora Dziembowskiego.

LAUDACJA POŚWIĘCONA PROF. RICHARDOWI WIELEBINSKIEMU

Prof. dr hab. Janusz Gil
Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

*Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie,
Dostojny i Czcigodny Doktorze Honorowy,
Wielce Szanowni Państwo!*

Mam ogromny zaszczyt i przyjemność przedstawić w imieniu Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego najważ-

niejsze osiągnięcia wielce zasłużonego dla rozwoju radioastronomii, wybitnego uczonego polskiego pochodzenia, Profesora Richarda Wielebńskiego, który od ponad 20 lat utrzymuje ścisłe kontakty z zielonogórskim środowiskiem astronomicznym. W ramach tej wieloletniej i owocnej współpracy Pan Profesor Wielebński wspierał nasze środowisko zarówno w zakresie indywidualnego rozwoju jego członków, jak i kształtowaniu pozytywnej opinii o naszym młodym ośrodku w międzynarodowym środowisku astronomicznym, ze szczególnym uwzględnieniem radioastronomii.

Profesor Wielebński należy bowiem do współtwórców, a nawet pionierów światowej radioastronomii. Studia techniczne odbył w latach 1954-1957 na Wydziale Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Tasmanii, gdzie uzyskał dyplom inżyniera. Po studiach podjął pracę zawodową jako inżynier w Poczcie Australii, ale kontynuował studia inżynierskie II stopnia, które ukończył z wyróżnieniem w 1960 r. uzyskując tytuł magistra inżyniera. Pod koniec studiów kierował budową i uruchomieniem transmisyjnej stacji telewizyjnej w Hobart. W tym mniej więcej czasie poznał Grote Rebera, jednego z dwóch (drugim był Karl Jansky) twórców radioastronomii. Współpracował z nim przy budowie dużej anteny przeznaczonej do pomiarów promieniowania radiowego emitowanego w centrum Drogi Mlecznej.

W roku 1960 młody inżynier Richard Wielebński w uznaniu dotychczasowych osiągnięć otrzymał stypendium naukowe Shell'a, które mógł wykorzystać na odbycie studiów doktoranckich. Z pewnością za radą Rebera wybrał Uniwersytet Cambridge w Anglii, gdzie dostał się do zespołu Sir Martina Ryle'a, późniejszego laureata Nagrody Nobla z fizyki, którą uzyskał 1974 r. za pionierskie prace w dziedzinie radioastronomii. Warto wspomnieć, że drugim laureatem nagrody w dziedzinie fizyki w tym roku był Sir Anthony Hewish, który otrzymał ją za odkrycie pulsarów. W kontekście dzisiejszej ceremonii uwaga ta jest jak najbardziej na miejscu. Prof. Wielebński był jednym z pierwszych odkrywców i badaczy pulsarów, a odkrycie przez niego pierwszego australijskiego pulsara zostało uhonorowane wizerunkiem anteny oraz profilem pulsu na banknocie 50 dolarów australijskich. Nie wiem, czy fakt, że dr Wielebński pracował uprzednio z wielkim oddaniem dla Poczty Australijskiej miał tu jakieś znaczenie.

Oczywiście pulsary były również niezwykle ważne dla zielonogórskiego ośrodka i warto wspomnieć, że to właśnie prof. Antony Hewish przeciął wstęgę podczas oficjalnego otwarcia Wieży Braniborskiej w czerwcu 1990 r. Zdjęcie z tej ceremonii można zobaczyć na okolicznościowej wystawie.

Tematem rozprawy doktorskiej Richarda Wielebńskiego było wykazanie istnienia polaryzacji promieniowania radiowego dochodzącego z Centrum Drogi Mlecznej. Doktorant szybko zbudował niezbędne odbiorniki i zmodernizował 7,5 metrową antenę Uniwersytetu Cambridge, co pozwoliło mu wykonać bardzo trudne i unikalne pomiary. Zostały one zamieszczone w rozprawie doktorskiej (obronionej z wyróżnieniem 1963 r.) jak również opublikowane w kilku fundamentalnych pracach, w których nie tylko przedstawił pierwsze pomiary polaryzacji promieniowania radiowego naszej Galaktyki, ale wykazał też zasadniczą rolę międzygwiazdowych pól magnetycznych w powstawaniu tej spolaryzowanej emisji. Następnie poprzez pomiary widma radiowego Drogi Mlecznej uzyskał solidne argumenty na rzecz zaproponowanego nieco później mechanizmu syn-

chrotronowego generacji tego promieniowania. Publikacje te rozpoczęły epokę intensywnych badań kosmicznych pól magnetycznych, która trwa do dzisiaj i nic nie wskazuje na to, aby miała się wkrótce zakończyć. Jako pionier tej dyscypliny Profesor Wielebński może odczuwać dumę i zadowolenie.

Po uzyskaniu doktoratu w Cambridge R. Wielebński wraca do Australii 1963 r. W uznaniu jego nieprzeciętnych osiągnięć powierzono mu stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu w Sydney. Dr R. Wielebński szybko skupił wokół siebie aktywny zespół współpracowników, który wniósł znaczący wkład naukowy i techniczny do rozwoju nowej generacji instrumentacji radioastronomicznej. Zespół ten wykonał radiowe przeglądy nieba południowego i opublikował pierwsze mapy radiowe całego nieba. Osiągnięcia te zwróciły uwagę innych zespołów radioastronomicznych powstałych na świecie, między innymi profesora Hachenberga z Bonn, gdzie planowano budowę największego na świecie w pełni sterowanego 100 metrowego radioteleskopu. Dr R. Wielebński został zaproszony do Uniwersytetu w Bonn na 6 miesięcy w charakterze profesora wizytującego w sezonie 1966/67. Podczas tego pobytu włączył się aktywnie do dyskusji o przyszłych projektach instrumentalnych i badawczych dla planowanego 100 metrowego radioteleskopu.

Po powrocie do Sydney rozpoczęła się wspomniana już gorączka ze świeżo odkrytymi pulsarami, które okazały się szybko rotującymi gwiazdami neutronowymi emitującymi wąskie wiązki promieniowania radiowego omiatającymi wszechświat wraz z macierzystą gwiazdą. Odkrywanie tych pulsujących źródeł wymagało nowatorskich metod detekcji i obróbki danych radiowych, z którymi zespół prof. R. Wielebńskiego świetnie sobie poradził. W krótkim czasie odkryto 28 pulsarów korzystając z dużych australijskich radioteleskopów. Odkrycia te pozwoliły zbadać przestrzenne rozmieszczenie pulsarów i ustalić ich Galaktyczną naturę.

W międzyczasie w Bonn podjęto ostateczną decyzję o budowie 100 metrowego radioteleskopu i w 1969 r. antena była niemal gotowa do użytku. Dla właściwego wykorzystania tego gigantycznego i nowatorskiego urządzenia naukowego powołano w Bonn nowy Instytut Maxa Plancka

- Instytut Radioastronomii. Jedno z trzech stanowisk dyrektorskich jak również stanowisko profesora Uniwersytetu w Bonn, powierzono młodemu, ale już szeroko znanemu i cenionemu Richardowi Wielebińskiemu. Stanowisko to piastował przez 35 lat, aż do przejścia na emeryturę w roku 2004. Obecnie pełni zaszczytną funkcję Dyrektora Emeritusa.

Instytut Radioastronomii im. Maxa-Plancka szybko stał się wiodącym ośrodkiem radioastronomicznym w świecie. Prof. Wielebinski uczynił problematykę galaktycznych pól magnetycznych jednym z głównych projektów badawczych tego instytutu. Dysponując nie tylko największym radioteleskopem, ale również zaprojektowaną i wykonaną przez swój zespół aparaturą odbiorczą o wysokiej zdolności rozdzielczej, wykonano pomiary pól magnetycznych odległych galaktyk. Niemal całą wiedzę o galaktycznych polach magnetycznych światowa astrofizyka zawiera pracom prof. R. Wielebinkiego i licznym zastępom jego uczniów, w tym wielu z polskich uczelni.

Inną specjalnością naukową Instytutu Radioastronomii w Bonn były obserwacje pulsarów, szczególnie na wysokich częstościach radiowych. Obserwacje takie wymagały ogromnej czułości, gdyż pulsary są bardzo słabymi źródłami, szczególnie na wysokich częstościach. Badano wszelkie aspekty promieniowania radiowego pulsarów, w tym pulsy indywidualne i średnie, polaryzację i oddziaływanie tego promieniowania z ośrodkiem międzygwiazdowym. W badaniach tych mogli uczestniczyć astronomowie z Zielonej Góry, którzy byli wielokrotnie zapraszani na krótsze lub dłuższe staże naukowe. W ich wyniku powstawały prace naukowe będące podstawą doktoratów, habilitacji oraz tytułów naukowych. Profesor Wielebinski jest ojcem chrzestnym zielonogórskiej astronomii, znanej w świecie z badań nad pulsarami. Nie ograniczał się tylko do zapraszania naszych naukowców do Bonn i współpracy naukowej z nimi. Pomagał także w wyposażaniu naszego młodego instytutu w sprzęt komputerowy i zasoby biblioteczne, co w epoce „przed-internetowej” było wprost nieocenione.

Z braku czasu nie sposób nawet pobieżnie omówić wszystkich osiągnięć naukowych prof. R. Wielebinkiego.

Wspomnę tylko, że w latach 1993-2004 włączył się aktywnie w badania radio spektroskopowe molekuly CO (tlenku węgla) w innych galaktykach, wykorzystując do tego celu nowy sub-milimetrowy radioteleskop Pico Veleta w Hiszpanii, w którego powstanie miał duży wkład merytoryczny. Badania te pozwoliły między innymi określić masy czarnych dziur w centrach galaktyk spiralnych.

Prof. R. Wielebinski jest autorem lub współautorem ponad 500 prac naukowych, z czego ponad 300 opublikowanych w czołowych recenzowanych czasopismach naukowych świata. 10 prac ukazało się w renomowanym „Nature”. Publikacje prof. R. Wielebinkiego były cytowane ponad 8000 razy, a jego indeks Hirscha wynosi 48.

Lista międzynarodowych współpracowników naukowych prof. R. Wielebinkiego obejmuje ponad 600 osób. Sprawował opiekę nad 80 doktorantami, a jego wychowankowie pracują na liczących się uniwersytetach na całym świecie.

Za swoją działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną prof. R. Wielebinski otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia. Jest członkiem zagranicznym Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności oraz Akademii Nauk Granady. Jest honorowym profesorem uniwersytetów w Bonn i Buenos Aires. W 1992 r. uzyskał prestiżową nagrodę naukową Maxa Plancka, a w 2005 zespołową nagrodę Kartezjusza. Jest także laureatem Nagrody Kopernikańskiej Fundacji Miasta Krakowa.

Profesor Wielebinski jest uczonym światowego formatu. Miał ogromny wpływ na rozwój badań astronomicznych na przestrzeni ostatnich 50 lat. Za swoje osiągnięcia nadano mu dotychczas trzy doktoraty honoris causa. Honorowe tytuły nadały mu Uniwersytet Mikołaja Kopernika (1993), Uniwersytet Jagielloński (2007) i Uniwersytet Tasmanii (2008). Jesteśmy szczęśliwi, że nasz Uniwersytet dołączył do grona uczelni, od których Profesor Richard Wielebiński przyjął honorowy doktorat. Jestem pewien, że będzie naszym znakomitym ambasadorem w świecie nauki.

Z O B R A D S E N A T U

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 7 maja 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 269 w sprawie nadania profesorowi Krzysztofowi Pendereckiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 270 w sprawie opinii dotyczącej nadania prof. dr. hab. inż. Leszkowi Rutkowskiemu tytułu doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej

Nr 271 zmieniającą uchwałę nr 119 Senatu UZ z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015 - zmieniono załącznik nr 7 - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Nr 272 zmieniającą uchwałę nr 561 Senatu UZ z dn. 30.05.2012 r. w sprawie zasad uruchamiania specjalności na kierunku studiów. Wprowadzono następujące zmiany:

1. § 1 ust. 3 uchwały otrzymał brzmienie:

„3. Na studiach nie uruchamia się specjalności w przypadku przyjęcia na specjalność mniej niż 25 osób na studiach pierwszego stopnia i jednolitych studiach magisterskich oraz mniej niż 15 osób na studiach drugiego stopnia.”

2. § 1 ust. 4 uchwały otrzymał brzmienie:

„4. W przypadku mniejszej liczby studentów niż określona w ust. 3, o uruchomieniu specjalności decyduje Rektor w wniosek Dziekana.”

Nr 273 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowych stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonych w Zielonej Górze przy ul. Prostej, obejmujących następujące działki:

L.P	Numer działki	Numer obrębu m. Zielenogóra	Powierzchnia [m ²]	Wartość rynkowa [zł]	Numer księgi wieczystej
1	162/1	21	3944	651.391,00	ZG1E/00047230/8
2	162/2	21	3548	658.331,00	ZG1E/00047230/8
3	162/33	21	1813	269.524,00	ZG1E/00047230/8
4	162/34	21	1211	180.039,00	ZG1E/00047230/8

- o łącznej wartości rynkowej 1.759.285,00 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 274 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w Zielonej Górze przy ul. Prostej, w obrębie 21, obejmującej działkę nr 162/35 o powierzchni 9714 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00082222/6, o wartości rynkowej 1.551.000,00 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 275 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 28.800.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Szafrana 21, oznaczonej jako działka 192/17, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078667/6 oraz
- 2) przy ul. Szafrana 19, oznaczonej jako działka 192/13, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078668/3 oraz
- 3) przy ul. Wiśniowej 10a, oznaczonej jako działka 56, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00047501/9 oraz
- 4) przy ul. Monte Cassino 21b, oznaczonej jako działka 161, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00053878/7 oraz
- 5) przy Al. Wojska Polskiego 69, oznaczonej jako działka 162/30, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E/00082225/7,

- jako zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego” w wysokości 14.400.000,00 PLN.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 27 z dnia 2 kwietnia 2014 r. zmieniające zarządzenie nr 98 Rektora UZ z dnia 1 października 2013 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2013/2014.

Zarządzenie brzmi:

§ 1

W zarządzeniu nr 98 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2013 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2013/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zmienia się pkt 16, który otrzymuje następujące brzmienie:
„16. mgr Elżbieta Banaszekiewicz - pracownik Wydziału Humanistycznego,”,
- 2) zmienia się pkt 26, który otrzymuje następujące brzmienie:
„26. mgr Aleksandra Dębowska - pracownik Wydziału Mechanicznego,”.

§ 2

Po zmianach określonych w §1 skład Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2013/2014 przedstawia się następująco:

1. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak - pracownik Działu Spraw Studenckich,
2. mgr inż. Iwona Madej - pracownik Działu Spraw Studenckich,
3. Elżbieta Kulik - pracownik Wydziału Artystycznego,
4. Krzysztof Barzdo - student Wydziału Artystycznego, nr albumu 77600,
5. Michał Sarnowski - student Wydziału Artystycznego, nr albumu 76300,
6. mgr Agnieszka Sokalska - pracownik Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
7. Iwona Bajończak - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 66035,
8. Karolina Józefowicz - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 73188,
9. Katarzyna Szkwerek - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 68990,
10. mgr Izabela Jasińska - pracownik Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
11. Marta Pytlowany - studentka Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 74215,
12. Sławomir Szczepański - student Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, nr albumu 33710,
13. dr Andrzej Szary - pracownik Wydziału Fizyki i Astronomii,
14. Małgorzata Gryszczuk - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 63365,
15. Wojciech Szumiński - student Wydziału Fizyki i Astronomii, nr albumu 69117,

16. mgr Elżbieta Banaszekiewicz - pracownik Wydziału Humanistycznego,
17. Karolina Balana - studentka Wydziału Humanistycznego, nr albumu 77430,
18. Jagoda Piekarczyk - studentka Wydziału Humanistycznego, nr albumu 79982,
19. Adam Burkowski - student Wydziału Humanistycznego, nr albumu 67873,
20. mgr Katarzyna Grodzka - pracownik Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
21. Tomasz Bryk - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 72373,
22. Krzysztof Nawrocki - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, nr albumu 76646,
23. dr Alina Szelecka - pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
24. Anna Nowak - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 76398,
25. Katarzyna Wojtasik - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, nr albumu 67671,
26. mgr Aleksandra Dębowska - pracownik Wydziału Mechanicznego,
27. Mateusz Kozak - student Wydziału Mechanicznego, nr albumu 76470,
28. Krzysztof Kwiatkowski - student Wydziału Mechanicznego, nr albumu 76474,
29. mgr Alicja Defort - pracownik Wydziału Nauk Biologicznych,
30. Magdalena Łagocka - studentka Wydziału Nauk Biologicznych, nr albumu 72477,
31. Elżbieta Niebylska - studentka Wydziału Nauk Biologicznych, nr albumu 71131,
32. mgr Beata Wojciechowska - pracownik Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
33. Dorota Gomółka - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 80368,
34. Ewa Goniacz - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 53775,
35. Anna Dziura - studentka Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, nr albumu 80256,
36. Anna Majchrzak - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 72577,
37. Katarzyna Rusek - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania, nr albumu 73230,
38. Katarzyna Śliwińska - studentka Wydziału Humanistycznego, nr albumu 80925.

Nr 28 z dnia 2 kwietnia 2014 r. powołujące Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - przewodniczący,
- 2) mgr Agnieszka Łaszczowska - sekretarz,
- 3) II st. kw. art. Janina Nowak, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
- 4) dr inż. Piotr Kuć - Wydział Ekonomii i Zarządzania,

- 5) dr hab. inż. Andrei Karatkevich, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
- 6) dr Olaf Maron - Wydział Fizyki i Astronomii,
- 7) dr hab. Robert Skobelski, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
- 8) dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
- 9) dr Jan Szajkowski - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
- 10) dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
- 11) dr Renata Grochowalska - Wydział Nauk Biologicznych,
- 12) dr Ewa Skorupka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
- 13) Maria Iurkova - studentka - Wydział Fizyki i Astronomii.

Nr 29 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie opłat za usługi świadczone przez Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zgodnie z zarządzeniem:

1. Za usługi świadczone przez Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego pobierane są opłaty na zasadach określonych niniejszym zarządzeniem.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 dotyczą materiałów i dokumentacji przekazanej do Archiwum zgodnie z ustawą o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz regulaminem Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego.
3. Opłaty pobierane są za następujące usługi dotyczące dokumentacji procesu kształcenia:
 - 1) sporządzenie zestawienia osiągnięć studenta (karta przebiegu studiów),
 - 2) zaświadczenie o posiadanym przygotowaniu pedagogicznym,
 - 3) zaświadczenie o stanie odbytych studiów,
 - 4) zaświadczenie o średniej ocen z toku studiów,
 - 5) zaświadczenie potwierdzające zaliczenie wybranych przedmiotów,
 - 6) poświadczenie za zgodność z oryginałem.
4. Opłaty pobierane są za następujące usługi dotyczące materiałów archiwalnych, dokumentacji niearchiwalnej i specjalistycznej:
 - 1) wykonanie reprodukcji materiałów archiwalnych (kserokopie, fotokopie, skany, itp.),
 - 2) przeprowadzenie kwerend,
 - 3) wykorzystanie materiałów archiwalnych i innych zbiorów dokumentujących historię Uniwersytetu do celów wystawowych.
5. Wysokość opłat określa załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.
6. Archiwum świadczy usługi na podstawie pisemnego wniosku, którego wzór stanowią załączniki nr 2, 2a oraz 3 do niniejszego zarządzenia.
7. Dokumentacja i materiały z zasobów Archiwum przekazywane są zamawiającemu po uiszczeniu wymaganych opłat i zaksięgowaniu ich na koncie Uczelni, w następujący sposób:
 - a) osobiście za potwierdzeniem odbioru,
 - b) listem poleconym za pośrednictwem operatora pocztowego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.
8. Dokumentacja i materiały z zasobów Archiwum mogą być przekazane także upoważnionej osobie zgodnie z postanowieniami ust. 7.

Nr 30 z dnia 14 kwietnia 2014 r. mocą którego w § 1 pkt 1 zarządzenia nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego

z dnia 24 lutego 2014 roku w sprawie limitu przyjęć na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2014/2015 dodano studia stacjonarne pierwszego stopnia na kierunku *inżynieria kosmiczna* na Wydziale Fizyki i Astronomii oraz ustalono limit przyjęć na studia na tym kierunku - 40 miejsc.

Nr 31 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2014/2015

Nr 32 z dnia 14 kwietnia 2014 r. powołujące Zespół ds. koordynacji działań związanych z modernizacją systemu informatycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego w składzie:

- 1) dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - przewodniczący,
- 2) dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ - pełnomocnik,
- 3) mgr inż. Irmina Michalak-Kuberka,
- 4) inż. Henryk Michalak,
- 5) mgr inż. Katarzyna Łasińska,
- 6) dr inż. Janusz Baranowski,
- 7) dr inż. Przemysław Baranowski,
- 8) mgr Sławomir Szumalo,
- 9) mgr inż. Jerzy Rybicki.

Nr 33 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego UZ - w pionie Prorektora ds. Studenckich zniesiono Sekcję Rekrutacji i powołano Biuro Rekrutacji.

Nr 34 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustalające wysokość opłat semestralnych za studia wyższe, studia doktoranckie oraz studia podyplomowe, obowiązujące **cudzoziemców** podejmujących na Uniwersytecie Zielonogórskim kształcenie na zasadach odpłatności:

Lp.	Wydział	Rodzaj studiów		
		pierwszego stopnia, drugiego stopnia, jednolite magisterskie	trzeciego stopnia	podyplomowe
1	Wydział Artystyczny	1000 euro	-	1500 euro
2	Wydział Ekonomii i Zarządzania	1000 euro	-	1500 euro
3	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	1000 euro	1500 euro	1500 euro
4	Wydział Fizyki i Astronomii	1000 euro	1500 euro	1500 euro
5	Wydział Humanistyczny	1000 euro	1500 euro	1500 euro
6	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	1000 euro	1500 euro	1500 euro
7	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	1000 euro	1500 euro	1500 euro
8	Wydział Mechaniczny	1000 euro	1500 euro	1500 euro
9	Wydział Nauk Biologicznych	1000 euro	1500 euro	1500 euro
10	Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	1000 euro		1500 euro

Nr 35 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustalające następujące limity rekrutacyjne na studiach doktoranckich w roku akademickim 2014/2015:

DYSCYPLINA NAUKOWA	LIMIT
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	
AUTOMATYKA I ROBOTYKA	15
ELEKTROTECHNIKA	
INFORMATYKA	
Wydział Fizyki i Astronomii	
ASTRONOMIA	15
FIZYKA	
Wydział Humanistyczny	
FILOZOFIA	10
HISTORIA	10
LITERATUROZNAWSTWO	10
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	
BUDOWNICTWO	10
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	10
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	
MATEMATYKA	5
Wydział Nauk Biologicznych	
BIOLOGIA	5
OCHRONA ŚRODOWISKA	5

Nr 36 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia wyższe w roku akademickim 2014/2015. Zarządzenie brzmi:

§ 1

- Rejestracja kandydatów na studia wyższe prowadzona jest w formie elektronicznej na stronie internetowej: <http://rekrutacja.uz.zgora.pl/> i obsługiwana jest przez system „Dziekanat”. Rejestracja kandydata w systemie „Dziekanat” jest warunkiem niezbędnym dopuszczenia do postępowania rekrutacyjnego. W celu rejestracji kandydat wykonuje następujące czynności:
 - zakłada osobiste konto rekrutacyjne, gdzie identyfikatorem konta („loginem”) jest numer PESEL kandydata,
 - dokonuje wyboru rodzaju studiów oraz kierunku/specjalności studiów wyższych,
 - wypełnia i zatwierdza formularz internetowy (stanowiący wniosek o przyjęcie na studia wyższe) zawierający niezbędne dane osobowe, a następnie drukuje go i podpisuje, a numer wniosku wysyłany jest automatycznie na skrzynkę e-mail kandydata,
 - wnosi opłatę rekrutacyjną ustaloną zarządzeniem Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, którą uiszcza się za przystąpienie do postępowania rekrutacyjnego na każdym kierunku/specjalności, na który kandydat składa wniosek o przyjęcie na studia wyższe,
 - składa w Sekcji Rekrutacji lub przesyła pocztą wniosek o przyjęcie na studia wyższe wraz z dowodem wniesienia opłaty rekrutacyjnej i pozostałymi wymaganymi dokumentami.

- Kandydat zostaje zarejestrowany z chwilą zatwierdzenia jego wniosku w systemie informatycznym przez pracownika Sekcji Rekrutacji.
- Konsekwencje błędnego wypełnienia pól formularzy internetowych, ich niewypełnienia lub podania nieprawdziwych informacji ponosi kandydat.
- Kandydat jest zobowiązany do zachowania w tajemnicy hasła dostępu do osobistego konta rejestracji. Uczelnia nie odpowiada za skutki udostępnienia hasła osobom trzecim, a także nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości rejestracji lub dokonywania zmian w formularzu, wynikający z awarii lub przeciążenia sieci, niezależnych od Uniwersytetu Zielonogórskiego.

§ 2

- Opłatę rekrutacyjną, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 4) kandydat wnosi na wskazane w rejestracji konto bankowe, podając w tytule wpłaty numer wniosku wygenerowany w trakcie rejestracji.
- W przypadku składania wniosków na większą liczbę kierunków/specjalności studiów wyższych, kandydat zobowiązany jest wnieść odrębną opłatę rekrutacyjną do każdego wniosku. Gdy dopuszcza się wskazanie na jednym wniosku drugiego dodatkowego kierunku/specjalności, dodatkowej opłaty rekrutacyjnej za dodatkowy kierunek/specjalność nie wnosi się.
- Zaleca się, aby przelewy były dokonywane systemem gwarantującym jak najszybszy przepływ środków, np. rozliczeń międzybankowych (ELIXIR) lub wpłatami z kont internetowych.

§ 3

- Listy osób zakwalifikowanych do przyjęcia oraz przyjętych na studia wyższe zostaną podane na stronie internetowej Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakładce Rekrutacja, a także na tablicach ogłoszeń poszczególnych wydziałów.
- Osoby uczestniczące w postępowaniu rekrutacyjnym otrzymują decyzje o wynikach postępowania rekrutacyjnego pocztą, a informacje o zakwalifikowaniu na studia drogą elektroniczną.

§ 4

- Kandydat, który uczestniczył w postępowaniu rekrutacyjnym w czerwcu - lipcu 2014 r., po otrzymaniu informacji (e-mail) o zakwalifikowaniu do przyjęcia na studia wyższe, jest zobowiązany do pisemnego potwierdzenia woli podjęcia studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim oraz przesłania kompletu wymaganych dokumentów w terminie do 25 lipca 2014 r.
- Niedostarczenie w wymaganym terminie potwierdzenia lub kompletu dokumentów, o których mowa w § 5 ust 1, oznacza rezygnację ze studiów.
- W przypadku nie przyjęcia kandydata na studia kserokopii dokumentów nie odsyła się.

§ 5

- Ustala się wykazy dokumentów wymaganych od kandydatów na studia wyższe, stanowiące załączniki do niniejszego zarządzenia:
 - dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie oraz osób zakwalifikowanych do przyjęcia na studia - załącznik nr 1,

- 2) dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia drugiego stopnia - załącznik nr 2,
- 3) dla kandydatów cudzoziemców ubiegających się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie oraz studia drugiego stopnia - załącznik nr 3,
2. Kandydat składający wnioski o przyjęcie na studia wyższe na kilka kierunków/specjalności studiów prowadzonych na jednym wydziale jest zobowiązany do dołączenia wymaganych dokumentów do jednego z wniosków. Do pozostałych wniosków powinny być dołączone jedynie dowody wniesionych opłat rekrutacyjnych, a w przypadku kandydatów na studia stacjonarne również oświadczenie o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat.
3. Kopie dokumentów kandydata złożone w trakcie postępowania rekrutacyjnego poświadczą pracownik uczelni nie później niż przed immatrykulacją.
4. Kandydat składający osobiście kopie dokumentów wymaganych w rekrutacji na studia wyższe, przedstawia do wglądu oryginały tych dokumentów w celu potwierdzenia zgodności kopii z oryginałem, a w przypadku, gdy jest studentem Uniwersytetu Zielonogórskiego, może przedstawić zamiast oryginałów, potwierdzone przez dziekanat wydziału na którym studiuje, kserokopie odpowiednich dokumentów.
5. W przypadku gdy świadectwo lub dyplom uzyskany za granicą, o którym mowa w załącznikach wymienionych w ust. 1, podlega uznaniu w trybie nostryfikacji, określonym odpowiednio w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie nostryfikacji świadectw szkolnych i świadectw maturalnych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 2006 r., nr 63, poz. 443) lub rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 2011 r., nr 196, poz. 1168), kandydat jest zobowiązany przedstawić zaświadczenie stwierdzające równorzędność tego dokumentu z odpowiednim polskim świadectwem dojrzałości/dyplomem ukończenia studiów wyższych w terminie do 1 grudnia 2014 roku. Termin obowiązuje również w przypadku świadectwa dojrzałości/dyplomu w formie legalizacji albo apostille, wydanego przez właściwy organ Państwa, z którego dokument pochodzi, jeżeli dokument został wydany przez instytucję działającą w systemie edukacji państwa będącego stroną Konwencji Haskiej z dnia 5 października 1961r. znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych (Dz. U. z 2005 r., nr 112, poz. 938 i 939).

Nr 37 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 38 z dnia 22 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2014/2015. Zarządzenie brzmi:

§ 1

1. Rejestracja kandydatów na studia doktoranckie prowadzona jest w formie elektronicznej na stronie internetowej: <http://rekrutacja.uz.zgora.pl/> i obsługiwana

jest przez system „Dziekanat”. Rejestracja kandydata w systemie „Dziekanat” jest warunkiem niezbędnym dopuszczenia do postępowania rekrutacyjnego. W celu rejestracji kandydat wykonuje następujące czynności:

- 1) zakłada osobiste konto rejestracyjne, gdzie identyfikatorem konta („loginem”) jest numer PESEL kandydata,
- 2) dokonuje wyboru dyscypliny naukowej, w ramach której prowadzone są studia doktoranckie,
- 3) wypełnia i zatwierdza formularz internetowy (stanowiący wniosek o przyjęcie na studia doktoranckie) zawierający niezbędne dane osobowe, a następnie drukuje go i podpisuje, a numer wniosku wysyłany jest automatycznie na adres e-mail kandydata,
- 4) składa w Sekcji Rekrutacji lub przesyła pocztą wniosek o przyjęcie na studia doktoranckie i wymagane dokumenty.
2. Kandydat zostaje zarejestrowany z chwilą zatwierdzenia jego wniosku w systemie informatycznym przez pracownika Sekcji Rekrutacji.
3. Konsekwencje błędnego wypełnienia pól formularzy internetowych, ich niewypełnienia lub podania nieprawdziwych informacji ponosi kandydat.
4. Kandydat jest zobowiązany do zachowania w tajemnicy hasła dostępu do osobistego konta rejestracyjnego. Uczelnia nie odpowiada za skutki udostępniania hasła osobom trzecim, a także nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości rejestracji lub dokonywania zmian w formularzu, wynikających z awarii lub przeciążenia sieci, niezależnych od Uniwersytetu Zielonogórskiego.

§ 2

1. Listy osób przyjętych na studia doktoranckie zostaną podane na stronie internetowej Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakładce Rekrutacja, a także na tablicach ogłoszeń poszczególnych wydziałów.
2. Osoby uczestniczące w postępowaniu rekrutacyjnym otrzymują decyzje o wynikach postępowania rekrutacyjnego pocztą.

§ 3

1. Ustala się wykazy dokumentów wymaganych od kandydatów na studia doktoranckie, stanowiące załączniki do niniejszego zarządzenia:
 - 1) dla kandydatów na studia doktoranckie - załącznik nr 1,
 - 2) dla kandydatów cudzoziemców na studia doktoranckie - załącznik nr 2.
2. Kandydat składający osobiście kopie dokumentów wymaganych w rekrutacji na studia doktoranckie, przedstawia do wglądu oryginały tych dokumentów w celu potwierdzenia zgodności kopii z oryginałem.
3. Kopie dyplomu, dowodu osobistego lub innego dokumentu tożsamości kandydata złożone w trakcie postępowania rekrutacyjnego poświadczą pracownik uczelni, nie później niż przed ślubowaniem.
4. W przypadku, gdy dyplom uzyskany za granicą, o którym mowa w załącznikach wymienionych w ust. 1, podlega uznaniu w trybie nostryfikacji określonym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 2011 r. nr 196, poz. 1168), kandydat jest zobowiązany przedstawić zaświadczenie stwierdzające równorzędność tego dokumentu z odpowied-

nim polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych, w terminie do 1 grudnia 2014 r. Termin ten obowiązuje również w przypadku dyplomu w formie legalizacji albo apostille, wydanego przez właściwy organ Państwa, z którego dokument pochodzi, jeżeli dokument został wydany przez instytucję działającą w systemie edukacji państwa będącego stroną Konwencji Haskiej z dnia 5 października 1961r. znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych (Dz. U. z 2005r., nr 112, poz. 938 i 939).

Nr 39 z dnia 22 kwietnia 2014 r. ustalające terminy składania dokumentów, terminy rozmów kwalifikacyjnych oraz terminy ogłoszenia wyników w postępowaniu rekrutacyjnym na studia doktoranckie w roku akademickim 2014/2015:

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	
składanie dokumentów	15.07. - 08.09.2014
rozmowa kwalifikacyjna	15.09.2014
ogłoszenie wyników	do 24.09.2014
Wydział Fizyki i Astronomii	
składanie dokumentów	15.07. - 16.09.2014
rozmowa kwalifikacyjna	23.09.2014
ogłoszenie wyników	do 26.09.2014
Wydział Humanistyczny	
składanie dokumentów	15.07. - 22.09.2014

rozmowa kwalifikacyjna:	
FILOZOFIA	25.09.2014
HISTORIA	25.09.2014
LITERATUROZNAWSTWO	24.09.2014
ogłoszenie wyników	do 30.09.2014
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	
składanie dokumentów	15.07. - 27.09.2014
rozmowa kwalifikacyjna	29.09.2014
ogłoszenie wyników	do 30.09.2014

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	
składanie dokumentów	15.07. - 15.09.2014
rozmowa kwalifikacyjna	24.09.2014
ogłoszenie wyników	24.09.2014

Wydział Nauk Biologicznych	
składanie dokumentów	15.07. - 12.09.2014
rozmowa kwalifikacyjna	19.09.2014
ogłoszenie wyników	do 26.09.2014

Nr 40 z dnia 22 kwietnia 2014 r. w sprawie powołania Uczelnianego Koordynatora Programu Uczenie się przez całe życie/Erasmus i Erasmus Plus oraz zmiany regulaminu organizacyjnego UZ

Robert Korneluk
Biuro Prawne

NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

JAN BERDYSZAK HORYZONTY GRAFIKI

15 czerwca 2014 r. w Muzeum Narodowym w Poznaniu odbył się wernisaż wystawy „Horyzonty grafiki” prof. Jana Berdyszaka, jednego z najwybitniejszych polskich artystów współczesnych, związanego z Uniwersytetem Zielonogórskim.

Prof. Jan Berdyszak był artystą i pedagogiem w Instytucie Sztuk Pięknych w latach 1992-2006, współtworzył Bibliotekę Sztuki, jest współorganizatorem idei ARTOTEKI Biblioteki Uniwersyteckiej.

Bezpośrednim impulsem otwarcia wystawy był dar dla Gabinetu Rycin Muzeum Narodowego w Poznaniu. W 2012 r. Profesor przekazał muzeum 167 grafik z lat 1959-2004. W Kolekcji Artoteki Biblioteki Uniwersyteckiej znajduje się również kilkanaście prac podarowanych przez prof. Jana Berdyszaka. Ekspozycja prezentowana w salach Muzeum Narodowego w Poznaniu obejmuje około 60 prac graficznych. Jest to pokaz wybranych problemów artystycznych z najważniejszych cykli twórczości Jana Berdyszaka, począwszy od gipsorytów i drzeworytów z lat 60., poprzez eksperymenty z autochemigrafią, autooffsetem oraz litografią z lat 70.-90., aż po nowatorskie grafiki warstwowe, które powstały na przełomie XX i XXI wieku.

„Jan Berdyszak. Horyzonty grafiki” to wystawa, w której grafiki stanowią centrum uwagi i są komentowane przez obrazy, rzeźby i instalacje, dla których punktem wyjścia zawsze były prace graficzne. Przykładem jest choćby instalacja w przestrzeni publicznej miasta Poznania pt. „Lustra kroczące”.

Wernisaż wystawy odbył się w 80. rocznicę urodzin Profesora Jana Berdyszaka. Gratulujemy Jubilatowi!

Kuratorzy: Marta Smolińska; współpraca prof. Jan Berdyszak
Kuratorzy ze strony MNP: Paweł Ignaczak, Agnieszka Salamon-Radecka
Autor aranżacji: prof. Jan Berdyszak; współpraca Marta Smolińska
Koncepcja ogólna: Marta Smolińska

janberdyszak

KATALOG POD RED. MARTY SMOLIŃSKIEJ
I PAWEŁA IGNACZAKA. PROJEKT GRAFICZNY
MIROSLAW PAWŁOWSKI

zebrała: Janina Wallis

NOWE HABILITACJE

DR HAB. EWA MAŁGORZATA SKOREK

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

FOT. Z ARCHIWUM EWY SKOREK

21 lutego 2014 r. na Uniwersytecie Komeńskiego w Bratysławie odbyło się kolokwium habilitacyjne dr Ewy M. Skorek, a 1 kwietnia JM Rektor UK nadał dr Ewie Małgorzacie Skorek stopień doktora habilitowanego w zakresie logopedii. Uniwersytet w Bratysławie jest jedyną w Europie instytucją mającą uprawnienia do nadawania stopni i tytułów w zakresie logopedii.

Dr hab. Ewa M. Skorek jest absolwentką pedagogiki w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze. W 1998 r. uzyskała na tej samej uczelni stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. Na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Wydział Pedagogiczny Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego) pracuje jako nauczyciel akademicki od 1 lutego 1989 r. Bardzo aktywnie uczestniczy w działalności naukowej oraz procesie kształcenia i organizacji warunków kształcenia studentów - przyszłych logopedów i pedagogów, a także współpracuje z wieloma organizacjami na rzecz poprawy sytuacji funkcjonowania dzieci i dorosłych z zaburzeniami komunikacji językowej.

Dr hab. Ewa M. Skorek od początku swojej działalności ma sprecyzowane zainteresowania naukowe, które mieszczą się w zakresie - po pierwsze - optymalizacji procesu terapeutycznego osób z zaburzeniami komunikacji językowej ze szczególnym uwzględnieniem problematyki logope-

dycznej i po drugie - psychospołecznej i edukacyjnej sytuacji dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej, czego efektem jest działalność publikacyjna oraz wystąpienia na konferencjach. Jest autorką i współautorką, redaktorem i współredaktorem 30 opracowań książkowych w języku polskim i angielskim, w tym monografii naukowych i popularno-naukowych oraz skryptów i prac typu projekcyjnego, a także ponad 40 prac naukowych publikowanych w czasopiśmie i książkach zbiorowych. Popularność tych prac widoczna jest w licznych wznowieniach książek oraz oddźwiękach w postaci cytowań krajowych i zagranicznych. Brała też udział w konferencjach międzynarodowych - wielokrotnie reprezentowała Uniwersytet Zielonogórski prezentując wyniki badań własnych, jest także zapraszana do zagranicznych komitetów naukowych konferencji. Organizowała i współorganizowała liczne seminaria naukowe oraz konferencje międzynarodowe i krajowe.

Dr hab. Ewa M. Skorek aktywnie współpracuje z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą, np. Uniwersytetem w Hradec Kralove, Uniwersytetem Komeńskiego w Bratysławie, Uniwersytetem w Rydze czy Uniwersytetem Pałackiego w Ołomuńcu. Efektem tej międzynarodowej współpracy jest powstanie w 2011 r. czasopisma naukowego *Journal of Speech and Language Pathology*, którego jest redaktorem naczelnym.

Dr hab. Ewa M. Skorek od 1999 r. organizuje i kieruje studiami podyplomowymi w zakresie terapii pedagogicznej i logopedii, do których opracowała autorskie programy kształcenia.

Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne dr hab. Ewa M. Skorek trzykrotnie otrzymała indywidualne nagrody Rektora UZ, a w 2011 r. Minister Edukacji Narodowej odznaczył ją Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego Ewa M. Skorek nie zwołała tempa pracy. W 2014 r. brała już udział w trzech konferencjach zagranicznych oraz uczestniczyła w Komitecie naukowym międzynarodowego kongresu logopedów w Rydze, który miała zaszczyt otwierać godzinny występ o bilingwizmie. Ukończyła także współredakcję dwóch prac zbiorowych o tematyce logopedycznej (w tym jedna angielskojęzyczna), które w najbliższym czasie ukażą się nakładem Oficyny Wydawniczej UZ.

Naszej koleżance życzymy wytrwałości w realizacji nowych przedsięwzięć badawczych oraz dalszego rozwoju i awansu naukowego.

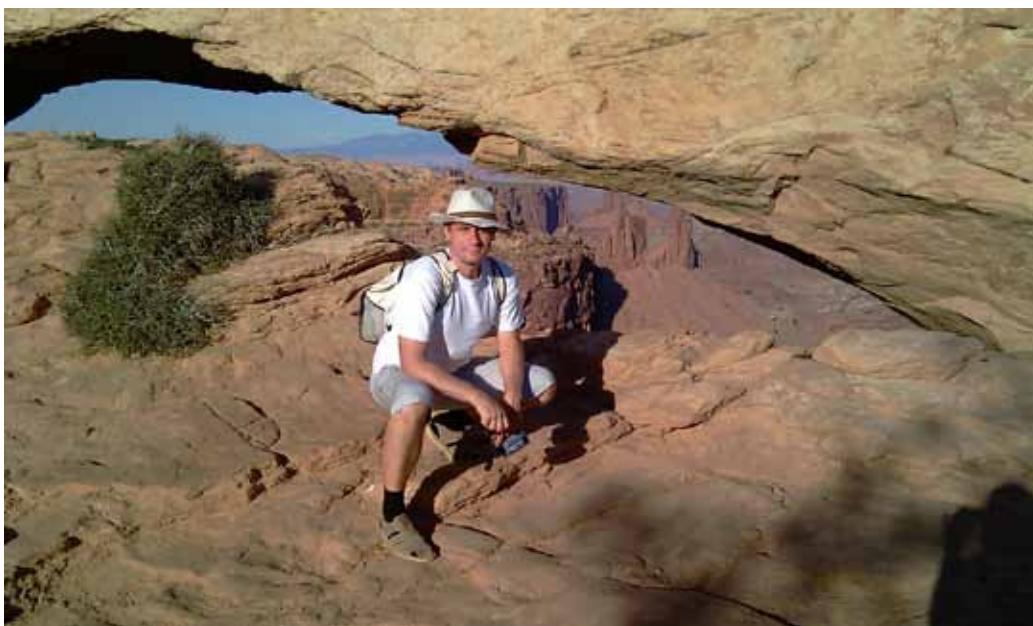
K.B.K

DR HAB. INŻ. MARCIN MRUGALSKI

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

22 maja 2014 r. Rada Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej podjęła uchwa-

FOT. PIESZA WĘDRÓWKA PO BEZDROŻACH CANYONLANDS NATIONAL PARK, USA, ROK 2011 (Z ARCHIWUM MARCINA MRUGALSKIEGO)

łę o nadaniu **Marcinowi Mrugałskiemu** stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie informatyka. Podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego był jednotematyczny ciąg publikacji składający się między innymi z pięciu artykułów w czasopiśmie z listy filadelfijskiej oraz monografii pt. *Advanced neural network-based computational schemes for robust fault diagnosis* wydanej w roku 2014, nakładem wydawnictwa Springer International Publishing.

Tematyka badań poświęcona była opracowaniu efektywnych metod projektowania modeli neuronowych oraz ich zastosowaniu w odpornych układach diagnostyki uszkodzeń systemów i procesów przemysłowych. Obecnie sztuczne sieci neuronowe przynależą do dynamicznie rozwijającej się grupy metod obliczeń inteligentnych stosowanych w wielu obszarach informatyki oraz techniki tj.: rozpoznawanie obrazów, przetwarzanie sygnałów, prognozowanie finansowe, modelowanie i identyfikacja, sterowanie tolerujące uszkodzenia oraz inżynieria biomedyczna. Motywacją do podjęcia badań nad zastosowaniem sieci neuronowych w układach diagnostyki był fakt, iż wysoka złożoność oraz wymagania niezawodności stawiane współczesnym systemom przemysłowym powodują konieczność opracowania nowych zaawansowanych metod diagnostycznych odpornych na zakłócenia. W ramach badań opracowano metodę odpornej detekcji i identyfikacji uszkodzeń urządzeń wykonawczych. W szczególności zaproponowano metodologię syntezy modeli neuronowych GMDH opisanych w przestrzeni stanów i uczo-nych z zastosowaniem bezśladowego filtra Kalmana. Modele

te umożliwiły opracowanie nowatorskiej metody estymacji sygnałów wejściowych diagnozowanego systemu z użyciem odpornego filtra o nieznanym wejściu. Na podstawie uzyskanych wyników opracowana została kompletna metodologia umożliwiająca wyznaczanie adaptacyjnych progów decyzyjnych dla wejść diagnozowanego systemu pozwalająca przeprowadzić odporną detekcję i identyfikację uszkodzeń dla urządzeń wykonawczych badanego systemu.

Warto podkreślić, że większość z pięćdziesięciu dwóch

prac naukowych habilitanta została wykonana w ramach krajowych projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych oraz Narodowe Centrum Nauki, a także projektów międzynarodowych realizowanych ze środków Unii Europejskiej. Wyniki badań były prezentowane na najważniejszych konferencjach międzynarodowych, tj. *IFAC Symposium on Supervision and Safety of Technical Processes - SAFEPROCESS 2006* (Beijing, Chiny), *IFAC World Congress of the International Federation of Automatic Control 2005* (Prague, Czechy) oraz *European Control Conference - ECC '09* (Budapeszt, Węgry). Prace badawcze, które doprowadziły do habilitacji, będą kontynuowane w latach 2014-2017 w ramach grantu finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki pt. *Hybrydowe sterowanie tolerujące uszkodzenia dla systemów nieliniowych z zastosowaniem metod analitycznych i technik obliczeń inteligentnych* realizowanego pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Józefa Korbicza, członka korespondenta PAN.

Od początku swojej kariery naukowej Marcin Mrugałski był związany z Uniwersytetem Zielonogórskim (w międzyczasie krótko pracował też na University of Hull w Anglii). W ramach swojej pracy dydaktycznej realizował cztery projekty o charakterze dydaktycznym finansowane ze środków Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Dwukrotnie pełniąc w nich funkcje kierownicze. Marcin Mrugałski jest także współtwórcą Akademii Lokalnej Cisco w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych, w ramach której w latach 2002-2013 przeszkolono 1028 uczestników szkoleń Cisco. Ponadto jest kierownikiem Laboratorium Sieci Komputerowych w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych. Obecnie pełni również funkcję prodziekana ds. rozwoju Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w kadencji 2014-2016.

W życiu prywatnym jest ojcem pięcioletniego Kamila i ośmiomiesięcznej Julii. Interesuje się geologią i botaniką parków narodowych Ameryki Północnej.

Marek Sawerwain

GLORIA ARTIS DLA PROF. STANISŁAWA R. KORTYKI

Janina Wallis

Biblioteka Sztuki WA

„Za wszystkie te działania, które budują radość i refleksje, chcę podziękować. Jednocześnie chcę zaznaczyć, że to nie ja państwu dziękuję - to państwa odbiorcy za moim pośrednictwem składają hołd i wyrazy szacunku”.

Te słowa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego można odnieść do wrocławskiej uroczystości, która odbyła się 15 maja 2014 r. w nowym gmachu Akademii Sztuk Pięknych

bardzo interesujące malarstwo studentów i dyplomantów ze swoich dwóch pracowni: ASP we Wrocławiu i Instytutu Sztuk Wizualnych UZ. Większa ilość prac pokazana została w „Galerii na piętrze” na Wydziale Artystycznym przy ul. Wiśniowej 10, gdzie zostały skonfrontowane poszukiwania malarskie studentów, począwszy od pierwszych lat studiów po realizację dyplomowe. Ta wystawa umożliwiła spojrzenie na realizację programów w pracowniach prowadzonych przez profesora i jego współpracowników: **dr. Krzysztofa Wałaszka, dr. Michała Sikorskiego i mgr. Jarosława Jeschke.**

FOT. MAREK LALIKO

OD LEWEJ: BOGDAN ZDROJEWSKI, BARBARA ZWORSKA-RAZIUK, STANISŁAW BOROWSKI, EUGENIUSZ MINCIEL, STANISŁAW R. KORTYKA, BOGDAN BORUSEWICZ (FOT. ALEK FIGURA)

we Wrocławiu, gdzie Minister Bogdan Zdrojewski wręczył medale „Zasłużony Kulturze - GLORIA ARTIS” artystom wrocławskiego środowiska plastycznego. Wśród odznaczonych jest prof. Stanisław R. Kortyka, artysta malarz i pedagog, od 1992 r. związany również z ówczesnym Instytutem Sztuki i Kultury Plastycznej Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze, a obecnie z Instytutem Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prof. Kortyka od ponad trzydziestu lat prowadzi dyplomującą pracownię malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu i od dwudziestu dwóch na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Przez te pracownie przewinęły się dziesiątki studentów, z których wielu jest dziś uznanymi artystami, pedagogami, a niektórzy z nich zajmują poważne stanowiska akademickie.

Jego absolwenci biorą udział w wystawach w kraju i za granicą. Ich dzieła nagradzane są na wielu prestiżowych wystawach malarstwa. Ostatnio można było oglądać wystawę w nowej Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej *Poszukiwania i konfrontacje*, na której prof. Kortyka zaprezentował

Prof. Kortyka był promotorem i recenzentem w wielu przewodach kwalifikacyjnych pierwszego stopnia i w przewodach doktorskich. Był także recenzentem w przewodach habilitacyjnych i w postępowaniu o nadanie tytułu profesora w Akademiach we Wrocławiu, Poznaniu i Krakowie.

Poza działalnością dydaktyczną prof. Kortyka jest przede wszystkim malarzem. Brał udział w ponad stu czterdziestu wystawach środowiskowych, ogólnopolskich i zagranicznych. Swoje malarstwo i rysunek prezentował na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych w kraju i za granicą.

Jego prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum Okręgowym w Białej Podlaskiej, w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu, Biurze Wystaw Artystycznych w Sandomierzu, Przemyślu i Częstochowie, Kolekcji Fundacji Malarstwa Polskiego w Lesku, Galerii Kutscha w Salzburgu, Galerii Sztuki Sakralnej w Kielcach oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Już w okresie studiów w ówczesnej Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych związał się z wrocławskim środowiskiem literackim. Był członkiem „Ugrupowania Literac-

kiego 66". Wydał cztery zbiory poezji: *Po tamtej stronie*, Ossolineum, 1968; *Czerwień studzienna*, Ossolineum, 1973; *Sytuacje metaforyczne - wiersze, obrazy*, PWSSP, 1978; *Pod światło*, Ossolineum, 1981.

Warto zaznaczyć, że prof. Stanisław R. Kortyka opiekuje się spuścizną prof. Zbigniewa Karpińskiego. Od jego śmierci w 1996 r. zorganizował kilka wystaw monograficznych we Wrocławiu, Sandomierzu i Białej Podlaskiej. Z Podlasiem, Dolnym Śląskiem, a najwcześniej z Sandomierzem prof. Karpiński był szczególnie związany. Te miejsca stanowiły też źródło inspiracji dla jego twórczości rysunkowej, graficznej i malarskiej począwszy od wczesnych lat 50.

Wszystkim tym wystawom towarzyszyła obszerna monografia Zbigniewa Karpińskiego opracowana przez Stanisława R. Kortykę. Wiele dzieł z ogromnego dorobku Zbigniewa Karpińskiego znajduje się dzisiaj w muzeach we Wrocławiu, Sandomierzu, Białej Podlaskiej, Radomiu, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, w Gabinetach Rycin Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu oraz w Kolekcji Artoteki Grafiki Biblioteki Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tę działalność prof. Kortyka traktuje jako wypełnienie artystycznego testamentu, a nade wszystko jako wyraz wdzięczności dla swojego profesora, świetnego artysty i niezwykłego człowieka.

Chcąc w wielkim skrócie scharakteryzować świat malarstwa prof. Kortyki zacytujmy fragment wstępu do katalogu wystawy indywidualnej *Bezkresny horyzont* w Muzeum Architektury we Wrocławiu w 2007 r., w którym Andrzej Jarosz pisze:

„Prezentowane obecnie obrazy Stanisława R. Kortyki, realizowane w czasie ostatniej dekady cechuje dyskrecja. Są one wyciszone za sprawą przyjętych przez artystę tonacji i „milk-nące” na skutek powtarzającej się kompozycji, dla której charakterystyczne są układy zagęszczonych pasm, rozciągające się pomiędzy bocznymi krawędziami płaszczyzn. Prace wrocławskiego artysty mają przy tym charakter elegijny. Sugerują nieuchronną zmienność, erozję, zacieranie granic pomiędzy formami a przestrzenią. Ewokują smutek, nostalgię, oczekiwanie na niewypowiedziane i niewiadome. Wrażenia te decydujące w dużym stopniu o charakterystycznym poetyckim klimacie obrazów Kortyki, wynikają ze stosowanych przez malarza środków formalnych (...). Rzadko można jednak tak jednoznacznie interpretować obrazy Kortyki. Pozostańmy więc przy przekonaniu o ich abstrakcyjno-universalnym wymiarze, a ujawniający się w nich *Bezkresny horyzont* traktujemy jako wyraz ciągłej tęsknoty artysty za nieograniczoną przestrzenią duchową. Przeczuwaną i ciągle wizualizowaną, ku której zmierzają malowane obrazy i sam twórca”.

Z okazji otrzymania medalu „Zasłużony Kulturze - GLORIA ARTIS” składamy Panu Profesorowi serdeczne gratulacje!

NAGRODA PAN DLA DOKTORANTA Z NASZEGO UNIWERSYTETU

_ Ewa Sapeńko

Oddział Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu rozstrzygnął II edycję konkursu dla doktorantów na najlepszą oryginalną pracę twórczą opublikowaną w 2013 r. Laureatem w obszarze nauk humanistycznych i społecznych został dr Wolfgang Brylla z Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nagrodę w wys. 4 tys. zł otrzymał za rozprawę doktorską pt. *Berlin als Raum. Hans Falladas erzählte Großstadt*. Doktorat Wolfganga Brylla był pierwszym nadanym przez Uniwersytet Zielonogórski w dyscyplinie literaturoznawstwo, a rozprawa została wyróżniona przez Radę Wydziału Humanistycznego UZ.

Już po raz drugi doktorant Uniwersytetu Zielonogórskiego sięga po laur w konkursie poznańskiego oddziału Polskiej Akademii Nauk. W ub. roku, w pierwszej edycji konkursu PAN, laureatem został dr Andriej Kotin, również z Instytutu Filologii Germańskiej UZ.

Nagrody są przyznawane w pięciu obszarach: w obszarze nauk humanistycznych i społecznych, w obszarze nauk biologicznych i rolniczych, w obszarze nauk ścisłych i nauk o Ziemi, w obszarze nauk technicznych oraz w obszarze nauk medycznych.

Zgodnie z regulaminem konkursu nagroda przyznawana jest za oryginalne osiągnięcia badawcze doktoranta, które zostały opublikowane w roku poprzedzającym przyznanie. Do konkursu mogła przystąpić osoba, która w roku poprzedzającym złożenie wniosku przygotowywała rozprawę doktorską w instytucji naukowej zlokalizowanej w województwie wielkopolskim lub lubuskim i nie ukończyła 30 lat w chwili składania wniosku. Wnioskodawca mógł zgłosić do konkursu tylko jedną oryginalną opublikowaną pracę twórczą (lub monografię).

ZBIGNIEW BAĆ

NA RZECZ OCHRONY ŁADU PRZESTRZENNEGO I ROZWOJU ARCHITEKTURY

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

Katedra Architektury i Urbanistyki
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska

26 maja 2014 r. Prezydent RP Bronisław Komorowski wręczył odznaczenia zasłużonym twórcom i animatorom kultury - filmowcom, aktorom, reżyserom, kompozytorom, muzeal-

nym konkursie na najlepsze prace dyplomowe absolwentów Wydziału zostali nagrodzeni przez Panią Marszałek Województwa Lubuskiego także absolwenci architektury. W ramach zajęć projektowych studenci kierunku *architektura i urbanistyka* wykonali pod opieką Profesora projekty, które były odpowiedzią na konkursy ogłoszone przez Prezydenta Miasta Zielona Góra i firmę Alfa Business Center. Jeżeli jeszcze wspomnieć tegoroczną wystawę dorobku prof. Bacia pod nazwą „Habitaty - nasze miejsca na ziemi”, to obraz trwałej obecności w życiu dydaktycznym, naukowym i kulturalnym Zielonej Góry stanie się pełny. Wystawie towarzyszył rozbudowany program edukacyjny: z wykładami i warsztatami dla młodzieży szkolnej i akademickiej. W trakcie zwiedzania wystawy uczestnicy mogli zapoznać się z komentarzem pracowników Katedry Architektury i Urbanistyki WILiŚ UZ dotyczącym specyfiki pracy architekta oraz wziąć udział w warsztatach architektonicznych poświęconych projektowaniu osiedli domów jednorodzinnych w myśl idei Habitatu. Współpraca z Fundacją Wzajemnej Pomocy „Arka” to nieco inny, ale jakże szlachetny obszar aktywności Pana Profesora, który włączył się czynnie w budowę dwóch przystani „Arki” w Bogatyni i Zielonej Górze.

Wspaniałe wyróżnienie napędza

nikom i architektom. Wśród 38 odznaczonych osób znalazł się prof. Zbigniew Bać, który otrzymał KRZYŻ OFICERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI za wybitne zasługi na rzecz ochrony ładu przestrzennego i rozwoju architektury.

Z perspektywy dokonań prof. Z. Bacia w Zielonej Górze, uzasadnienie nadania odznaczenia powinno być uzupełnione o zwrot: „za wybitne zasługi na rzecz rozwoju architektury w Zielonej Górze”. Profesor Bać jest pracownikiem Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego od 2010 r. Obecnie sprawuje funkcję kierownika Katedry Architektury i Urbanistyki. Kształcenie na kierunku *architektura i urbanistyka* zostało zainicjowane w Uniwersytecie Zielonogórskim w 2008 r. Profesor Bać dołączył do kadry dydaktycznej w 2010 r. i wniósł swą obecnością nową jakość w kształceniu przyszłych architektów. Wkład, jaki wnosi Pan Profesor w rozwój kierunku *architektura i urbanistyka* na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska UZ jest nie do przecenienia. Po sześciu latach kształcenia studentów tej specjalności odnotować można byto pierwsze znaczące sukcesy. Na podkreślenie zasługuje bardzo owocna współpraca z lokalnymi władzami i instytucjami. Najlepsze prace dyplomowe studentów kierunku *architektura* zostały wyróżnione przez oddział zielonogórski SARP-u, a w dorocz-

dumą całą społeczność akademicką Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Gratulujemy Panu Profesorowi kolejnego sukcesu i wyrażamy przekonanie, że wyróżnienie to stanie się stymulatorem do jeszcze większej aktywności Pana Profesora na rzecz ochrony ładu przestrzennego i rozwoju architektury światowej i tej lokalnej, zielonogórskiej. Dokumentacja fotograficzna tego radosnego wydarzenia jest umieszczona na stronie internetowej Katedry Architektury i Urbanistyki WILiŚ UZ www.aiu.uz.zgora.pl.

Zbigniew Antoni Bać urodził się w Rzeszowie, jest architektem, profesorem Politechniki Wrocławskiej, na której studiował. Dyplom uzyskał w 1956 r. Pracę doktorską obronił w roku 1967. Obecnie pracuje także na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska na Uniwersytecie Zielonogórskim. W latach 1980-1983 był wykładowcą na Uniwersytecie w Mosulu (Irak). Wypromował 220 prac dyplomowych (w tym 15 na Uniwersytecie w Mosulu), był promotorem 16 opracowań doktorskich, recenzentem 17 dysertacji doktorskich, autorem 12 recenzji habilitacyjnych, 15 recenzji o nadanie tytułu profesora, 22 recenzji wydawniczych. Miał także zaszczyt opracować recenzje do nominacji na doktora honoris causa dla profesora Jaime Lerner, gubernatora stanu Parana w Brazylii oraz dla profesora Waltera

Henna, niemieckiego uczonego i architekta, a także profesora Stanisława Liszewskiego. Był uczestnikiem wielu studialnych staży zagranicznych i konferencji: w Japonii MISA-WA HOMES (1986), Niemczech - studium szkół (1990), Anglii (2001), Kanadzie, USA, Iraku, Syrii, Jordanii, Turcji, Grecji, Czechosłowacji, Finlandii, Szwecji, Danii, Włoszech, Austrii, Belgii, byłej Jugosławii, Francji, Hiszpanii i Rosji.

Przez kilka kadencji sprawował i sprawuje obecnie funkcję przewodniczącego Komitetu Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk, co jest dowodem szacunku, jakim od lat cieszy się Pan Profesor w środowisku naukowym architektów.

Zbigniew Bać należy do nielicznych w kraju specjalistów i badaczy w dziedzinie projektowania i ochrony środowiska mieszkaniowego w ujęciu interdyscyplinarnym. Jest autorem 45 prac naukowych opublikowanych w wydawnictwach profesjonalnych, a także jako materiały konferencyjne, studialne - krajowe i zagraniczne. Jest autorem i współautorem 180 opracowań projektowych, krajowych i zagranicznych, w tym 40 opracowań konkursowych. Nieżyjąca już żona uczonego, Elżbieta Król-Bać, jest współautorką wielu prac. Uzyskał I nagrodę za projekt Opery i Teatru Narodowego w Nowym Sadzie (była Jugosławia, dziś Serbia); otrzymał także wyróżnienie specjalne w Japonii za projekt „Prefabrykowanego domu mieszkalnego przyszłości”. Ponadto jest autorem 35 projektów nagrodzonych w kraju i za granicą, 60 projektów realizacyjnych oraz 4 projektów, które powstały w Iraku. Jego prace przyczyniły się do rozwoju Polskiej Szkoły Architektury, wzrostu jej znaczenia w kraju i za granicą.

Niezwykle cenną okazała się propagowana przez niego, nie tylko w Polsce, idea habitatów. Idea ta powstała w 1986 w nurcie odnowy i przeciwstawienia się programowym funkcjonalnym i ideowym osiedli z wielkiej płyty

budowanych w latach 60 - 80 ubiegłego wieku, zwłaszcza w krajach tzw. Bloku Wschodniego. Nazwa HABITAT została wykreowana na sesjach inwentycznych odbywających się w latach 1983-1986 realizowanych pod hasłem pobudzenia aktywności twórczej w zespołach interdyscyplinarnych prowadzonych przez Instytut Psychologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W terminologii nauk przyrodniczych HABITAT rozumiany jest jako środowisko, w którym grupy gatunkowe organizmów znajdują najdogodniejsze warunki do życia. Na tej podstawie można scharakteryzować podstawowe cechy habitatu człowieka, rozumiejąc go jako część środowiska naturalnego i kulturowego. Rozwijana przez Zbigniewa Bacia idea współczesnego habitatu ukonstytuowała się niebawem jako intelektualne wyzwanie i tworzywo w kształtowaniu prohabitatowej i prośrodowiskowej świadomości Polaków. Zbigniew Bać jest pionierem w kreowaniu przestrzeni do życia zapewniającej mieszkańcom najkorzystniejsze warunki do wszechstronnego rozwoju. Jest on także pionierem polskiej metodyki programowania środowiska mieszkaniowego z udziałem przyszłych mieszkańców w procesie projektowania. Metoda ta zwana partycypacyjną pozwala na nadawanie indywidualnych cech jednostkom mieszkalnym w dążeniu do ich indywidualizacji, identyfikacji, elastyczności i mobilności, cech tak ważnych z punktu widzenia użytkowników. Do osiągnięcia tych celów niezbędna jest długotrwała obserwacja zrealizowanych osiedli oraz zachodzących tam procesów. Postulat ten wydaje się dziś oczywisty, lecz wciąż jeszcze stanowi pole eksperymentów dla Szkoły Naukowej HABITAT na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, której Zbigniew Bać jest założycielem i liderem. Kolejna sesja tej szkoły odbędzie się w październiku 2014.

NAGRODA DLA PROF. ANDRZEJA CEGIELSKIEGO

— Ewa Sapeńko

Profesor Andrzej Cegielski z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego został laureatem tegorocznej edycji Nagrody im. Profesorów Włodzimierza Młaka i Zdzisława Opiała. Nagroda przyznawana jest co dwa lata przez Wydział Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego za wybitne wyniki uzyskane w teorii równań różniczkowych lub teorii operatorów. Podstawą uzyskania tego wyróżnienia przez Profesora Cegielskiego były: monografia *Iterative Methods for Fixed Point Problems in Hilbert Spaces*, opublikowana w 2012 roku w prestiżowej serii Springer: *Lectures Notes in Mathematics* (2057) oraz cykl czterech artykułów opublikowanych w latach 2007-2013 w renomowanych czasopiśmie matematycznych. Profesorowie Włodzimierz Młak (1931-1994) i Zdzisław Opiał (1930-1974) byli wybitnymi reprezentantami krakowskiej szkoły równań różniczkowych oraz specjalistami z teorii operatorów liniowych w przestrzeniach Hilberta. Dotychczasowymi laureatami tej nagrody byli: Profesor Tadeusz Figiel (Instytut Matematyczny PAN) i Profesor Henryk Żołądek (Uniwersytet Warszawski).

Kandydatów do nagrody przedstawiają rady wydziałów matematyki uczelni państwowych i instytutów PAN, posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego z matematyki. Nagroda została ufundowana przez profesorów Jana Janasa i Wacława Szymańskiego, uczniów profesora Włodzimierza Młaka.

UNIwersYTET
OTWARTY
NA EUROPE

NIEBIESKI JAK NIEBO, NIEBIESKI JAK UNIA EUROPEJSKA

No i stało się. Kolejny już Festiwal Nauki, w tym roku zatytułowany „Uniwersytet otwarty na Europę”, przeszedł do historii. Ponieważ w tym roku obchodzimy 10-lecie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, poprzez program Festiwalu Nauki chcieliśmy pokazać, jak wiele Uniwersytet Zielonogórski zyskał dzięki Unii. W ostatnich 10 latach wykonanie wielu inwestycji na naszej uczelni było możliwe jedynie dzięki środkom pochodzącym z różnych programów operacyjnych UE, w tym Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego - partnera naszego Festiwalu. Jednak nie inwestowaliśmy wyłącznie w budynki i urządzenia. Wiele badań otrzymało dofinansowanie z UE. Nasi studenci korzystają z programu Erasmus+ (wcześniej był to program Erasmus), dzięki któremu wyjeżdżają na semestr lub dwa na inne

Po raz pierwszy w historii Festiwalu jednego dnia zaprosiliśmy mieszkańców regionu w różne części Zielonej Góry, a nawet poza jej obecny obszar. W niedzielę, 8 czerwca br. festiwalowe projekty można było oglądać zarówno wokół Ratusza jak i w Bibliotece Uniwersyteckiej, w Rektoracie, w Sali Kolumnowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego, a także w Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie. **Uroczyste otwarcie FN** odbyło się na scenie usytuowanej na zielonogórskim rynku. Dokonali tego wspólnie - **prof. Janusz Gil**, prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą UZ oraz **prof. John Hugh Seiradakis** z Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach. Chwilę potem melomani słuchali muzyki popularnej, jak i jazzu w wykonaniu Big Bandu Uniwersytetu

uczelnie europejskie. Poszerzają swoją wiedzę, doskonalą znajomość języka obcego, poznają inną kulturę i zwiedzają kraj, w którym studiują. Taki wyjazd ma same zalety. To nie jest „one way ticket”, nie tylko nasi jadą zdobywać Europę. Także w ramach Erasmus studenci z Europy przyjeżdżają do Zielonej Góry, by na UZ studiować jeden lub dwa semestry. Przypomnę, że w roku akademickim 2012/2013 na II roku pedagogiki UZ studiowała Colett Neumann, uznana przez miesięcznik „Perspektywy” za najlepszą studentkę zagraniczną w Polsce, w kategorii studia licencjackie. Wróćmy jednak do tegorocznego Festiwalu Nauki.

To było raczej proste, jaki kolor uczynić tym „sztandaryowym”. Skoro UE w grę wchodziły dwa - niebieski i żółty, wzięte z flagi. Postawiliśmy na niebieski, który pięknie nam się skomponował z błękitem nieba podczas obu festiwalowych dni. Dość jednak o didaskaliach, istotnych, ale nie najważniejszych.

Zielonogórskiego, pod batutą prof. Jerzego Szymaniuka i Bartosza Pernala oraz śpiewających studentów i absolwentów kierunku *jazz i muzyka estradowa*. Na Festiwalu nie zabrakło muzyki poważnej. Tę w ramach koncertu inauguracyjnego VII Międzynarodowego Festiwalu Mozart Plus - Mozart plus Penderecki przedstawiło Trio Arc-en-ciel, w składzie: Mariusz Monczak - skrzypce, Kamil Babka - altówka i Martyna Wiśniewska - wiolonczela. Koncert odbył się w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej.

Po raz pierwszy w historii Festiwalu wykłady przedstawili goście zagraniczni! Najpierw prof. J. H. Seiradakis z Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach opowiedział o mechanizmie z Antykithiry, najnowocześniejszym urządzeniu starożytności. Natomiast dr Wolfgang Pailer z Berlina, emerytowany pracownik niemieckiego MSZ, najpierw w Bonn, a później w Berlinie wieloletni tłumacz oficjalnych delegacji niemieckich, przedstawił swój

punkt widzenia na relacje polsko-niemieckie w ostatnim 25-leciu. Kontynuacją tej tematyki była **bardzo ożywiona dyskusja panelowa z udziałem historyków, politologów oraz polityków: korzyści i koszty - 10 lat członkostwa Polski w Unii Europejskiej.** Zdecydowanie przeważały korzyści.

Czy ten pomysł Festiwalu w różnych miejscach się sprawdził, pozostawiam do oceny naszych gości. Zależało nam, by każdy znalazł coś dla siebie. Stąd różnorodność propozycji - od logicznych gier matematycznych, po zabawy z językiem niemieckim dla najmłodszych. Od doświadczeń z owocami, które połączone szeregowo rozżarzą żarówkę, po informacje, jakie normy powinny spełniać np. ogórki sprzedawane w Unii Europejskiej. Uczestnicząc w jednym z festiwalowych projektów można było uzyskać informację, co kosmopolityczne porosty mają wspólnego z tajemnicą Czarnego Trójkąta (leżącego u zbiegu Polski, Niemiec i Czech), a dzięki innemu uczestniczyć w street-arcie czyli malować na olbrzymich planszach. Ten projekt został zrealizowany dzięki pomocy następujących firm: Piotr Widz, Deco Plastyk oraz KB Materiały Budowlane Andrzej Mądroczyk, Wojciech Mikulski spółka jawna. Wszystkie 3 firmy są z Zielonej Góry.

Osoby zafascynowane automatyką mogły obserwować zdalne sterowanie pojazdem wraz z pokazem pojazdów elektrycznych. Inne zobaczyły jak zbudować system GPS z komponentów dostępnych dla każdego. Zainteresowani nowinkami technicznymi dowiedzieli się co to takiego elastooptyka. Natomiast ci, którzy nie do końca byli przekonani o dobrej jakości wody płynącej z kranu, mogli ją zbadać w polowym laboratorium. Niewątpliwym wydarzeniem była

prezentacja szerokiej publiczności prototypu wielofunkcyjnego elektrycznego wózka inwalidzkiego, który przygotowali studenci z Akademickiego Związku Motorowego pod kierunkiem Zdzisława Wałęgi.

To jedynie wybrane przykłady projektów, które były prezentowane w niedzielę 8 czerwca br. na zielonogórskim rynku. Nie sposób wymienić wszystkich 40 projektów, ale wszystkim ich twórcom serdecznie dziękujemy za trud, zaangażowanie i serce włożone w przygotowanie FN. Dziękujemy także wszystkim służbom włączonym w przygotowanie Festiwalu od strony technicznej - bez Państwa pomocy nie dalibyśmy rady.

Przypomnę, że jak co roku **patronat honorowy nad Festiwalem objęli: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Wojewoda Lubuski, Marszałek Województwa Lubuskiego i Prezydent Miasta Zielona Góra.**

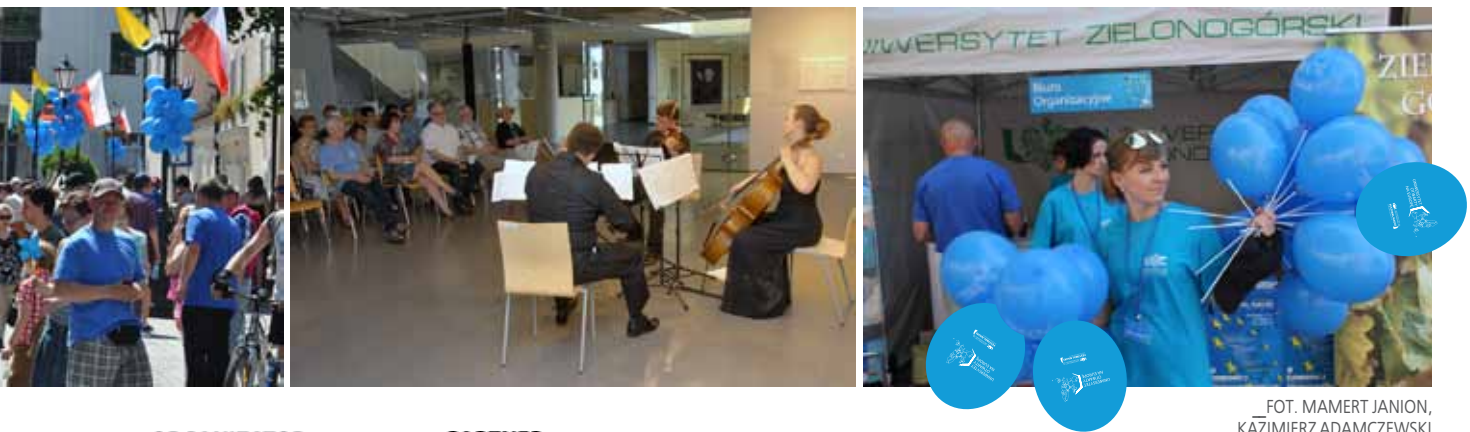
Partnerem tegorocznego Festiwalu Nauki był Lubuski Regionalny Program Operacyjny. Festiwal był realizowany przy pomocy finansowej Urzędu Miasta Zielona Góra. **Sponsorami tegorocznego FN byli: PGNiG S.A. oraz PGE Gubin sp. z o.o.**

Patronat medialny objęli: Radio Zachód, TVP Oddział w Gorzowie Wlkp., Gazeta Lubuska.

Jestem przekonana, że załączone zdjęcia choć w części oddadzą atrakcyjność naszego tegorocznego Festiwalu.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego FN

Ewa Tworowska-Chwalibóg
główny koordynator

FOT. MAMERT JANION,
KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

ORGANIZATOR:

PARTNER:

Lubuski Regionalny Program Operacyjny

Zrealizowano przy pomocy finansowej Miasta Zielona Góra.

PATRONAT HONOROWY:

SPONSORZY:

PATRONAT MEDIALNY:

OTWARTY TURNIEJ SZACHOWY O PUCHAR JM REKTORA UZ

W ramach 11. Festiwalu Nauki w niedzielę, 8 czerwca 2014 r. na zielonogórskim deptaku odbył się Otwarty Turniej Szachowy o Puchar JM Rektora UZ. Był to już piąty turniej szachowy zorganizowany podczas Festiwalu Nauki UZ. W tym roku do rywalizacji stanęło 20 osób, w tym pięć osób z I kategorią szachową. Turniej został rozegrany w dwóch kategoriach wiekowych: młodszej (rocznik 2001 i młodszy) i starszej. Wszyscy uczestnicy turnieju otrzymali pamiątkowe dyplomy podpisane przez JM Rektora UZ, a zwycięzcy okazali puchary oraz książki. W grupie młodszej zwyciężył **Marcin Poźniak**, drugie miejsce zajął **Wojtek Asienkiewicz**, a trzeci był **Bartosz Ambroź**. W grupie starszej zwyciężył **Paweł Piotrowski**, drugie miejsce zajął

2013 r. Carlsen od dzieciństwa zadziwiał fenomenalną pamięcią. Mając dwa lata znał wszystkie marki samochodów. W wieku sześciu lat przeczytał kilka książek szachowych, a patrząc na szachownicę potrafił powiedzieć z jakiej partii dana pozycja pochodzi i jakie były kolejne posunięcia w tej partii. Jak każdy mistrz Carlsen posiada też swoje spojrzenie na grę w szachy: „Szachy traktuję jako batalię idei. Ja mam swoje plany, a mój przeciwnik własne. Cała zabawa polega na tym, by udowodnić, że moja ocena sytuacji jest trafniejsza. Im większy opór, tym przyjemność większa”.

Obecnie gra w szachy jest bardzo popularna w Rosji, Gruzji i Armenii. Coraz więcej o tym sporcie mówi się też w Indiach i Chinach. W XXI wieku dzięki zastosowaniu komputerów do analiz, gra w szachy zmieniła swój sens. Super-szybkie komputery pozwoliły na znalezienie nowych wariantów w początkowej fazie gry (tzw. debiucie). Okazało się, że posunięcia, które w ogóle nie były brane pod uwagę

Grzegorz Zabawski, a trzecie **Grzegorz Iwiński**. Puchary zostały wręczone na dużej scenie przez prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą, **prof. Janusza Gila**.

W szachach światowych nastąpiła w ostatnim czasie istotna zmiana. W listopadzie ubiegłego roku Magnus Carlsen z Norwegii zdobył tytuł szachowego mistrza świata. W finale Carlsen pokonał Viswanathana Ananda z Indii i został pierwszym, od czasu zwycięstwa Bobbiego Fischera nad Borysem Spasskim, mistrzem świata z Zachodu. Anand, nazywany „Tygrysem z Madrasu”, był mistrzem świata w latach 2000-2002, by następnie odzyskać koronę w 2007 r. W 2012 r. obronił tytuł w pojedynku z Borisem Gelfandem. Ubiegłoroczna rywalizacja Carlsena z Anandem zakończyła się zwycięstwem Carlsena 6,5:3,5. W Indiach i Norwegii transmisję meczu o mistrzostwo świata obejrzało w telewizji ponad 100 mln osób. Po zwycięstwie Carlsen, nazywany „Mozartem szachów”, zdobył popularność dawno nie spotykaną w tej dyscyplinie sportu. Nowy mistrz świata jest obecnie popularniejszy w Norwegii nawet od Marit Bjoergen. Jeszcze zanim zaczął się mecz o mistrzostwo świata w Madrasie, Carlsen był uważany za gwiazdę pierwszej wielkości, czego wyrazem było umieszczenie go przez magazyn *Time* na liście stu najważniejszych osobistości globu

przez człowieka, komputer oceniał jako ruchy pozwalające zdobyć przewagę lub wygrać partię. Znalezienie w debiucie bardzo wąskich ścieżek prowadzących do zdobycia przewagi, sprawiło, że już nie rozwój figur i znajomość strategii, ale znajomość tych ścieżek pozwala szybko uzyskać przewagę. Szachy zmieniły się w grę logiki i zapamiętywania schematów, w której znajomość lub umiejętność znalezienia wąskich ścieżek prowadzących do osiągnięcia przewagi ma ogromne znaczenie. Zastosowanie komputerów w analizach szachowych sprawiło, że „przygotowanie domowe” do turnieju może mieć decydujące znaczenie. Z tego powodu organizowany turniej szachowy w ramach Festiwalu Nauki dobrze wpisuje się w sferę działalności naukowej Uniwersytetu Zielonogórskiego, ponieważ grę w szachy można traktować jako naukę.

Obecni arcymistrzowie szachowi przypominają naukowców, którzy spędzają często po 10 godzin dziennie na wyszukaniu wcześniej nieznanymi rozwiązań pozwalających wygrać partię. Rozwiązania te są następnie stosowane w czasie rozgrywanych turniejów. Chociaż może się wydawać, że ciężko znaleźć kolejny, wcześniej nieznanymi ruch w debiucie zapewniający przewagę, jednak ciągle takie ruchy są odnajdywane. Coraz więcej ludzi ma dostęp do

komputerów, programy komputerowe są dostępne dla każdego w niskiej cenie. Jeden z najlepszych programów szachowych Fritz można kupić już za cenę ok. 100 zł. Należy się spodziewać, że w najbliższej przyszłości poziom gry w szachy będzie coraz wyższy, lecz w pewnym momencie ilość wariantów w początkowej fazie gry będzie tak duża, że nikt z ludzi nie będzie w stanie tego zapamiętać, co sprawi, że bezbłędne wykonanie początkowych, np. 10 ruchów, będzie niemożliwe. Co wówczas będzie można zrobić, aby gra w szachy nie straciła na atrakcyjności? Jednym z pomysłów jest wprowadzenie możliwości wykorzystywania komputera na początku partii i najprawdopodobniej jest to dobry pomysł. W XXI wieku wszystko zmienia się bardzo szybko, więc bardziej zaczyna dziwić brak zmian, niż szybko zachodzące zmiany. Są one widoczne również w grze w szachy. Obecnie partie czołowych arcymistrzów oraz do analiz wykonywanych przez programy szachowe zainstalowane na innych komputerach.

co przez wszystkich, którzy mają dostęp do sieci. Również partie te są na bieżąco analizowane przez superkomputery posiadające procesory z ponad 500 rdzeniami. Szachowe programy komputerowe (np. Fritz), łącząc się z chmurą obliczeniową, mają dostęp do większości partii rozgrywanych obecnie i rozegranych w przeszłości przez arcymistrzów oraz do analiz wykonywanych przez programy szachowe zainstalowane na innych komputerach.

Kolejna zmiana spojrzenia na grę w szachy może nastąpić już w bardziej odległej przyszłości po zastosowaniu do analiz komputerów kwantowych, które będą tysiące razy szybsze od obecnie istniejących najszybszych komputerów. Ilość możliwych kombinacji w szachach jest jednak tak duża, że nawet komputery kwantowe nie będą w stanie dać odpowiedzi na pytanie, który ruch w debiucie jest najlepszy. Gra w szachy pozostanie wciąż tajemnicza, skrywając skrzętnie swoją głębię, frapując naukowców oraz dając graczom dużo radości i satysfakcji.

Na zakończenie, wszystkim laureatom Otwartego Turnieju Szachowego o Puchar JM Rektora UZ serdecznie gratulujemy, życzymy dalszych sukcesów i zapraszamy wszystkich na kolejny turniej w ramach przyszłorocznego Festiwalu Nauki.

*Renata i Andrzej Kasperscy,
Organizatorzy Turnieju Szachowego*

WYDZIAŁ MECHANICZNY OTWARTY NA EUROPE

W dniach 8-9 czerwca 2014 r. odbyła się w Zielonej Górze 11. edycja Festiwalu Nauki pod hasłem „Uniwersytet otwarty na Europę”. W pierwszym dniu Wydział Mechaniczny zaprezentował na zielonogórskim rynku dwa projekty.

Pierwszy, to prototyp unikatowego elektrycznego wózka inwalidzkiego. Wózek jest nowoczesnym urządzeniem o wysokich parametrach technicznych. Bardzo zwrotny, dzięki stosunkowo dużym kołom, pozwala na komfortowe pokonywanie nierówności. Wyposażony jest w system niezależnych wahaczy i 4 amortyzatorów tłumiących drgania powstające podczas jazdy. Ergonomiczne siedzisko posiada regulację kąta odchylenia aż do poziomu oraz regulowany rozstaw demontowalnych podłokietników, co zapewnia

__FOT. RENATA I ANDRZEJ KASPERSCY, MAMERT JANION

użytkownikowi optymalną pozycję w czasie jazdy oraz ćwiczeń rehabilitacyjnych. Wózek pozwala również niepełnosprawnemu na jazdę w pozycji stojącej oraz wjazd na krawężniki o wysokości do 15 cm. Posiada dwa silniki napędowe o mocy 750 W oraz trzy elektryczne siłowniki liniowe. Całość zasilana jest dwoma akumulatorami 12V/50Ah.

Drugi zaprezentowany projekt, to motocykl elektryczny chopper w stylu retro. Wykonany w całości z aluminium, napędzany jest silnikiem elektrycznym o mocy 10 kW zasilanym z baterii pięciu akumulatorów 12V/55Ah. Napęd jest przenoszony za pomocą pasków zębatych i przekładni bezstopniowej. Motocykl, który osiąga prędkość maksymalną 120 km/h i ma zasięg 150 km jest bardzo elegancki, cichy, lekki. Prace nad projektem trwały 16 miesięcy.

Projekty zrealizowane zostały przez Zdzisława Wałęgę i studentów Akademickiego Związku Motorowego przy dużym zaangażowaniu dr. inż. Mirosława Żygadło, mgr. inż. Roberta Janowskiego oraz Piotra Zielińskiego.

W drugim dniu Festiwalu, podczas prezentacji w budynkach Wydziału Mechanicznego, uczniowie szkół podstawowych i gimnazjów z terenu całego województwa mogli zapoznać się z projektami prezentowanymi na poprzednich Festiwalach Nauki, m.in.: miejskim skuterem o napędzie

elektrycznym, pojazdem typu Buggy oraz

odrestaurowanym jednym z najstarszych modeli Fiata 126 Bambino z 1976 r. Młodzież chętnie sprawdzała swój czas reakcji oraz koordynację wzrokowo-ruchową na aparaturze służącej do pomiaru i oceny sprawności psychomotorycznej kierowcy. Brała również udział w pokazach profilografometru i mikrotwardościomierza, wykonując pomiary chropowatości zwierciadła. Zapoznawała się także z maszyną wytrzymałościową, młotem Charpy'ego oraz stroboskopowym pomiarem prędkości obrotowej.

Wszystkie pokazy cieszyły się dużym zainteresowaniem, jednak hitem dla najmłodszych odwiedzających nasz Wydział była „Kanapa sołtysa” - pojazd, który wygrał tegoroczny „Zjazd na byle czym”.

*Zdzisław Wałęga
Jerzy Sobich*

XXV MIĘDZYNARODOWY KONKURS „MATHÉMATIQUES SANS FRONTIÈRES” (MATEMATYKA BEZ GRANIC) – EDYCJA POLSKA W REGIONIE LUBUSKO-ZACHODNIOPOMORSKIM

Międzynarodowy Konkurs „Mathématiques sans Frontières” jest organizowany na świecie od dwudziestu pięciu lat. Pierwsza edycja tego konkursu została zorganizowana w 1989 r. przez grupę francuskich matematyków, przy wsparciu Akademii w Strasburgu. Polska uczestniczy w konkursie od 1993 r. Konkurs ten bardzo szybko zyskał dużą popularność w krajach Europy Zachodniej. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z 27 krajów świata, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej oraz z krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady.

W bieżącej, XXV edycji (2013/2014) Międzynarodowego Konkursu „MBG” w Polsce finał w kategorii szkół podstawowych (Junior) odbył się 13 marca 2014 r., a w kategorii szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych 11 marca 2014 r. (Senior). W konkursie uczestniczyło 750 klas (19 504 uczniów) z 307 szkół, w tym:

_szkoły podstawowe - 240 klas - 5191 uczniów - 80 szkół,
_szkoły gimnazjalne - 215 klas - 5439 uczniów - 108 szkół,
_szkoły ponadgimnazjalne - 295 klas - 8874 uczniów - 119 szkół.

W Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim w bieżącej edycji konkursu uczestniczyły 104 klasy (2 572 uczniów) z 58 szkół, w tym

_szkoły podstawowe - 41 klas - 900 uczniów - 13 szkół,
_szkoły gimnazjalne - 38 klas - 988 uczniów - 21 szkół,
_szkoły ponadgimnazjalne - 25 klas - 684 uczniów - 14 szkół.

Uroczyste spotkanie podsumowujące wyniki finału XXV Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim odbyło się 9 czerwca 2014 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Patronat honorowy nad uroczystością objęli: Marszałek Województwa Lubuskiego, Elżbieta Polak; Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, Anna Mieczkowska; Prezydent Miasta Gorzowa Wlkp., Tadeusz Jędrzejczak; Prezydent Miasta Koszalin, Piotr Jedliński; Prezydent Miasta Nowa Sól, Wadim Tyszkiewicz; Prezydent Miasta Szczecin, Piotr Krzystek; Prezydent Miasta Zielona Góra, Janusz Kubicki; Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, Jego Magnificencja prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński.

Na uroczystości gościliśmy laureatów Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic - Senior” klasę 1m z V Liceum Ogólnokształcącego im. K. Kieślowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Dorota Krassowska) - 1. miejsce w regionie i 1. lokata ex aequo w Polsce; klasę 1b z Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Anna Kociotek); delegację klasy 1m z I Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Dubois w Koszalinie (nauczyciel: Paweł Rudecki); klasę 1a z I Liceum Ogólnokształcącego im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Olga Mikołajczyk) - 2. miejsce ex aequo w regionie i 2. lokata ex aequo w Polsce; klasę 1b z I Liceum Ogólnokształcącego im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Renata Dudek); klasę 1a ze Społecznego Liceum Ogólnokształcącego w Żarach (nauczyciel: Zygmunt Krawczyk) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 7. lokata ex aequo w Polsce.

Na uroczystość przybyli także laureaci ze szkół gimnazjalnych: klasa IIIe z Gimnazjum nr 1 w Zielonej Górze (nauczyciel: Justyna Flis); - 1. miejsce ex aequo w regionie i 1. lokata ex aequo w Polsce; klasa IIIb z Gimnazjum nr 13 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Maria Leraczyk); klasa IIIe z Gimnazjum nr 12 w Szczecinie (nauczyciel: Róża Mytkowska); klasa IIIb z Gimnazjum nr 1 w Zielonej Górze (nauczyciel: Danuta Przybyszewska) i klasa IIIc ze Społecznego Gimnazjum w Żarach (nauczyciel: Maria Paduszyńska) - 2. miejsce ex aequo w regionie i 3. lokata ex aequo w Polsce; klasa IIIf z Publicznego Gimnazjum nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Nowej Soli (nauczyciel: Anna Sawińska-Stuła); delegacja klasy IIIc z Gimnazjum nr 1 w Szprotawie (nauczyciel: Dorota Semenowicz); klasa IIIe z Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze (nauczyciel: Katarzyna Brzezińska); klasa IIIf Gimnazjum nr 7 im. UNICEF w Zielonej Górze (nauczyciel: Maria Święcicka-Szygenda) i klasa IIIb z Katolickiego Gimnazjum w Żarach (nauczyciel: Wojciech Saleńnik) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 4. lokata ex aequo w Polsce.

Na uroczystości gościliśmy również laureatów Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” - Junior, który w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim odbył się po raz szósty, tj. klasę VIc ze Szkoły Podstawowej nr 20 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Anna Rząd); klasę VIe ze Szkoły Podstawowej nr 11 z Oddziałami Integracyjnymi w Zielonej Górze (nauczyciel: Lilla Filipiak) - 1. miejsce ex aequo w regionie i 2. lokata ex aequo w Polsce; klasę VIb ze Szkoły Podstawowej nr 13 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Dorota Krzysztof); klasę VIb z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 5 w Nowej Soli (nauczyciel: Irena Sienkiewicz) - 2. miejsce ex aequo w regionie i 4. lokata w Polsce; klasę VIa ze Szkoły Podstawowej nr 6 w Nowej Soli (nauczyciel: Ewa

Urbaniak) i klasę VIa ze Szkoły Podstawowej nr 5 w Żarach (nauczyciel: Iwona Walkowiak) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 6. lokata ex aequo w Polsce.

Laureatom Konkursu nagrody ufundowali: Marszałek Województwa Lubuskiego Elżbieta Polak; Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego Olgierd Geblewicz; Prezydent Miasta Gorzów Wlkp. Tadeusz Jędrzejczak; Prezydent Miasta Koszalin Piotr Jedliński; Prezydent Miasta Nowa Sól Wadim Tyszkiewicz; Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz Kubicki; Burmistrz Miasta Szprotawa Józef Marcin Rubacha; Burmistrz Miasta Żary Wacław Maciuszonek; Lubuski Kurator Oświaty Bogna Ferensztajn; Zachodniopomorski Kurator Oświaty Maria Borecka; Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Gorzowie Wlkp. Jerzy Kaliszan; Dyrekcja Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych Leszek Banach i Janusz Frankowski; Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego Jego Magnificencja prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński; Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ.

Patronat nad Międzynarodowym Konkursem „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) sprawuje Polskie Towarzystwo Matematyczne, a jego promocję i organizację w Polsce powierzono Oddziałowi Zielonogórskiemu Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Uniwersytecie Zielonogórskim. Działania Krajowego Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Polsce usytuowanego na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego wspierają: Polskie Towarzystwo Matema-

**Mathématiques
SANS
Frontières**

académie
Strasbourg
E
Ministère
de l'Éducation nationale
Ministère
de l'Enseignement Supérieur
et de la Recherche

2014 **matematyka**
BEZ GRANIC
POLSKA EDYCJA MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU MATEMATYCZNEGO
MATHÉMATIQUES SANS FRONTIÈRES

Mathématiques
sans Frontières
en Pologne

Krajowy Komitet Organizacyjny
Międzynarodowego Konkursu
„Matematyka bez Granic”
<http://www.mbg.uz.zgora.pl>

Polskie Towarzystwo Matematyczne
Oddział Zielonogórski

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
65-516 Zielona Góra, ul. prof. Z. Szafrana 4

tyczne, Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

„Matematyka bez Granic” to konkurs bezpłatny, międzyklasowy, dwuetapowy, adresowany do uczniów piątych i szóstych klas szkół podstawowych, trzecich klas gimnazjów i pierwszych klas szkół ponadgimnazjalnych. Do współzawodnictwa w Konkursie mogą stawać uczniowie klas ze szkół publicznych i niepublicznych. Zgłoszenie udziału w konkursie następuje za zgodą wszystkich uczniów klasy w porozumieniu z nauczycielem matematyki i dyrektorem szkoły. Jedynie całe klasy mają prawo uczestnictwa w zawodach. Międzynarodowy Konkurs Matematyczny „Mathématiques sans Frontières” jest konkursem interdyscyplinarnym. Na całym świecie uczestniczą w nim całe klasy, które tego samego dnia rozwiązują te same zestawy zadań matematycznych o charakterze aplikacyjnym (częściowo w językach obcych). Zadania są opracowywane przez Międzynarodowy Komitet w Strasburgu.

Final Konkursu odbywa się w marcu w tym samym dniu i o tej samej godzinie we wszystkich szkołach, w których kształcą się uczestnicy konkursu. Do rozwiązania jest, w zależności od kategorii wiekowej uczniów: Junior 8 lub 9, a Senior 10 lub 13 zadań, z czego pierwsze zadanie podane jest w językach obcych (angielskim, niemieckim, francuskim, włoskim i hiszpańskim). Należy przetłumaczyć treść zadania i zapisać rozwiązanie w jednym z podanych języków obcych.

Celem konkursu „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) jest zbliżenie między krajami i miastami Unii Europejskiej, szkołami publicznymi i niepublicznymi, matematyką i językami obcymi. Konkurs ten ma za zadanie zwiększenie zainteresowania matematyką poprzez pokazanie jej zastosowań w życiu codziennym. Pozwala on na wykorzystanie własnej inicjatywy w rozwiązywaniu zadań oraz na rozwijaniu twórczej aktywności uczniów. Ponadto kształtuje on umiejętność pracy w zespole pod presją czasu i zachęca do nauki języków obcych. Daje on również możliwość sprawdzenia swojej wiedzy oraz porównania jej z wiedzą rówieśników z Europy oraz zachęca do pokonywania barier językowych w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami z krajów Unii Europejskiej.

Klasyfikacja zwycięzców prowadzona jest w poszczególnych regionach. Uroczystość wręczenia nagród i dyplomów odbywa się w obecności przedstawicieli klas - uczniów - laureatów konkursu, nauczycieli matematyki, dyrektorów szkół, przedstawicieli Komitetu Regionalnego Konkursu, władz akademickich, władz oświatowych i samorządowych, przedsiębiorstw oraz przedstawicieli prasy lokalnej, radia i telewizji.

Nagrody zwycięskim klasom fundują i wręczają lokalne władze samorządowe, oświatowe oraz zakłady pracy. Zasady te są przyjęte we wszystkich krajach UE.

Organizację konkursu na terenie Polski wspierali:

Firma AG Serwis S.C. Adrian Sabuk, Grzegorz Brzeziński, Firma Sim-Tech Krzysztof Niemyt oraz Prezes Polskiego Towarzystwa Matematycznego prof. dr hab. Wacław Marzantowicz.

Zwienieniem uroczystości był wykład wygłoszony przez dr. hab. Zbigniewa Świtalskiego, prof. UZ z WMiE UZ pt. *Czy warto lubić matematykę?*

W imieniu wszystkich wolontariuszy, działających na rzecz Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” edycja polska, pragnę serdecznie podziękować Jego Magnificencji Rektorowi prof. Tadeuszowi Kuczyńskiemu, Dziekanowi Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prof. Longinowi Rybińskiemu za zrozumienie i wsparcie działań Regionalnego Komitetu Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”.

W imieniu własnym i Zarządu Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Matematycznego pragnę serdecznie podziękować wszystkim sympatykom konkursu za życzliwość i docenienie znaczącej roli matematyki w edukacji młodzieży oraz ufundowanie atrakcyjnych nagród dla laureatów XXV Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim.

Więcej informacji na temat Konkursu „Matematyka bez Granic” można znaleźć na stronie <http://www.mbg.uz.zgora.pl>

Krystyna Białek
Przewodnicząca Regionalnego Komitetu Organizacyjnego
Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”
w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim

ZIELONA ENERGIA

— **Monika Roszak**
— **Katarzyna Skrzypek**

Park Naukowo-Technologiczny

W maju 2012 r. została podpisana umowa o dofinansowanie ze środków unijnych projektu *Współpraca UZ i BTU w zakresie „zielonej energii”*. Projekt ten będzie realizowany do końca roku 2014, a jego wartość wynosi ponad 1 milion EUR. Partnerami projektu są Uniwersytet Zielonogórski (Lead Partner), BTU Cottbus-Senftenberg, oraz miasta Zielona Góra i Cottbus.

W ramach projektu zrealizowane zostaną dwa podprojekty: *Czynniki determinujące efektywność wykorzystania energii cieplnej w budynkach mieszkalnych* kierowa-

ny przez prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego oraz *Transgraniczna infrastruktura polsko-niemiecka dla poprawy stanu środowiska naturalnego*, kierowany przez dr. hab. inż. Grzegorza Benyska, prof. UZ.

Celem pierwszego podprojektu jest opracowanie rozwiązań nisko energetycznych dla budynków mieszkalnych o powierzchni użytkowej do 100 m². Rozwiązania te mają uwzględniać izolacyjność, rodzaj wentylacji oraz rozwiązania energii odnawialnej, pozyskujące energię elektryczną i ciepłą wraz ze sposobami zarządzania nimi, z możliwością oddawania nadmiaru produkowanej energii do sieci energetycznej.

W ramach drugiego podprojektu na terenie UZ oraz BTU C-S zostaną zbudowane dwie instalacje zasilane ze źródeł odnawialnych energii. Powstanie też mobilne laboratorium

elektryczne - pojazd o minimalnej emisji hałasu i szkodliwych substancji. Laboratorium kursując pomiędzy Zieloną Górą a Cottbus, wykorzystywane będzie m.in. do wymiany studentów, w dydaktyce, na imprezach kulturalnych, do zacieśniania współpracy naukowej pracowników UZ i BTU oraz we współpracy Zielonej Góry i Cottbus. Uruchomiona zostanie także platforma multimedialna pozwalająca na monitoring on-line parametrów pracy siłowni partnerów projektu. Dzięki temu mieszkańcy regionu, mając dostęp do informacji o zasobach energii niekonwencjonalnej (słońce, wiatr), będą w stanie oszacować wielkość oraz opłacalność budowy instalacji przydomowych. Zbudowane zostaną również dwa ogólnodostępne terminale szybkiego ładowania mobilnego laboratorium, po jednym na terenie UZ i BTU. Będą one

wykorzystywane do ładowania mobilnego laboratorium oraz pojazdów elektrycznych mieszkańców regionu. Terminale zasilane będą energią pochodzącą z instalacji odnawialnych, której nadwyżki będą wykorzystywane do zasilania laboratoriów na obu uczelniach.

W wyniku przetargu nieograniczonego wyłoniony został wykonawca do realizacji działań w podprojekcie nr 2. Umowa z nim zostanie podpisana jeszcze w tym miesiącu. Pod koniec 2014 r. po raz pierwszy będzie możliwość bezpłatnej podróży do Cottbus „zielonym autobusem“.

„Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego) w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (Województwo Lubuskie) - Brandenburgia 2007-2013“

PARK NAUKOWO-TECHNOLOGICZNY JUŻ OTWARTY!!!

Monika Roszak

Katarzyna Skrzypek

Park Naukowo-Technologiczny

„Dzień Otwarty w Parku Naukowo-Technologicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego już za nami... 10 maja 2014 r. swoje drzwi otworzyły trzy Centra wchodzące w jego skład: Centrum Zrównoważonego Budownictwa i Energii, Centrum Innowacji - „Technologie dla Zdrowia Człowieka” oraz Centrum Technologii Informatycznych.

Pokazy w laboratoriach okazały się strzałem w „10”. Zainteresowanie zwiedzających było bardzo duże, zarówno wśród najmłodszych uczestników jak i tych starszych.

Grupy odwiedzających musiały cierpliwie czekać na możliwość wejścia na pokazy. Dniu Otwartemu towarzyszyły też atrakcje przed Parkiem Naukowo-Technologicznym, m.in. pokaz ratownictwa, najnowszego sprzętu strażackiego, zlot samochodów, gry i zabawy dla najmłodszych. Nie zabrakło też wojskowej grochówki.

Dzień Otwarty był jednym z punktów obchodów 10. rocznicy wstąpienia Polski do Unii Europejskiej, podczas których prezentowano inwestycje i przedsięwzięcia dofinansowane z funduszy europejskich. Jedną z nich jest właśnie Park Naukowo-Technologiczny UZ.

Następna możliwość zwiedzania PNTUZ pojawiła się ponownie 8 czerwca (niedziela) z okazji Festiwalu Nauki.

FOT. MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA

Z PREZYDENTEM RP O WOLNOŚCI

Joanna Malon

Urząd Marszałkowski

– *Do twarzy nam z wolnością* – przekonywał w Małomicach, niewielkiej gminie na południu lubuskiego, prezydent RP Bronisław Komorowski. Prezydent przyjął zaproszenie na spotkanie poświęcone rozmowom na temat 25- lat wolności w samorządzie lokalnym z rąk Elżbiety Polak - marszałka lubuskiego.

Czerwiec obfitował w uroczystości poświęcone 25 rocznicy pierwszych częściowo wolnych wyborów do parlamentu.

Do stolicy przyjechały głowy wielu państw m.in. prezydent Stanów Zjednoczonych Barack Obama. Prezydent Komorowski udowodnił jednak, że gotów jest do rozmów nie tylko z oficjelaми na najwyższych

szczeblach i przyjechał do małego miasteczka w Lubuskiem.

Spotkanie zorganizowano w hali sportowej miejscowego Zespołu Szkół, wzięli w nim udział przedstawiciele samorządów, przedsiębiorcy, przedstawiciele szkół, działacze sportowi, uczniowie. Rozmowa dotyczyła znaczenia odzyskanej wolności dla mieszkańców małych lokalnych społeczności, a także roli i kształtowania się samorządności lokalnej.

– *Nam wszystkim jest do twarzy z wolnością i z tego potrafimy się coraz bardziej cieszyć, coraz bardziej to doceniać, co powinno wiązać się z przekonaniem, że musimy stale pracować i dbać o wolność tak, aby była mądrą wolnością, wolnością, która by nas wszystkich budowała, która by nam wszystkim stwarzała nowe szanse* – powiedział Bronisław Komorowski.

Nawiązał także do faktu, że burmistrzem Małomic jest kobieta, starostą powiatu żagańskiego także, podobnie jak marszałek woj. lubuskiego, która pochodzi właśnie z tej miejscowości. - Rządzą panie i to znaczy, że potrafimy wydobywać ze społeczeństwa ludzi aktywnych. Serdecznie tego gratuluje Małomicom; z tego, co się dowiedziałem od pani marszałek Elżbiety Polak, że z Małomic pochodzi

PREZYDENT RP BRONISŁAW KOMOROWSKI NA ZAPROSIENIE MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO ELŻBIETY POLAK ODWIEDZIŁ MAŁOMICĘ. (FOT. Z ARCHIWUM URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO)

i marszałek sąsiedniego województwa - dolnośląskiego - to znaczy, że tutaj musi być coś być dobrego, ciekawego w tej społeczności, skoro tylu ludzi aktywnych, dobrze służących wolności się pojawia. Jestem przekonany, że to jest szansa także i dla wszystkich młodych - mówił do młodzieży prezydent.

Prezydent zachęcał także do sadzenia symbolicznych dębów wolności, nie tylko przy okazji oficjalnych uroczystości i wizyt ważnych ludzi, ale także w gronie rodzinnym, w parafiach, w gronie kolegów czy też wspólnie z mieszkańcami swojej gminy.

Po wystąpieniu w Małomicach, prezydent posadził kolejny dąb wolności przed budynkiem miejscowej hali sportowej.

LUBUSKIE PIERWSZE W POLSCE STWORZYŁO MIESZKAŃCOM NOWE SZANSE NA KORZYSTANIE Z INTERNETU. Z SUKCESEM ZAKOŃCZONO WŁAŚNIE REGIONALNY PROJEKT SZEROKOPASMOWY.

JUŻ NIE MA BIAŁYCH PLAM!

Joanna Malon

Urząd Marszałkowski

Jeden z największych projektów unijnych w historii województwa lubuskiego właśnie został zakończony. To projekt „Szerokopasmowe Lubuskie”.

Z OKAZJI ZAKOŃCZENIA TAK WAŻNEGO DLA REGIONU PRZEDSIĘWZIĘCIA W ZIELONEJ GÓRZE ODBYŁA SIĘ KONFERENCJA PODSUMOWUJĄCA PROJEKT (FOT. D. ŚWIDERSKA)

Koszt inwestycji to 152 mln zł, z czego 30% stanowi dofinansowanie z Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. W ramach przedsięwzięcia, beneficjent Orange Polska zbudował 1418 km sieci internetu szerokopasmowego. W zasięgu usług szerokopasmowych znalazło się 326 miejscowości zakwalifikowanych wcześniej jako tzw. białe plamy. Wybudowano również nowe węzły transmisyjne na terenie całego województwa. Sieć ma charakter otwarty - jest gotowa do obsługi wszystkich operatorów zainteresowanych rozwojem sieci dostępowej i świadczeniem usług detalicznych.

„Szerokopasmowe Lubuskie” na znacznych obszarach regionu zakończyło ryzyko cyfrowego wykluczenia. Ponad 52 tysiące osób mieszkujących na terenach wiejskich zyskało możliwość dostępu do internetu. Tym samym Lubu-

skie, jako pierwszy region w Polsce zagwarantuje lokalnym operatorom telekomunikacyjnym dostęp do światłowodowej sieci internetowej.

Jako pierwsi podpisaliśmy umowę na realizację projektu i jako pierwsi go kończymy - podkreśla Elżbieta Polak - marszałek lubuski. - Nie ma postępu technologicznego bez Internetu. Zaproponowaliśmy metodę zaprojektuj-wybuduj, podobnie jak w przypadku inwestycji wodociągowych i kanalizacyjnych. Ona się sprawdziła, choć nie obyło się bez problemów. Sprostaliśmy temu zadaniu.

Marszałek podkreśliła, że pieniądze zainwestowane w projekt Szerokopasmowe Lubuskie już procentują. - Bardzo ważne jest oddziaływanie tego projektu na inne prorozwojowe przedsięwzięcia, takie jak e-urząd, e-radiologia, e-zdrowie i wiele innych, które podejmujemy z wykorzystaniem Internetu - dodała. - To, że w regionie jest dostęp do sieci szerokopasmowej sprawia, że jesteśmy na bardzo dobrej pozycji startowej w nowej perspektywie finansowej.

W konferencji wzięła udział podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Małgorzata Olszewska. - Cieszymy się z realizacji tego projektu w woj. lubuskim, mam nadzieję, że inne regiony pójdą śladem waszego sukcesu - powiedziała.

16 czerwca 2014 r. w regionie odbyły się również trzy spotkania, podczas których mieszkańcy mogli dowiedzieć się o możliwościach, jakie dziś daje Internet i świętować wspólny sukces. Dwa z tych spotkań odbyły się w Dąbroszynie oraz w Tylewicach - miejscowościach, które do niedawna były jeszcze tzw. „białymi plamami” na mapie sieci szerokopasmowych. Tam przygotowano dla nich specjalne eventy związane m.in. z tematyką internetową. Uczestnicy konferencji w Zielonej Górze - mogli śledzić on-line wydarzenia w Dąbroszynie i Tylewicach oraz rozmawiać z mieszkańcami tych miejscowości za pośrednictwem sieci światłowodowych wybudowanych w ramach projektu.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Publikacja współfinansowana przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013.

POWIAŁO NA MNIE MORZE SNÓW...

PARTYTURY I MUZYCZNE NOTACJE KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO

— Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

12 maja w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej otwarta została wystawa dzieł muzycznych Krzysztofa Pendereckiego. Wystawa pod nazwą *Powiało na mnie morze snów... Partytury i muzyczne notacje Krzysztofa Pendereckiego*¹ towarzyszyła uroczystościom nadania kompozytorowi godności doktora honorowego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Poniedziałkowe uroczystości poprzedzała projekcja filmu dokumentalnego o artyście niemieckiej reżyserki Anny Schmidt - *Droga przez labirynt*, który powstał na 80-lecie urodzin mistrza². Wieczór zakończył zorganizowany w Zielonogórskiej Filharmonii koncert. W uroczystościach wzięli udział Państwo Elżbieta i Krzysztof Pendereccy.

Na wystawie prezentowanych jest 29 partytur z 15 dzieł artysty, pochodzących z różnych okresów pracy twórczej, od 1966 do 2011 roku. Są to szkice do dzieł instrumentalnych i instrumentalno-wokalnych, wybranych spośród ogromnego dorobku kompozytora, zarówno tych ze sfery sacrum jak i profanum.

1 *Powiało na mnie morze snów... Partytury i muzyczne notacje*. Galeria Biblioteki Uniwersyteckiej 12.05 - 16.06. [Katalog]. Zielona Góra 2014.

2 Anna Schmidt, *Droga przez labirynt*, Film dokumentalny, producent Marek Nowowiejski, Polska Niemcy 2013. Film, za zgodą reżyserki upubliczniony w Bibliotece Uniwersytetu Zielonogórskiego w dniu otwarcia wystawy, przedstawia mistrza i jego pasje: muzykę, filozofię, rodzinę, ogrody. To intymny portret, który oferuje niezwykłą możliwość wglądu w świat człowieka, którego muzyczne i towarzyskie powiązania łączą tradycję i nowoczesność, Wschód i Zachód, osobiste pasje i marzenia z pasją tworzenia i komponowania. Podróżujemy z muzykiem przez rok poprzedzający jego 80. urodziny. Towarzyszymy mu w artystycznych podróżach, w drodze z Krakowa do Monachium, z Wiednia do Lipska, w prywatnych i zawodowych spotkaniach w Lusławicach. Kompozytor opowiada o początkach swej kariery, ważnych momentach życia, odkrywanych ideach. Poznajemy artystów z kręgu muzycznego kompozytora, jego przyjaciół i rodzinę. Myśli, dialogi, fragmenty muzyki, ścieżki dźwiękowe filmów, spotkania i naturalne środowisko życia - to wszystko tworzy fascynujący, wielowymiarowy portret artysty. O Mistrzu opowiadają jego żona Elżbieta Penderecka oraz wybitne osobistości świata muzycznego, wśród nich m.in. skrzypaczka Anne-Sophie Mutter, dyrygent Valery Gergiev, gitarzysta zespołu Radiohead Jonny Greenwood i inni. Film emitowany był na antenie TVP Kultura 24 listopada 2013 roku.

Są to rozpisane na kremowych planszach partytury niezwyczajne, kolorowe. Ukazują osobisty kod zapisu muzycznego stosowany przez mistrza od lat 50. Autor stworzył własny, niepowtarzalny styl, łamiąc tradycyjną konwencję zapisu. Tworzy obrazy - rodzaj graficznych szkiców, które potem wypełnia dźwiękiem i muzyką. To widzenie całości, synteza obrazu, dźwięku i słowa; architektura dzieła, wspomaganego graficznymi szkicami, wypełnianymi muzyką i tekstami. Kolorami oznaczane są grupy instrumentów, zapiski autora, komentarze.

Partytury z ich oryginalną formą, uchwyconą podczas aktu tworzenia, są atrakcyjnym wizualnie dziełem. W galerii zaprezentowane zostały jako obrazy.

Na wystawie znajdują się dzieła o tematyce sakralnej i świeckiej reprezentowane przez określone gatunki muzyczne: symfonie, koncerty, oratoria, kantaty, pieśni, opery i utwory solowe. Tworzą one określone grupy tematyczne, o ogólnoludzkim, humanistycznym i egzystencjalnym przesłaniu. Zależy mi [...] na ocaleniu tego, co dla mnie w wymiarze artystycznym i ludzkim jest najważniejsze³.

Jutrznia oparta na języku starocerkiewnym i liturgii prawosławnej świąt Wielkiej Nocy, jest dziełem oratoryjnym. Składa się z dwóch części - *Złożenia Chrystusa do grobu* z 1970 roku, inspirowanego liturgią Wielkiej Soboty i *Zmartwychwstania* z 1971 roku, inspirowanego prawosławną liturgią *Jutrznia Paschalnej* oraz *Ewangelią św. Mateusza*. Obrządek Kościoła wschodniego jest punktem wyjścia do budowania własnych konstrukcji muzycznych.

Polskie Requiem, to jedno z najważniejszych dzieł Pendereckiego. Praca nad dziełem zajęła muzykowi 26 lat, począwszy od pierwszych wersji z lat 1980-1984, po kolejne uzupełnienia z roku 1993 (*Sanctus*) i roku 2005 (*Chaconne*). Requiem to msza żałobna, łącząca temat śmierci i Sądu Ostatecznego z modlitwą i nadzieją. Symbolika dedykacji odnosi się do postaci i tragicznych zdarzeń najnowszej historii Polski.

Te Deum z 1980 roku, poświęcone jest papieżowi Janowi Pawłowi II i powstało z okazji powołania na stolicę apostołską. Przesłanie utworu zawarte jest w słowach jednego z najstarszych hymnów Kościoła katolickiego *Te Deum laudamus* - *Ciebie Boże wystawiamy* oraz hymnu *Boże coś Polskę*.

II Symfonia Wigilijna, zwana też *Bożonarodzeniową* z lat 1979 - 1980 stanowi rodzaj dialogu z tradycją i jest hołdem dla postromantyzmu. Swoją podtytuł zawdzięcza cytatom z kolędy *Cicha noc*, który przewija się jako motyw.

VII Symfonia *Siedem bram Jerozolimy* z 1996 roku to wielkie dzieło symfoniczne i kantatowo oratoryjne, które

3 Krzysztof Penderecki, *Labirynt czasu. Pięć wykładów na koniec wieku*. Warszawa 1997, s. 61.

powstało na jubileusz 3000 lat świętego miasta. Tytuł i budowa utworu składającego się z 7 części, nawiązują do 7 historycznych bram prowadzących do miasta.

Credo oparte jest na łacińskiej liturgii rzymskiej, polskiej tradycji katolickiej i niemieckiej tradycji protestanckiej, powstało w latach 1997-1998. Pisząc to wyznanie wiary, kompozytor miał już w dorobku dużą liczbę utworów sakralnych, między innymi słynną *Pasję wg św. Łukasza*, *Polskie Requiem* czy *Siedem Bram Jerozolimy*.

Na wystawie znajdują się kompozycje dedykowane przyjaciółom: *Capriccio per Siegfried Palm* na wiolonczelę solo z 1968, *I Koncert skrzypcowy* z 1977 dedykowany Isaacowi Sternowi czy *Per Slava* na wiolonczelę solo z 1986, dedykowany Mścistawowi Rostropowiczowi.

Diabły z *Loudun* to jedna z pięciu oper Krzysztofa Pendereckiego, z 1968 - 1969 roku. Libretto napisał kompozytor według sztuki Johna Whitinga opartej na powieści Aldousa Huxleya *The Devils of Loudun*, w niemieckim przekładzie Ericha Frieda. Fabuła oparta jest na historii fałszywego oskarżenia księdza przez zakonnicę. Najnowsza oszczędna wersja dzieła pochodzi z 2011 roku.

De natura sonoris (o naturze dźwięku) to podsumowanie sonorystycznych eksperymentów. To symfoniczny cykl składający się z dwóch części pochodzących z różnych lat - 1966 i 1971 roku. 3. część kompozytor dopisał 40 lat później.

Kosmogonia to kantata powstała w 1970 roku na zamówienie sekretarza generalnego ONZ U Thanta z okazji XXV rocznicy powstania Organizacji Narodów Zjednoczonych. Oratorium oparte jest na fragmentach *Księgi Genesis*, tekstach pisarzy, filozofów i uczonych: Sofoklesa, Lukrecjusza, Owidiusza, Leonarda da Vinci, Mikołaja Kopernika, Mikołaja tk Kuzy, Giordana Bruna, wykorzystuje też słowa pierwszych kosmonautów Jurija Gagarina i Johna Gleena. Prawykonanie utworu uświetnili swą obecnością prezydenci, premierzy i członkowie rodzin królewskich.

V Symfonia zwana Koreańska jest reprezentacją dojrzałego stylu symfonicznego kompozytora. Powstała na zamówienie Międzynarodowego Towarzystwa Kulturalnego Korei dla uczczenia 50. rocznicy uwolnienia spod okupacji japońskiej.

Do ostatnich obrazów należą **Pieśni przemijania**, oparte na tekstach poetów niemieckich. To VIII Symfonia z lat

2005-2007, cykl pieśni traktujących o relacjach człowieka z przyrodą, upływie czasu i przemijaniu. Inspiracją do pracy nad symfonią były ogrody łusławickie i drzewa sadzone przez kompozytora w jego prywatnym arboretum.

Jak powiedział sam kompozytor ogród jest naturalną partyturą utworu, a kompozycja muzyczna wzrastającym drzewem wywiedzionym często z jednego ziarnka motywu. Przyroda odgrywa w twórczości Pendereckiego rolę niezwykłą, a drzewo oprócz naturalnego piękna ma także niezwykłe konotacje - symbolizuje nakorzenie w miejscu na ziemi i w krajobrazie, oznacza także kierowanie myśli i działań ku górze, ku nowym horyzontom. Sadzenie drzew jest jak planowanie kompozycji⁴.

Tytuł wystawy **Powiało na mnie morze snów...** zaczerpnięty został z **Pieśni zadumy i nostalgii**, cyklu opartego na utworach polskich poetów. Jest tytułem wiersza Tadeusza Micińskiego, zawartego w środkowej części tryptyku. Zawiera symboliczne przesłanie i mówi o naznaczeniu, które nazywamy geniuszem.

Wykaz utworów prezentowanych na wystawie / opis dzieł⁵

De natura sonoris I na orkiestrę, 1966

Dedykacja: Otto Tomek

Zamówienie: III International Festival d'Art. Contemporain, Royan

4 Jest to odniesienie do słów Krzysztofa Pendereckiego wygłoszonych podczas ceremonii nadania honorowego doktoratu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

5 Informacje o utworach oraz ich dokumentacja opracowane zostały na podstawie materiałów dotyczących twórczości Krzysztofa Pendereckiego na stronie internetowej projektu NINATEKA <http://trzejkompozytorzy.pl/penderecki/utworypublikacji> [dostęp z 17.05.2014] oraz publikacji Mieczysława Tomaszewskiego, *Penderecki. Bunt i wyzwolenie*, t. 1 *Rozpętanie żywiołów*. Kraków 2008, T. 2 *Odzyskiwanie raju*. Kraków 2009 oraz Reginy Chłopickiej, *Krzysztof Penderecki. Między sacrum a profanum: studia nad twórczością wokalo-instrumentalną*. Kraków 2000.

Prawykonanie: 7 IV 1966 Royan, Orchestre Philharmonique de l'ORTF, Andrzej Markowski - dyrygent

Capriccio per Siegfried Palm na wiolonczelę solo, 1968

Dedykacja: Siegfried Palm

Prawykonanie: 4 V 1968 Brema, Radio Bremen, *Pro musica nova 68*, Siegfried Palm – wiolonczela

Diabły z Loudun opera w trzech aktach, 1968 - 1969, wersja nowa - 2011

Libretto: Krzysztof Penderecki, według sztuki Johna Whitinga i powieści Aldousa Huxleya *The Devils of Loudun*, w niemieckim przekładzie Ericha Frieda

Na zamówienie Ralfa Libermana dyrektora Państwowej Opery w Hamburgu

Prawykonanie: 20 VI 1969 Hamburg, Chór i Orkiestra Hamburgische Staatsoper, Henryk Czyż - dyrygent, Konrad Swinarski - reżyseria, Tatiana Troyanos, Svetka Ahlin, Helga Thiemme, Andrzej Hiolski, Bernard Ładysz, Hans Sotin, Horst Wilhelm, Ernst Wiemann, Karl-Heinz Gerdesmann, Rolf Mameró, Kurt Marschner, Heinz Blakenburg, Ingeborg, Krüger, Elisabeth Steiner, Helmut Melchert, William Workman, Carl Schutz, Franz-Rudolf Eckardt - soliści

Kosmogonia na trzy głosy solowe, chór mieszany i orkiestrę symfoniczną, 1970

Części utworu: *Arché, Apeiron*

Tekst z fragmentów *Księgi Genesis, Antygony* Sofoklesa, *De rerum natura* Lukrecjusza, *Metamorfoz* Owidiusza, *Sul volo* Leonarda da Vinci, *De revolutionibus* Mikołaja Kopernika, *De docta ignorantia* Mikołaja z Kuzy, *A i principi de l'universo* Giordana Bruna oraz słów pierwszych kosmonautów Jurija Gagarina i Johna Gleen

Zamówiona przez sekretarza generalnego ONZ U Thanta z okazji XXV rocznicy powstania Organizacji Narodów Zjednoczonych

Prawykonanie: 24 X 1970 Nowy Jork, Joanna Neal - sopran, Robert Nagy - tenor, Bernard Ładysz - bas, Los Angeles Philharmonic Orchestra, Rutgers University Choir, Zubin Mehta - dyrygent

Jutrznia / Utrenja

I. Złożenie Chrystusa do grobu na pięciu solistów, dwa chóry mieszane i orkiestrę, 1970

Części utworu: *Trokár, Wieliczánije, Irmos, Nie rydaj mienié, Máti, Stichira*
Tekst inspirowany prawosławną liturgią Wielkiej Soboty, opakiwaniem śmierci Chrystusa

Zamówienie: Westdeutscher Rundfunk z Kolonii

Dedykacja: Eugen Ormandy

Prawykonanie: 8 IV 1970 Altenberg, Stefania Woytowicz - sopran, Krystyna Szczepańska - alt, Louis Devos - tenor, Bernard Ładysz - bas, Boris Carmeli - basso profundo, Norddeutscher Rundfunkchor, Kölner Rundfunk-Sinfonie-Orchester, Andrzej Markowski - dyrygent

II. Zmartwychwstanie na pięć głosów, dwa chóry mieszane, chór chłopiący i orkiestrę, 1971

Części utworu: *Stichira, Psalm z troparionem paschalnym, Kanon Paschy, Kontakion, Oikos, Kanon Paschy*

— KRZYSZTOF PENDERECKI KOSMOGONIA, 1970

Tekst inspirowany prawosławną liturgią *Jutrznia Paschalnej* oraz *Ewangelią św. Mateusza* dla uczczenia Zmartwychwstania Pana Jezusa

Zamówienie: Westdeutscher Rundfunk, Köln

Dedykacja: Eugen Ormandy

Prawykonanie: 28 V 1971 Münster, Stefania Woytowicz - sopran, Krystyna Szczepańska - alt, Louis Devos - tenor, Bernard Ładysz - bas, Boris Carmeli - basso profundo, Kölner Rundfunk-Sinfonie-Orchester, Tölzer Knebenchor, Chor des Norddeutscher Rundfunks, Kölner Rundfunkchor, Andrzej Markowski - dyrygent

De natura sonoris II na orkiestrę, 1971

Dedykacja: Zubin Mehta

Na zamówienie Juilliard School of Music, New York

Prawykonanie: 3 XII 1971 Nowy Jork, The Juilliard School Orchestra, Jorge Mester - dyrygent

I Koncert skrzypcowy, 1977

Dedykacja: Isaac Stern

Prawykonanie: 27 IV 1977 Bazylea, Isaac Stern - skrzypce, Basler Sinfonie-Orchester, Moshe Atzmon - dyrygent

II Symfonia Wigilijna, 1979-1980

Części utworu: *Moderato, Allegretto, Lento, Tempo primo, Allegretto*

Dedykacja: Zubin Mehta

Prawykonanie: 1 V 1980 Nowy Jork, New York Philharmonic Orchestra, Zubin Mehta - dyrygent

Te Deum na cztery głosy solowe, chór mieszany i orkiestrę, 1980

Tekst średniowiecznego hymnu łacińskiego uzupełniony tekstem polskiej pieśni narodowej *Boże, coś Polskę*

Dedykacja: Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II

Prawykonanie światowe: 27 IX 1980 Asyż, Stefania Woytowicz - sopran, Ewa Podleś - mezzosopran, Paulos Raptis - tenor, Andrzej Hiolski - baryton, Chór i Orkiestra Polskiego Radia i Telewizji w Krakowie, Krzysztof Penderecki - dyrygent

Polskie Requiem na cztery głosy solowe, chór mieszany i orkiestrę, 1980 - 2005

Części utworu: *Requiem aeternam, Kyrie eleison, Dies irae, Tuba mirum, Quid sum miser, Rex tremendae, Recordare Jesu pie, Ingemisco tamquam reus, Lacrimosa, Sanctus, Chacone per archi, Agnus Dei, Lux aeterna, Libera me Domine, Finale*

Łaciński tekst liturgiczny mszy żałobnej i polskich suplikacji *Święty Boże*
Dedykacja: *Lacrimosa* - pamięci poległych w grudniu 1970; *Agnus Dei* - Prymasowi Tysiąclecia Stefanowi Wyszyńskiemu; *Dies irae* - powstańcom Warszawy; *Quid sum miser* - powstańcom getta; *Recordare* - św. Maksymilianowi Kolbe; *Libera me, Domine* - ofiarom Katynia.

Prawykonanie: 28 IX 1984 Stuttgart, Phylis Bryn-Julson - sopran, Doris Soffel - mezzosopran, Ryszard Karczykowski - tenor, Stafford Dean - bas, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart, Chór Staatsoper w Wirttenberdze, Südfunk-Chor, Mścislaw Rostropowicz - dyrygent

Per Slava na wiolonczelę solo, 1986

Dedykacja: Mścislawowi Rostropowiczowi

Zamówienie paryskiego Concours de violoncelle Rostropovitch

Prawykonanie: 1986 Paryż, uczestnicy 3ème Concours de violoncelle Rostropovitch

20 IX 1986 Warszawska Jesień, Iwan Monighetti - wiolonczela

V Symfonia Koreańska, 1992

Zamówienie: International Cultural Society of Korea

Dedykacja: słuchaczom Dalekiego Wschodu w 50. rocznicę uwolnienia Korei spod okupacji japońskiej

Prawykonanie: 14 VIII 1992 Seul, Orkiestra Filharmonii w Seulu, Krzysztof Penderecki - dyrygent

Siedem bram Jerozolimy na pięciu solistów, recytatora, trzy chóry mieszane i orkiestrę, 1996

Części utworu: *Magnus Dominus, Si oblitus fuero tui, Jerusalem, De profundis, Si oblitus fuero tui, Jerusalem, Lauda, Jerusalem, Dominum, Potem spoczęła na mnie ręka, Haec dicit Dominus*

Tekst oparty na starotestamentowych fragmentach *Księgi Psalmów* oraz *Ksiąg Prorockich Izajasza, Ezechiela, Jeremiasza i Daniela*

Dedykacja: Ad maiorem Dei gloriam et eius sanctae civitatis laudem aeternam

Zamówienie: Bayerischen Rundfunks i miasto Jeruzolima na jubileusz 3000-lecia Jeruzolimy

Prawykonanie: 9 I 1997 Jeruzolima, The State Hall, Mariana Nicolesco - sopran, Sylvia Greenberg - sopran, Jadwiga Rappé - alt, Jewgienij Szapowałow

- tenor, Reinhardt Hagen - bas, Boris Carmeli - recytator, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Jerusalem Symphony Orchestra, Chor des Bayerischen Rundfunks, MDR-Chor Leipzig, Südfunk-Chor Stuttgart, Lorin Maazel - dyrygent

Credo na pięć głosów solowych, chór chłopięcy, chór mieszany i orkiestrę, 1997 - 1998

Części utworu: *Credo in unum Deum, Qui propter nos homines, Et incarnatus est, Crucifixus, Et resurrexit, tertia die, Et in Spiritum Sanctum, Et vitam venturi saeculi*

Tekst oparty na łacińskiej liturgii rzymskiej (*Wielkiego Tygodnia i Apokalipsy wg św. Jana*), polskiej tradycji katolickiej (pieśni pasyjnych i *Gorzkich Żalów*), niemieckiej tradycji protestanckiej (psalmu *Aus tiefer Not*)

Zamówienie: Bachakademie Stuttgart oraz Oregon Bach Festiwal

Dedykacja: Helmuth Rilling

Prawykonanie: 11 VII 1998 Eugene (Oregon), Juliana Banse - sopran, Milagro Vargas - sopran, Marietta Simpson - kontralt, Thomas Randle - tenor, Thomas Quasthoff - bas, Oregon Bach Festival Chorus and Orchestra, Helmuth Rilling - dyrygent

VIII Symfonia Pieśni przemijania na sopran, mezzosopran, baryton, chór i orkiestrę, 2005 - 2007

Teksty niemieckojęzycznych poetów: Josepha von Eichendorffa, Reinera Marii Rilkego, Karla Krausa, Hermanna Hessego, Bertolda Brechta, Hansa Bethge, Johanna Wolfganga von Goethego i Achima von Arnima

Dedykacja: Mieczysławowi Tomaszewskiemu

—KRZYSZTOF PENDERECKI JUTRZNIĄ, 1970

Zamówienie ministra kultury Księstwa Luksemburg z okazji otwarcia nowej Sali Filharmonii – Josephine Charlotte Philharmonic Hall

Prawykonanie: 26 VI 2005 Luksemburg, Olga Pasiecznik - sopran, Agnieszka Rehlis - mezzosopran, Wojciech Drabowicz - baryton, EuropaChorAcademie, Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Bramwell Tovey - dyrygent

Powiało na mnie morze snów... Pieśni zadumy i nostalgii na sopran, mezzosopran, baryton, chór i orkiestrę, 2010

Części utworu: *Ogród zaklęty, Co mówi noc?, Requiem*

Teksty poetów polskich: Kazimierza Wierzyńskiego, Bolesława Leśmiana, Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, Tadeusza Micińskiego, Stanisława Koraba-Brzozowskiego, Kazimierza Przerwy-Tetmajera, Stanisława Witwickiego, Leopolda Staffa, Aleksandra Wata, Cypriana Kamila Norwida, Adama Mickiewicza, Zbigniewa Herberta,

Zamówienie Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina z okazji 200-lecia urodzin Fryderyka Chopina

Prawykonanie: 14 I 2011, Warszawa, Filharmonia Narodowa, Wioletta Chodowicz – sopran, Agnieszka Rehlis – mezzosopran, Mariusz Godlewski – baryton, Sinfonia Varsovia, Valery Gergiev – dyrygent

Dzieła pokazane w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej prezentowane były wcześniej w siedzibie Filharmonii Tęliwskiej. Wystawę zorganizowała Opera Narodowa w Warszawie we współpracy z Instytutem Polskim w lutym 2014 roku, w efektownej ekspozycji kolorystycznej. Wcześniej dzieła te można było zobaczyć w Galerii Opera w Teatrze Wielkim w Warszawie pod koniec 2013 roku.⁶ Wystawy towarzyszyły koncertom z udziałem muzyka.

Zielonogórska wystawa zorganizowana została dzięki uprzejmości Państwa Pendereckich oraz życzliwości dyrektora Teatru Wielkiego Opery Narodowej w Warszawie Waldemara Dąbrowskiego.

Podczas Festiwalu Nauki we wnętrzu galerii odbył się inauguracyjny koncert **VII Międzynarodowego Festiwalu Mozart Plus** pod tytułem **Mozart Plus Penderecki**, w wykonaniu Tria smyczkowego Arc-en-ciel.

⁶ Zob. Penderecki. Partytury. Galeria Opera 2/10-7/12/2013 [katalog]. Warszawa 2013.

Szkice dzieł muzycznych Krzysztofa Pendereckiego prezentowane były na wystawie w Bonn w 1994, na wystawie towarzyszącej koncertowi na 300-lecie Sankt Petersburga w 1998, w krakowskim Bunkrze Sztuki w 1998.

WYSTAWA „POSZUKIWANIA I KONFRONTACJE”, GALERIA BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ, 11 MARCA 2014. KURATOR STANISŁAW R. KORTYKA, FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

GALERIA BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ

Janina Wallis

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

W Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej odbyła się wystawa *Poszukiwania i konfrontacje*, której kuratorem był prof. Stanisław R. Kortyka. Na wystawie zaprezentowane zostały obrazy studentów ostatnich lat studiów i dyplomantów z pracowni malarstwa prowadzonych przez prof. Stanisława R. Kortykę w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu oraz w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W wystawie udział wzięli: Katarzyna Frankowska, Grzegorz Klimek, Kamila Kuźnicka, Małgorzata Materek, Martyna Merkel, Kasper Minciel, Jerzy Mossakowski, Patrycja Sap, Monika Waryszak.

Wernisaż wystawy odbył się 11 marca 2014 r., a sama ekspozycja trwała do końca kwietnia bieżącego roku. Ekspozycji towarzyszył folder wydany przez Bibliotekę Uniwersytecką z reprodukcjami wybranych prac oraz noty biograficzne i krótkie wypowiedzi autorów dotyczące ich twórczości.

Wystawa cieszyła się dużym powodzeniem.

Charakteryzując ideę tej wystawy jej kurator prof. Stanisław R. Kortyka napisał we wstępie do katalogu wydane go przez Bibliotekę Uniwersytecką:

W działalności każdego chyba dydaktyka wyższej uczelni artystycznej prowadzącego dyplomującą pracownię malarstwa zdarzają się okresy napływu wyjątkowo uzdolnionych studentów. Ich aktywność i pasja, z jaką już bardzo wcześnie zaczynają realizować swój artystyczny program, świadczą nie tylko o wyjątkowości artystycznych talentów, ale również o profilu wyraźnie określających się postaw,

dla których studencka pracownia jest tą pierwszą, naturalną przestrzenią ich manifestowania. Jest to więc czas poszukiwań, często niezwykle intensywnych, jest to również czas konfrontacji widzenia i rozumienia malarstwa jako ciągle żywego i atrakcyjnego środka artystycznego przekazu.

Przez prowadzone przeze mnie od wielu lat dwie dyplomujące pracownie malarskie - w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu i w Instytucie Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego - przewinęło się bardzo dużo tych wyjątkowo uzdolnionych studentów, którzy są dziś obecni w życiu artystycznym, a wielu z nich

związało się z dydaktyką artystyczną.

Na tej wystawie nie sięgam jednak do tych malarzy, którzy swoje dyplomy realizowali przed 2013 rokiem i bardzo często mają już swoją ugruntowaną pozycję. Chcę jednak, z tej niedalekiej przeszłości i z chwili obecnej, skonfrontować takie postawy, których artystyczny potencjał świadczy również o charakterze wybranej pracowni - o jej otwartości, elastyczności programowej, swobodzie poszukiwań i całkowitym poszanowaniu indywidualności studenta.

Nie jest to jednak wystawa o charakterze dydaktycznym, w żadnym wypadku nie jest też czymś w rodzaju podsumowania mojej działalności dydaktycznej. Jest to próba pokazania obecnego stanu artystycznej świadomości grupy młodych i bardzo zdolnych malarzy, którzy swoje poszukiwania realizowali i realizują wprawdzie w murach akademickiej pracowni, ale których charakter wcale nie jest akademicki. Jeśli dokonuje się tutaj konfrontacja postaw, to dotyczy ona również sposobu widzenia rzeczywistości i jej malarskiej interpretacji.

AUTORZY WYSTAWY. OD LEWEJ: MARTYNA MERKEL, KATARZYNA FRANKOWSKA, KAMILA KUŹNICKA, MONIKA WARYSZAK, PATRYCJA SAP, GRZEGORZ KLIMEK, JOANNA MATEREK

INTERIOR WESPRZE FINANSOWO INNOWACYJNE BIZNESY

Nawet milion złotych wsparcia będzie można otrzymać na start nowoczesnego biznesu. Nowosolski Interior, którego udziałowcem jest Uniwersytet Zielonogórski rozpoczął drugi nabór osób, którzy szukają finansowania swoich innowacyjnych pomysłów.

Nowosolski park technologiczny znalazł się w pierwszej lidze ośrodków wspierających innowacyjność w Polsce. W lutym została podpisana umowa z rządową agencją wspierającą przedsiębiorczość, na grant w wysokości blisko 10 mln zł. Dotacja będzie przekazana na utworzenie w województwie lubuskim funduszu, służącego wsparciem finansowym ludzi z innowacyjnymi pomysłami. Na sfinansowanie pomysłów Interior przeznaczony, wspólnie z prywatnym inwestorem, około 11 mln zł.

Takich ośrodków w Polsce realizujących tego typu działania jest niewiele. W Lubuskiem w ogóle. Jeden pomysłodawca poza wsparciem doradczym i szkoleniowym będzie mógł otrzymać nawet milion zł na start swojego innowacyjnego biznesu.

Pełne wsparcie

- Przygotowaliśmy kompleksowy plan wsparcia innowacji. Od pomysłu do przemysłu - tłumaczy **Andrzej Matłoka**, szef parku. - Po roku funkcjonowania parku wiemy, że do sukcesu innowacyjnego biznesu czasem mogą nie wystarczyć usługi doradcze, kooperacja ludzi, zaawansowane usługi laboratoryjne, ani nawet stworzenie warunków lokalowych. To dziś może okazać się mało. Poszliśmy więc o krok dalej. Obok doradztwa i szkoleń oferujemy pieniądze. Prawdziwą gotówkę. I to niebagatelną. A całe wsparcie jest bezpłatne dla pomysłodawcy - wyjaśnia A. Matłoka.

Jak otrzymać te pieniądze? - Najpierw pomysłodawca opisuje swój pomysł na interes. To pierwszy krok. Nie ponosi tu żadnego ryzyka. Jego zadaniem jest przemyśleć swój plan i go opisać. I już - mówi **Karolina Rudy**, koordynator inkubatora innowacji Interior. - W formularzu zgłoszeniowym pytamy, czy pomysł jest na początkowym stadium rozwoju, czy jest już może prototypem? Czy pomysłodawca myślał o jego marketingu? Czy jest sam jego właścicielem, czy pracuje nad nim w zespole? - wyjaśnia K. Rudy.

Później odbywa się selekcja zgłoszonych pomysłów. Park jest przygotowany na to, że wpłynie ich wiele. Niedawno zakończyły się prace nad stworzeniem specjalnego oprogramowania, które ma wspierać wypełniających zgłoszenia i ich późniejszą ocenę. Każde ze zgłoszeń będzie wzięte na warsztat. Pochyli się nad nim grupa kilku osób i wybierze te, które będą poddane procesowi preinkubacji.

Wsparcie doradcze

Do grupy zakwalifikowanych pomysłodawców będzie przyjętych około 30 osób. - Działanie ma charakter ogólnopolski, jednak my chcielibyśmy, aby w tej grupie znalazła się jakaś drużyna z Lubuskiego. Nie mamy się przecież czego wstydić. Zachęcamy więc szczególnie Lubuszan, do zgłaszania swoich pomysłów - zachęca Karolina Rudy.

Nad każdym z tych trzydziestu pomysłów będzie pracować sztab ludzi. Na koniec kwietnia Interior wynajął firmę z Poznania, która będzie przygotowywać wspólnie z pomysłodawcami biznes plany. Będą szczegółowo opisywać cel inwestycji, potrzebne nakłady finansowe, marketing, strukturę sprzedaży. Poznańska firma DCF otworzy w Nowej Soli swoje przedstawicielstwo, aby być bliżej ludzi, którym ma pomóc.

- Analizy robi dla nas firma zewnętrzna, aby przygotować obiektywne plany rozwoju biznesów. Jeśli ma je oceniać komitet inwestycyjny, nie może angażować się w ich przygotowanie. To zaburzyłoby proces oceny - wyjaśnia Andrzej Matłoka, prezes parku Interior.

Aniołowie biznesu

I tu szef parku dochodzi do sedna sprawy. Komitet inwestycyjny - to osoby, które zdecydują kto będzie cieszył się z pieniędzy. Będą działać jak aniołowie biznesu. Spotykają się z każdym z pomysłodawców, uzbrojonych w analizy, biznes plany, opinie o innowacyjności. Wnikliwie przyjrzą się każdemu z pomysłów. Z 30 zgłoszonych wybiorą co drugi. W skład komitetu inwestycyjnego wejdą przedstawiciele wszystkich partnerów projektu. - Pierwszym jest Wielkopolski Instytut Jakości, który posiada bardzo rozbudowane relacje z naukowcami, którzy świadczą usługi dla biznesu - wyjaśnia A. Matłoka. - Drugim jest INC SA poznańska grupa kapitałowa, zdaniem miesięcznika Forbes najlepszy polski doradca rynku New Connect, działający w ramach Giełdy Papierów Wartościowych - dodaje.

Jak mówi, to osoby z dużym doświadczeniem w biznesie. Na co dzień zajmują się wejściami kapitałowymi. Co ciekawe, jeden i drugi posiada swoje własne inkubatory, podobne do tych, które stworzył Interior w Lubuskiem. WIJ ma go w Poznaniu, INC we Wrocławiu. I obydwaj partnerzy

przekazali swoje doświadczenie, dzięki czemu Interior był gotowy szybko i profesjonalnie zaproponować pomysłodawcom wsparcie ich pomysłów.

Kula śnieżna

Przekazanie pieniędzy będzie się odbywać za pośrednictwem wejść kapitałowych. Innymi słowy, będą powstawały spółki, w których pomysłodawcy i Interior będą obejmować udziały. Interior będzie zawsze udziałowcem mniejszościowym - W naszym interesie, jako współwłaściciele, będzie leżało, aby te spółki się dynamicznie rozwijały. Całą swoją energię, relacje i doświadczenie będziemy wkładali w ich rozwój. Mamy przecież również w tym interes - przekonuje Karolina Rudy. - Nie chcemy jednak zdominować tych biznesów. Szefem będzie zawsze pomysłodawca, to raz. A dwa, chcemy wychodzić z tych inwestycji, odsprzedając nasze udziały pomysłodawcy. A jeśli nie będzie tym zainteresowany, będziemy mogli wchodzić z tymi spółkami na New Connect, czy szukać innych inwestorów - wyjaśnia K. Rudy.

Pierwsze pomysły już spłynęły. W zamkniętym z końcem maja naborze do inkubatora Interior wpłynęło ponad pół setki pomysłów. Z całej Polski: Poznań, Łódź, Bydgoszcz, Wrocław, Kielce i wiele, wiele innych miast i miasteczek, w tym z województwa lubuskiego. Pomysłodawcami są też studenci i absolwenci UZ. Nie brakuje też naukowców z zielonogórskiej uczelni.

Nabór numer dwa

Pomysły, które wpłynęły do oceny koncentrują się wokół bardzo różnych obszarów. Są związane z odnawialnymi

źródłami energii, nowoczesnymi technologiami diagnostyki nowotworów, logistyką, internetowymi platformami doradczymi, handlowymi, czy społecznościowymi. Pomysły wykorzystują drony, wirtualnych przewodników, czy stacje ładujące pojazdy elektryczne. - Wielu fantastycznych ludzi zaufało naszemu parkowi i naszym partnerom. Teraz naszą rolą jest dokonać jak najlepszej selekcji. To bardzo odpowiedzialne zadanie - tłumaczy Karolina Rudy, szefowa inkubatora. - Musimy wybrać tych, którym proponujemy wsparcie doradcze przy opracowaniu ich pomysłów. Aby później zdecydować, komu spośród nich przekazać poważne pieniądze na biznes i z kim współprowadzić przedsiębiorstwa. Biorąc za nie też odpowiedzialność w perspektywie do 10 lat - dodaje K. Rudy.

- Prowadzimy wciąż rozmowy z blisko 30 innymi osobami, które mają imponujące pomysły. Żal byłoby nie dać tym ludziom i sobie szansy. Dlatego zdecydowaliśmy o uruchomieniu drugiego naboru. Potrwa on miesiąc - informuje A. Mattoka. Zegar zaczął więc znów tykać. Termin przyjmowania wniosków upłynie 30 czerwca. Jednak może być zakończony szybciej, jeśli komitet oceniający wcześniej wybierze trzydzieści kilka pomysłów do preinkubacji. Więcej miejsc nie będzie. W naborze, który się właśnie zakończył, eksperci obsadzą około połowy z całej puli wolnych miejsc. Szanse są więc jeszcze niemałe.

Harmonogram naboru do inkubatora innowacji Interior

Start: 1 czerwca

Zgłoszenia: www.inkubator.parkinterior.pl

Meta pierwszego naboru: 30 czerwca

Łukasz Rut

NOWA EDYCJA ODPŁATNYCH KURSÓW JĘZYKOWYCH

Uniwersyteckie Centrum Kształcenia Językowego uruchamia od października 2014 roku kolejną edycję odpłatnych KURSÓW JĘZYKÓW OBCYCH dla pracowników, ich rodzin, studentów studiów stacjonarnych, niestacjonarnych i doktorantów naszej Uczelni po promocyjnych cenach.

Oferta obejmuje kursy języka: angielskiego, niemieckiego, francuskiego, rosyjskiego, włoskiego i hiszpańskiego na wszystkich poziomach zaawansowania (od A1 do C1), także dla początkujących.

Zapraszamy szczególnie dzieci i młodzież do udziału w kursach przygotowujących do egzaminu gimnazjalnego i maturalnego z języka obcego.

Oferujemy także specjalistyczne kursy językowe dla określonych grup zawodowych (np. Business English, Wirtschaftsdeutsch, słownictwo medyczne, techniczne, biurowe, etc.).

Kursy będą odbywały się w salach dydaktycznych Uniwersytetu.

Osoby zainteresowane proszone są o wpisanie się na specjalną listę w sekretariacie swojego wydziału lub wystanie pocztą elektroniczną swojego zgłoszenia na adres e-mail: brzozowska.b@wp.pl. Termin zapisów od dnia 05.06.2014 do dnia 10.09.2014 r.

Formularz zgłoszeniowy oraz numer konta znajduje się na stronie internetowej UZ, zakładka „Kursy dokształcające”/kursy języków obcych.

Terminy wpłat: płatność jednorazowa do dn. 12.09.2014,

w systemie ratalnym:

1. rata do dn. 12.09.2014 r. (studenci 1. roku - do dn. 10.10.2014)

2. rata do dn. 30.10.2014 r.

3. rata do dn. 30.11.2014 r.

Pracownicy administracyjni UZ mogą zapisać się na wybrany kurs także w sekretariacie Kanclerza UZ.

OFERTA CENOWA

	Kursy dla pracowników UZ	Dzieci pracowników*	Studenci i doktoranci UZ
Cena kursu (wpłata jednorazowa)	600 zł	480 zł	480 zł
Cena kursu (wpłata rozłożona na raty)	250 +200+180	250+ 200+50	250+200+50
Liczba godzin/kurs	60 (90 min/tydz.)	60 (90 min/tydz.)	60 (90 min/tydz.)
Materiały do nauki w cenie	tak	tak	tak
Liczba osób w grupie	10-12	10-12	10-12

* (przygotowanie do egz. gimnazjalnego i maturalnego)

Szczegółowe informacje dot. kursów na stronie internetowej UZ oraz u p. Beaty Brzozowskiej, e-mail: brzozowska.b@wp.pl

Serdecznie zapraszamy do udziału w kolejnej edycji kursów języków obcych!

DELEGACJA UNIWERSYTETU KULTURY, SPORTU I TURYSTYKI W THANH HOA

Cao Long Van

Koordynator współpracy UZ z Wietnamem

Delegacja z Uniwersytetu Kultury, Sportu i Turystyki w Thanh Hoa (TUCST, Wietnam) w składzie: Profesor dr **Le Van Tao**, Nauczyciel Narodowy Wietnamu, Rektor, mgr **Nguyen Thi Hong Le**, zastępczyni kierownika Działu Współpracy z Zagranicą oraz dwaj śpiewacy - nauczyciele tej uczelni **Le Minh Tuyen** i **Pham Dac Thinh**, wylądowała na lotnisku Schoenefeld w Berlinie 11 maja. Na lotnisku powitali ich: dr hab. **Cao Long Van**, prof. UZ, koordynator współpracy Uniwersytetu Zielonogórskiego z Wietnamem i mgr **Ta Lan Phuong**, nauczycielka Zespołu Szkół Muzycz-

i studentami z Instytutu Muzyki UZ, a drugi na scenie Hydro-(za)gadki w Zielonogórskim Ośrodku Kultury, gdzie wystąpili sami wietnamscy artyści. Delegacja wzięła też udział w instrumentalnym warsztacie jazzowym przeprowadzonym przez mgr. Bartosza Pernala, goście uczestniczyli także w zajęciach śpiewu u dr hab. Bogumity Tarasiewicz i chóru u dr hab. Łucji Nowak. Wietnamczycy odwiedzili również Instytut Sztuk Wizualnych i spotkali się z dziekanem Wydziału Artystycznego, dr. hab. Piotrem Szurkiem, prof. UZ. Po zapoznaniu się z warunkami studiów w obu instytutach, rektor TUCST zdecydował się już w roku akademickim 2014/2015 wysłać 7 (siedmiu!) swoich młodych pracowników na studia drugiego stopnia na Wydziale Artystycznym UZ, aby podnosić poziom kadr TUCST. Studia będą odbywały się na zasadzie odpłatności, tak jak jest

nych w Radomiu, która na prośbę dyrektora Instytutu Muzyki UZ, dr hab. **Jerzego Szymaniuka**, prof. UZ dołączyła do delegacji wietnamskiej jako piąta członkini, będąca jednocześnie akompaniatką-pianistką i tłumaczką. Goście zostali zakwaterowani w hotelu Amadeus, gdzie mieszkali przez cały czas swojego pobytu w Zielonej Górze.

Już następnego dnia, po krótkiej wizycie u prorektora UZ prof. dr. hab. Wojciecha Strzyżewskiego, który w imieniu rektora powitał delegację, goście pojechali do Instytutu Muzyki, aby zapoznać się z pracownikami Instytutu i przygotować do zaplanowanych występów w Polsce. Następnie wzięli udział we wszystkich imprezach związanych z nadaniem przez UZ tytułu doktora honoris causa światowej sławy polskiemu kompozytorowi, prof. Krzysztofowi Pendereckiemu: po południu odwiedzili wystawę partytur słynnych dzieł Maestro w nowo wybudowanej Bibliotece Uniwersyteckiej, a następnie wzięli udział w koncercie muzyki Maestro w Filharmonii Zielonogórskiej. Następnego dnia rano uczestniczyli w uroczystości, podczas której rektor TUCST wręczył Mistrzowi kwiaty i prezent z Wietnamu.

Pozostałe dni były dla Wietnamczyków bardzo pracowite. Odbyły się dwa koncerty - jeden w Klubie Piekarnia Cichej Kobiety, gdzie goście z Wietnamu wystąpili z pracownikami

to w przypadku studentów z Uniwersytetu Hong Duc. Obydwie wietnamskie uczelnie wykorzystują to samo źródło finansowania - fundowane przez Wojewodę Prowincji Thanh Hoa. Warto podkreślić, że prowincja Thanh Hoa jest położona na południu stolicy Wietnamu Hanoi i jest czwartą prowincją Wietnamu pod względem wielkości. Oprócz kształcenia studentów, TUCST przewiduje jeszcze wymianę pracowników naukowych i dydaktycznych z UZ, wspólne wystawy i konferencje... Wszystko to było uwzględnione w aneksie do Porozumienia zawartego w zeszłym roku między naszymi uczelniami. Aneks został podpisany przez rektorów obu uczelni w przedostatnim dniu pobytu delegacji, 19 maja bieżącego roku. Podczas tego spotkania, rektor TUCST zaprosił rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, dziekana Wydziału Artystycznego i dyrektora Instytutu Muzyki do złożenia wizyty w Wietnamie. Ponowił również zaproszenie dla BIG BAND-u Uniwersytetu Zielonogórskiego na turneé w Wietnamie w przyszłym roku. Oba zaproszenia zostały przyjęte z zadowoleniem.

Mimo napiętego programu delegacja znalazła jeszcze czas, aby zwiedzić Berlin i skansen w Ochli.

20 maja goście zadowoleni z rezultatów wizyty w Polsce i pełni pozytywnych wrażeń odlecieli z lotniska Schoenefeld do Wietnamu.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

_ WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

_ INSTYTUT MUZYKI

_ Jazzowe dyplomy na Uniwersytecie

27 maja w auli UZ przy ulicy Podgórznej 50 odbyły się koncerty dyplomowe studentów kierunku *jazz i muzyka es-tradowa* Instytutu Muzyki UZ.

Na scenie zaprezentowało się dziewięcioro dyplomantów: **Sandra Hohfeld** (wokół), **Paulina Folatko** i **Marcin Łukasiewicz** (gitara), **Maciej Cieśla** (trąbka), **Artur Gacek** (saksofon tenorowy), **Damian Kaczmarek** (saksofony altowy i barytonowy), **Alan Sikora** (fortepian), **Nikodem Pospieszalski** (perkusja) oraz **Marek Styk** (gitara basowa i kontrabas).

Ideą koncertu dyplomowego jest sprawdzenie się w roli nie tylko wykonawcy, ale również aranżera i bandleadera, firmującego występ własnym nazwiskiem. Każdy z dyplomantów przeszedł pełen proces przygotowania do występu: od wyboru repertuaru, poprzez zebranie zespołu (w skład których wchodzili inni studenci, absolwenci oraz goście), aż po przeprowadzenie prób. Na scenie zaprezentowało się dziewięciu liderów i dziewięć zespołów - różnorodnych pod wieloma względami. Było fortepianowe trio, akustyczny kwintet z trąbką i saksofonem, soulowy zespół z trzysobowym chórem czy septet z dwoma saksofonami, trąbką i puzonem.

Również w kwestii stylistyki studenci postawili na dużą różnorodność. Zabrzmiały standardy z niemal wszystkich ważnych nurtów jazzu (bebop, cool, hardbop, free, mainstream), nie zabrakło nowych interpretacji dawniejszych kompozycji, jazzu skandynawskiego, muzyki latin oraz soul. Część wykonawców postawiła na różnorodność (Marek Styk zaprezentował się w dwóch odsłonach: akustyczny kwintet na kontrabasie oraz elektryczny kwartet z gitarą basową; Alan Sikora wykonał kompozycje Bronisława Kapera, Esbjorna Svenssona, własne oraz ... zespołu Coldplay). Inni konsekwentnie trzymali się swoich ulubionych stylistyk i wykonawców (hardbopowy koncert Damiana Kaczmarka; hołd dla Wesa Montgomery'ego w wykonaniu Pauliny Folatko; kompozycje Joe Hendersona i Kenny'ego Dorhama dominowały w repertuarze Macieja Cieśli, zaś Theloniusa Monka w dyplomie Artura Gacka). Sporą odwagą wykazali się Marcin Łukasiewicz (wykonując znane standardy w autorskich, nieszablonowych aranżacjach) oraz Sandra Hohfeld (grając wyłącznie własne kompozycje). Nie zabrakło też akcentu rodzinnego - Nikodema Pospieszalskiego na kontrabasie wspierał jego brat, Mikołaj.

Niewiele osób zdaje sobie sprawę z tego, jak ważne w koncertach dyplomowych są emocje. Nie jest to tylko kolejny egzamin, nie jest to nawet obrona pracy licencjackiej czy magisterskiej. Studenci prezentują swoją pracę przed widzami i wykładowcami, ale przede wszystkim przed sobą. Sami muszą odpowiedzieć sobie na pytanie jaki

FOT. Z WYDZIAŁU

postęp w muzyce i rozwoju artystycznym udało im się osiągnąć. Koncert dyplomowy to swoisty sprawdzian dojrzałości artystycznej, miernik tego, co przez trzy lata udało się wypracować.

W tym roku widać było godziny spędzone na ćwiczeniu z instrumentami, pisaniu aranżacji oraz przeprowadzaniu prób. Tegoroczne dyplomy stały na wysokim poziomie i wszystkim absolwentom należy życzyć powodzenia w dalszej muzycznej karierze. Obyśmy jeszcze o nich usłyszeli.

Marek Styk,
Marcin Łukasiewicz

Akademia Jazzu na Uniwersytecie Zielonogórkim

Uczniowie zielonogórskich szkół, po raz drugi w tym roku, mieli okazję uczestniczyć w jazzowym wydarzeniu muzycznym. 20 maja 2014 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórkim przy ul. Podgórnej odbył się kolejny koncert z cyklu **Akademia Jazzu** - zorganizowany przez Zielonogórskie Stowarzyszenie Jazzowe. Podobnie jak w poprzednim koncercie, słuchaczami byli uczniowie starszych klas szkół podstawowych oraz zielonogórskich gimnazjów. Zaprezentowany temat *Wokaliści jazzu* przybliżył młodym słuchaczom sylwetki słynnych postaci światowej sceny wokalistyki jazzowej, a także znane standardy.

W koncercie udział wzięli soliści: **Paulina Gołębiowska** (wokal), **Monika Wieczorek** (wokal), **Patrycja Kamola** (wokal), **Joanna Nowaczyk** (wokal), **Joachim Ryczek** (wokal), **Sandra Hohlfeld** (wokal) oraz zespół wokalny i zespół instrumentalny studentów Instytutu Muzyki. **Całość od strony muzycznej przygotowała i poprowadziła Paulina Gołębiowska** (wykładowca w Instytucie Muzyki). Utwory były wykonywane a cappella oraz z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego. Zróżnicowany program obejmował między innymi utwory w stylu gospel, swing, bebop.

Propozycja formy edukacyjnej z zakresu muzyki jazzowej spotkała się z dużym zainteresowaniem szkół oraz młodzieży szkolnej. Ideą audycji jest popularyzacja muzyki jazzowej w profesjonalnym wykonaniu, a także zapewniają studenci, absolwenci i wykładowcy kierunku *jazz i muzyka estradowa* Uniwersytetu Zielonogórkim.

Celem Akademii Jazzu jest zapoznanie młodzieży z istotą muzyki jazzowej jako odmianą sztuki muzycznej i poprzez audycje, działania warsztatowe - inspirowanie indywidualnych zainteresowań tym gatunkiem muzycznym. W ramach zajęć uczestnicy mają okazję kontaktu z muzyką „na żywo”, wykonywaną przez grupę doświadczonych muzyków jazzowych.

Akademia Jazzu od lat odgrywa ważną rolę w kształtowaniu zainteresowań muzycznych uczniów zielonogórskich szkół. **Misją Akademii Jazzu jest podnoszenie poziomu wiedzy o współczesnych zjawiskach związanych z muzyką, kształtowanie gustów.** „Wszystko to z myślą o edukacji młodzieży, której z chwilą usunięcia z programu nauczania przedmiotu *wychowanie muzyczne*, brakuje dziś interesujących propozycji rozwijania muzycznych zainteresowań i prezentowania wzorców tej najbardziej wartościowej sztuki muzycznej” [Andrzej Winiszewski]. Audycje muzyczne, elementy działań warsztatowych pogłębiają wiedzę młodzieży na temat praktyki wykonawczej i odpowiadają

FOT. ARTUR MAJEWSKI

FOT. ARTUR MAJEWSKI

FOT. JERZY SZYMANIUK

na pytania związane z poszczególnymi etapami powstawania utworu muzycznego, sztuki improwizacji i aranżacji.

Akademia Jazzu kierowana do młodzieży, jest również interesującą propozycją dla nauczycieli, którzy zajmują się w ramach programu nauczania krzewieniem kultury muzycznej.

Partnerami tegorocznej edycji byli: Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze, Publiczna Szkoła Podstawowa nr 7 w Zielonej Górze, Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Zielonej Górze, Instytut Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Projekt zrealizowano przy pomocy środków finansowych Miasta Zielona Góra oraz opieki organizacyjno-technicznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jerzy Szymaniuk

_INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

_Galeria Pracowni Wolnego Wyboru - nowa przestrzeń wystawiennicza

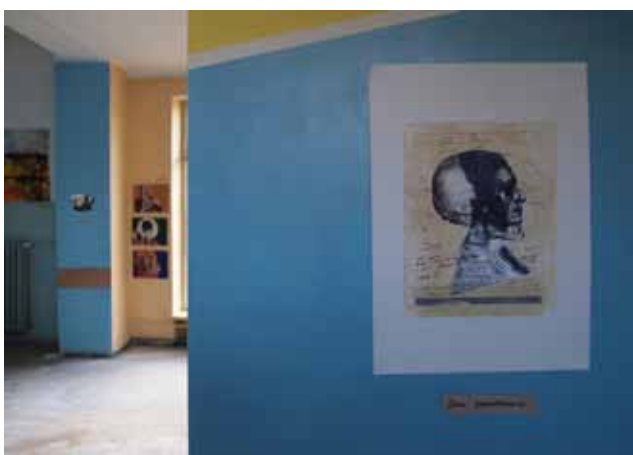
Galeria Pracowni Wolnego Wyboru obecnie ma swoją siedzibę przy ul. Ogrodowej 52, w miejscu, które niegdyś było sklepem spożywczym, później zaś przedszkolem językowym. Wnętrze, pomimo swojego pierwotnego przeznaczenia, a może właśnie dzięki niemu, stanowi ciekawą przestrzeń do różnorodnych prezentacji - zarówno klasycznych dzieł jak i różnorodnych przejawów sztuki najnowszej - od instalacji poprzez performance, aż po street art. Przestrzeń ta znajduje się wciąż w fazie przystosowywania

do wyżej wymienionych działań. Nie oznacza to jednak, że nie zostały podjęte próby konfrontacji z nią w sensie artystycznym. I tak ze spontanicznej inicjatywy pracowni prof. Magdaleny Gryski, której założeniem było otwarcie studentów Instytutu Sztuk Wizualnych na chęć ujawnienia swojego głosu, ukazania swobodnej wypowiedzi jak i poniesienia za nią konsekwencji, była wystawa *Dzień kobiet - wolny wybór*. Prezentacja ta nie miała charakteru zabierania głosu w konkretnym temacie, dawała natomiast asumpt do zajęcia stanowiska wobec aktywności artystycznej w obrębie ISW, jak poza jego granicami. Zgromadzone indywidualne wypowiedzi studentów, mieszczące się w obszarze działań penetrujących nie tylko malarstwo i rysunek, lecz także obiekt-instalację, tekst-typografię, pokazała, że uwolniony potencjał zależy od motywacji twórczej, a także związany z możliwościami warsztatowymi uczestników staje się uświadomionym poszukiwaniem własnego języka artystycznego. Zwłaszcza gdy jest to ich jedno z pierwszych „wyjść” poza mury akademickie. Zgodne jest to z założeniami PWW.

PWW (Pracownia Wolnego Wyboru) powstała w 2000 r. z inicjatywy studentów i pracowników Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej (obecnie ISW UZ) jako następczyni pierwszej przestrzeni wystawienniczej Instytutu - Galerii Intermedialnej, która to koncentrowała się głównie na prezentacji sztuki nowych mediów, obiektu, instalacji i performance (początkowo jej opiekunem artystycznym był Ryszard Woźniak, a zespół realizujący tworzyli Agnieszka Błędowska, Piotr Czech, Helena Kardasz, Paulina Komorowska-Birger, Norbert Marcjanik, Barbara Pa-

nek, Grażyna Wikierska; w 2003 r. powstało Koło Naukowe Pracowni Wolnego Wyboru - opiekunowie: Helena Kardasz, Wojciech Kozłowski do 2009 r.; od 2010 r. KNPWW kontynuuje działalność pod opieką Jarosława Dzieścielewskiego). Programowo działalność PWW dotyczyła promocji autorów młodych, niezależnych, o kształtujących się postawach artystycznych oraz prezentowaniu artystów uznanych w sztuce współczesnej. Preferencje wystawienne stanowiły żywą reakcję na aktualną wówczas jak i teraz, potrzebę dialogu i weryfikacji w obszarze sztuki najnowszej - nowych mediów czy funkcjonowania sztuki w przestrzeni publicznej i wyłaniających się stąd zjawisk artystycznych. Pracownia, kontynuując poprzednie założenia programowe, wzbogaca je o ideę wymiany i kreatywnego współdziałania.

Uczestnicy wystawy *Dzień kobiet - wolny wybór*: dr hab. Magdalena Gryska, prof. UZ / prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger / dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ / Karolina Anuszkiewicz / Ada Bednarek / Daria Grabsztunowicz / Joanna Hanć / Agnieszka Jacyno / Jolanda Jedlin / Daria Kiwacz / Laura Kozak / Liwia Litecka / Paula Malewska / Marta Meuss / Ola Mielnińska / Patrycja Morawska / Ewa Orłowska / Małgorzata Paluch / Agata Rowecka / Alina Sądecka / Katarzyna Skorupska / Katarzyna Smugarszewska / Barbara Sochań / Julia Sotkiewicz / Nina Stefaniak / Sylwia Szydłak.

Magdalena Gryska

„Międzynarodowe Warsztaty Projektowe „UPS! Design” w Uniejowie

W dniach 5-9 maja odbyły się w Domu Pracy Twórczej w Uniejowie I Międzynarodowe Warsztaty Projektowe „UPS! Design” zorganizowane przez Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzebińskiego w Łodzi, przy wsparciu Burmistrza Uniejowa Józefa Kaczmarska. W wydarzeniu wzięli udział studenci i pedagodzy Uniwersytetu Zielonogórskiego (Koło Naukowe Kierunków Projektowych „ArtInside”), Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (Koło Naukowe LOOP), Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (Koło Naukowe Wydziału Architektury Wnętrz), Narodowej Akademii Sztuk Pięknych z Lwowa

oraz reprezentacja organizatora - ASP w Łodzi (Koło Naukowe Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz).

W tym terminie odbyło się Pierwsze Uniejowskie Sympozjum Naukowe, w ramach którego zaproszeni goście, reprezentujący kilka ośrodków naukowych, wygłosili serię ciekawych prelekcji, które stanowiły podłoże dyskusji i inspiracji.

„UPS! Design” to ruchomy warsztat twórczy o charakterze naprawczym, usługowym i edukacyjnym. W pierwszej edycji w zespołach interdyscyplinarnych zostały zrealizowane trzy zadania projektowe z obszarów komunikacji wizualnej, wzornictwa i architektury. Obszarem działań była przestrzeń publiczna Uniejowa, a odbiorcami projektów - społeczność lokalna oraz przyjezdna. Przy tworzeniu tematów/zadań obszar Uniejowa został podzielony na trzy strefy: miasta (urban design), parku (public design), rzeki (stream art.).

Zadanie w obszarze miasta - urban design

Pierwsze zagadnienie dotyczyło zdefiniowania komunikatu wizualnego, a zwłaszcza jego roli w przestrzeni publicznej. Powstała koncepcja „miejskiego zegara słonecznego”. Podstawą do realizacji stało się zdefiniowanie wartości jakie niesie naturalna grafika cieni i znalezienie języka wypowiedzi dla zapisu stanów tego zauważonego naturalnego zegara słonecznego.

Dla studentów istotne były nie tylko same znaki-cienie, które tworzyły graficzne obrazy, ale i ich interakcja z fakturą powierzchni. Cienie wybranych obiektów małej architektury posłużyły jako gotowy do odrysowania obraz, ujęty w odpowiednim momencie i godzinie. Poza zapisem

graficznym fragmentu cienia dodano wartość dodatkową - informację o dacie i godzinie dokonania tego zapisu. Działanie to generuje kolejne stany - cienie zanotowane wchodzą w interakcje z naturalnymi cieniami oraz może być kontynuowane. Każdy zanotowany cień to swoisty zapis z przeszłości, cień realny to terażniejszość. Stworzone znaki będą ulegały powolnemu zacieraniu, tak jak cienie, które wraz z cyklem pór roku i zmianą pory dnia bledną.

Public Design dla Parku Uniejowskiego

Projekt karmnika był drugim warsztatowym zadaniem. Przy realizacji tego zadania studenci kierowali się maksymą XVIII-wiecznego japońskiego artysty, Hokusai, który mówił, że jeśli chcesz narysować ptaka musisz stać się

ptakiem. Przeanalizowali problemy związane z tematem dokarmiania ptaków, od bezpieczeństwa, przez łatwość dostępu, uzupełnianie karmy, po zabezpieczenie pokarmu przed warunkami atmosferycznymi. Uwzględnili rozmiary ptaków w parku, proces produkcyjny oraz łatwy montaż, demontaż i czyszczenie karmników.

Dwie koncepcje zostały wybrane do wykonania prototypów ze sklejk. Istotę pierwszego projektu stanowią platformy spięte trzema żebrami, które tworzą solidną konstrukcję, która jest zawieszona na gałęzi. Drugi projekt jest karmnikiem wolnostojącym, montowanym w ziemi. Oszczędny w formie, nawiązuje kształtem do zwykłego domku, narysowanego jedną linią. Posiada miejsce na pokarm sypany oraz haczyk do zawieszenia kolby lub stoniny. Koncepcje zakładają również umieszczenie w okolicy karmników tabliczek z informacją adresowaną do turystów, jakie ptaki występują w parku, co jedzą i czego jeść stanowczo nie powinny.

Stream art na rzece Warty, przepływającej przez Uniejów

Trzecim wyzwaniem było zmierzenie się z potencjałem rzeki Warty, która stanowi element determinujący uniejowski krajobraz. Po transformacji ustrojowej opinią wielokrotnie pojawiającą się w sprawozdaniach urbanistów polskich jest zainteresowanie terenami nadrzecznyymi. Bydgoszcz, Szczecin, Warszawa, Wrocław wracają nad brzegi swoich rzek przekształcając je w bulwary, strefy aktywności fizycznej i relaksu. Tożsamość miasta Uniejowa niewątpliwie „wodą płynie”. Jednak Warta z jej potencjałem ciągle czeka w kolejce na „odkrycie”.

FOT. Z WYDZIAŁU

W procesie wstępnym studenci stworzyli ankiety (pod okiem specjalistki - socjologa Patrycji Kruczkowskiej) i przeprowadzili wywiad środowiskowy. Uzyskane odpowiedzi wskazywały na rzekę, jako barierę dzielącą Uniejów na spokojne centrum i dynamicznie rozwijające się Termy wraz z zamkowym parkiem. Zwrócono uwagę na brak odpowiedniej infrastruktury wzdłuż rzeki oraz oświetlenia, co wieczorami powoduje pustoszenie obszaru plaży. Studenci przedstawili trzy kompatybilne rozwiązania, działające w różnej czasoprzestrzeni: trwałej, sezonowej i jednorazowej. Elementem trwałym było zaproponowanie nowej infrastruktury w postaci pomostu (symbol łączenia dwóch brzegów). Rozwiązaniem działającym sezonowo było wprowadzenie „pływających ogrodów” - platform z roślinnością dryfujących na rzece. Ze względu na warunki, tylko drugi fragment koncepcji, został finalnie zaprezentowany.

Warsztaty zaowocowały prototypami projektów, które umieszczono w docelowych miejscach przeznaczenia. Powstałe realizacje projektowe miały zwrócić uwagę lokalnej społeczności na możliwość tworzenia komunikatów plastycznych, czyniących przestrzeń miejską zróżnicowaną oraz na funkcjonowanie w przestrzeni publicznej, jak też pomóc w promocji Uniejowa jako tzw. dobrej marki.

„Czarny obelisk” w Parku Uniejowskim

Ponadto w ramach działań artystycznych związanych z Międzynarodowymi Warsztatami Projektowymi „UPS! Design” w Uniejowie, zrealizowana została czasowa instalacja „czarny obelisk” - wielkogabarytowy obiekt przestrzenny wykonany z zaawansowanego technologicznie materiału płyt Lapitec. Autorem instalacji jest dr hab. Piotr Szwiec prof. ndzw UAP, a autorami konstrukcji są: mgr inż. Marta Szwiec i prezes firmy Lapitec S.p.a. Roman Walerczyk. Obiekt wykonała i całkowicie sfinansowała firma Lapitec S.p.a. Realizację umieszczono 8 maja 2014 r. w Parku Uniejowskim w bezpośrednim sąsiedztwie Domu Pracy Twórczej i Zamku Arcybiskupów. Jest ona dostępna dla zwiedzających do połowy czerwca 2014 r.

Podsumowując wyniki spotkania jego uczestnicy zgodnie poparli starania Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz łódzkiej ASP, aby Międzynarodowe Warsztaty Projektowe jak też Sympozjum Naukowe, stało się imprezą cykliczną, organizowaną co roku w Domu Pracy Twórczej w Uniejowie.

dr hab. Piotr Szwiec, prof. UAP

dr Anna Wrzesień, ASP Łódź,

Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz

mgr Katarzyna Gotaszewska as., ASP Łódź,

Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz

mgr Marcjanna Kołat

mgr Joanna Legierska-Dutczak, as., Uniwersytet Zielonogórski,

Wydział Artystyczny

KOMENTARZE

Z nadzieją na kontynuację

Warsztaty „UPS! Design” dla grupy studentów z Warszawy były doświadczeniem wyjątkowym.

Studenci II roku Wydziału Architektury Wnętrz warszawskiej ASP pierwszy raz mieli możliwość pracy w zespole ze studentami z innych polskich uczelni. Pierwszy też raz, każde z nich odwiedziło Uniejów.

Uniejów wydał się wszystkim miejscem magicznym - miasteczko nad Wartą z pięknym zamkiem, po którym oprowadzał pan Wieżomistrz, niesamowity widok z zamkowej wieży, ptaszarnia, w której królował biały paw, źródła termalne, malowniczy most nad rzeką, religijne kuranty wygrywane przez wieżowy zegar na rynku.

Uroki zamkowego parku, zakwaterowanie i praca w pięknym, położonym tuż nad rzeką Domu Pracy Twórczej sprawiała wszystkim ogromną satysfakcję. Każdy z trzech zespołów opracowywał innego typu ważne dla miasta zagadnienie, każde interesujące i w inny sposób potrzebne.

Praca „Zegar słoneczny” to doskonały pomysł na wprowadzenie koloru w szarą tonację centrum miasteczka, a zarazem ślad artystyczny z UPS Design. Grupa opracowująca „Ptasie bistro” dzielnie pracowała na tarasie wsłuchując się w ptasie trele. Modele karmników początkowo powstawały z tektury, potem ze sklejki, analizowano ptasie gatunki, zwyczaje i smaki, a zaprezentowane w parku dwa modele karmników zrealizowane w docelowych materiałach wzbogacą zamkowe otoczenie. Trudny temat „Pływających ogrodów na Warcie” zaowocował rzetelną analizą

socjologiczną oraz malowniczymi pływającymi modelami.

Mamy oczywiście nadzieję na kontynuację tak ciekawej inicjatywy w przyszłym roku.

dr hab. prof. ASP Joanna Stefańska
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Między sztuką a designem

Rozpoczynając rozważania na temat Międzynarodowych Warsztatów Projektowych w Uniejowie nie sposób nie wspomnieć o specyficznym, unikatowym miejscu, w którym się one odbywały. Turystyczna, uzdrowskowa miejscowość, jej specyficzny klimat przeniósł nas - pedagogów i studentów - w inny wymiar czasoprzestrzeni. Różnorodna tematyka warsztatów, związana bezpośrednio z otaczającym krajobrazem oraz strefą miejską nie pozwoliła oderwać się od uroków Uniejowa. Pierwszy temat warsztatów dotyczący dryfujących ogrodów miał na celu połączenie „dwóch światów” - Uniejowa miejskiego i turystycznego. Podobnie drugi - komunikat wizualny w przestrzeni miejskiej. A w wyniku analizy warunków przestrzennych oraz gatunków ptactwa zamieszkałego pobliski park, powstały dwie unikatowe formy będące „ptasim bistro”. Jedną z nich, zasługującą na szczególną uwagę to funkcjonalny, nowoczesny karmnik dla ptaków wykonany ze sklejkę będący jednocześnie atrakcyjnym, graficznym znakiem przestrzennym wpisującym się w otoczenie.

Klimat samego miasta, w którym odbywały się warsztaty niewątpliwie wpłynął nie tylko na sposób działania studentów w przestrzeni miasta, na efekty końcowe podejmowanych zadań, ale również sprzyjał nawiązywaniu nowych kontaktów zarówno w gronie studenckim jak i pedagogicznym.

Wszelkierne tematyka zagadnień umożliwiała studentom architektury wnętrz i wzornictwa na działania z pogranicza sztuki i designu. Aura Uniejowa pozwoliła na połączenie odpoczynku z pracą twórczą, co często jest trudnym zadaniem.

dr Anna Owsian-Matyja
Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby
Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ

UNIEJÓW. DUALIZM MIASTA.

Dystans właściwy turyście spowodował, że studentom udało się zaproponować dla przestrzeni publicznych usytuowanych w różnych punktach miasta zwracające uwagę rozwiązania projektowe. Jednym z założeń projektowych było między innymi przywrócenie przestrzeni publicznych mieszkańcom. Zagadnienie jest bardzo ważne w przypadku Uniejowa - urokliwej miejscowości uzdrowskiej położonej 50 km od miasta Łodzi i 170 km od Warszawy, urzekającej swoim spokojem i kameralną, ludzką skalą. Dominującą rolę społeczną i kulturotwórczą stanowi kompleks termalno-basenowy oraz XIV-wieczny Zamek Arcybiskupów Gnieźnieńskich wraz z Domem Pracy Twórczej i kilkunastokilowym parkiem. Miejscowość przecięta jest na pół wstęgą rzeki Warty, która zasadniczo dzieli część turystyczną od części zamieszkałej przez autochtonów. Owocem otwartego podejścia władz miasta Uniejów do kształtowania krajobrazu kulturowego są właśnie warsztaty „UPS! Design”, które dały możliwość dialogu na poziomie władzarze - projektanci.

Interesującą propozycją studentek skierowaną do autochtonów i do turystów był „Zegar słoneczny”. Na uwagę zasługują również dwa pozostałe zadania projektowe - karmniki dla ptaków oraz pływające ogrody.

Tego typu działania z pogranicza grafiki, projektowania krajobrazu i sztuki mają szansę uatrakcyjnić Uniejów, świetnie sprawdzą się tu w dalszej perspektywie i bawić jednocześnie różne grupy odbiorców. Nowoczesne, unikatowe rozwiązania przestrzenne i mała architektura, zaprojektowane z myślą o tej konkretnej, wyjątkowej miejscowości z pewnością przyciągnęłyby turystów.

mgr Patrycja Mikołajczak, as.
Wydział Architektury i Wzornictwa, Katedra Bioniki,
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

Znaki w przestrzeni uzdrowiska - zaproszenie do gry „tu i teraz”

W trakcie międzynarodowych warsztatów projektowych „UPS! Design” wyróżniliśmy wyraźnie dwa odrębne światy, wydzielone także w sposób terytorialny rzeką Wartą. Wprowadzając elementy znaków plastycznych, zachęciliśmy do spojrzenia wnikliwiej - do swoistej gry „tu i teraz”.

Niezwykła miejscowość Uniejów, licząca około 3 tysięcy mieszkańców, od 2011 r. jest miejscowością uzdrowską z ciekawą i ambitną wizją dalszego rozwoju infrastruktury uzdrowiska. Intrygujące znaki i formy w kurortach turystycznych intrygują, zadziwiają i przyciągają kolejnych gości. Wprowadzenie gry - zabawy niebanalnym designem, ma szansę uatrakcyjnić miejscowości uzdrowskie, takie jak Uniejów.

Jedno z zagadnień warsztatowych „urban design”, bezpośrednio kierowało do gry miejskiej, znaku w terenie. Pozostałe zadania projektowe i wzornicze również odnosiły się do gry: gry bezpośrednim znakiem, gry w zdefiniowanej przestrzeni, ale i gry intrygującą formą wzorniczą, gry w obszarze miasta-uzdrowiska, gry na terenie parku, gry formą w przestrzeni rzeki, gry zachęcającej do ożywienia i integracji wymienionych dwóch światów... Zarówno urozmaicenie parku oryginalnymi formami karmników, poidel dla ptaków, jak i koncepcja ożywienia rzeki, znaki w przestrzeni miejskiego krajobrazu oraz działający skłą obelisk, stanowiły wstęp do kolejnych poszukiwań form dla przestrzeni publicznych, które włączą do wymienianej gry. Zaintrygują złamaniem reguł przyjętych, zastanych w oczywistym krajobrazie i naszym myśl z „Gry w klasy” Julio Cortáзара: „Jakim cudem tu jesteśmy, jak mogliśmy spotkać się tu dzisiaj, jeżeli nie przez prostą grę złudzeń, reguł przyjętych i uznanych, talia kart w ręku obłąkane-go...” - zastanowią, pobudzą do spojrzenia inaczej.

mgr Joanna Legierska-Dutczak
Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby,
Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ

_ WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA**_ Jubileusz 45-lecia pracy naukowej
Profesor Janiny Stankiewicz**

W dniach 12-14 maja 2014 r. na Wydziale Ekonomii i Zarządzania odbyła się 15. konferencja naukowa pt. *Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem*. Tegoroczna konferencja miała wyjątkowy charakter, była bowiem okazją do upamiętnienia Jubileuszu 45-lecia pracy naukowej Pani Profesor Janiny Stankiewicz, inicjatorce i głów-

PROFESOR JAN SKALIK PODCZAS WYGŁASZANIA LAUDACJI Z OKAZJI JUBILEUSZU 45-LECIA PRACY NAUKOWEJ PANI PROFESOR JANINY STANKIEWICZ (FOT. LESZEK KAZMIERCZAK-PIWKO)

nej organizatorki konferencji, jak również Jej jubileuszu jako Redaktora Naczelnego wydawanego od 15 lat czasopisma naukowego „*Management*”. Na uroczystość przybyło wielu znamienitych gości chcących swoją obecnością wyrazić uznanie i podziękowanie za wieloletni trud i zaangażowanie naszej Pani Dziekan. Na wstępie głos zabrali: prorektor ds. rozwoju prof. **Andrzej Pieczyński**, który odczytał list gratulacyjny w imieniu JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. **Tadeusza Kuczyńskiego**, **Iwona Kusiak**, zastępca dyrektora Gabinetu Zarządu, która złożyła życzenia w imieniu marszałek województwa lubuskiego **Elżbiety Polak** oraz wiceprezydent miasta Zielona Góra - **Dariusz Lesicki**. W dalszej kolejności **dr Patrycja Lychmus** przybliżyła wszystkim zgromadzonym sylwetkę Jubilatki, odkrywając nie tylko Jej ścieżki zawodowe, ale również znaczące wątki z życia prywatnego. Miłą niespodzianką, przygotowaną specjalnie dla Jubilatki, był występ *Bachus Classic Orchestra*. Współpracownicy z Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji doskonale znając zamiłowanie Pani Profesor do muzyki, w ten sposób chcieli wyrazić Jej swoją wdzięczność i uznanie. Występ dostarczył wielu wzruszeń, a prezentowane w tle zdjęcia Pani Profesor zilustrowały najważniejsze momenty Jej życia,

odślaniając nie tylko sylwetkę Jubilatki jako naukowca, ale również miłośnika muzyki, podróży i dobrej zabawy. W części laudacyjnej wystąpili:

1. Przedstawiciele Uniwersytetu Gdańskiego - **prof. Małgorzata Czerska** (kierownik Zakładu Systemów Zarządzania) oraz **prof. Ryszard Rutka** (dyrektor Instytutu Organizacji i Zarządzania);
2. Reprezentanci Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu - **prof. Maria Wanda Kopertyńska** (prorektor ds. nauki), **prof. Jan Skalik** (wieloletni kierownik Katedry Systemów Zarządzania, a przede wszystkim przyjaciel Jubilatki z lat studenckich), **prof. Kazimierz Perechuda** (kierownik Katedry Zarządzania Informacją i Wiedzą) oraz **prof. Adela Barabasz** (Katedra Projektowania Systemów Zarządzania);
4. Przedstawiciel Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu - **prof. Andrzej Czyżewski** (członek Centralnej Komisji ds. Nadawania Stopni i Tytułów, sekretarz Komitetu Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk);
5. Reprezentant Wyższej Szkoły Bankowości i Zarządzania w Krakowie - **prof. Lesław Haber**;
6. Reprezentanci społeczności akademickiej Uniwersytetu Zielonogórskiego - **prof. Magdalena Graczyk** (prorektor ds. jakości kształcenia), **prof. Eulalia Skawińska** (kierownik Katedry Makroekonomii i Finansów Wydziału Ekonomii i Zarządzania) oraz pracownicy Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Jubilatka odebrała również liczne gratulacje od zgromadzonych gości, wśród którymi się znaleźli: **prof. Longin Rybiński** (dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii), **prof. Giorgi Melikidze** (dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii), **prof. Marek Furmanek** (dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu), **prof. Krzysztof Witkowski** (prodziekan ds. jakości kształcenia Wydziału Ekonomii i Zarządzania), **prof. Sebastian Saniuk** (prodziekan ds. nauki Wydziału Ekonomii i Zarządzania), **prof. Bogdan Ślusarz** (kierownik Zakładu Zarządzania Administracją Publiczną Wydziału Ekonomii i Zarządzania), pracownicy Zakładu Marketingu i Zarządzania Strategicznego Wydziału Ekonomii i Zarządzania, pracownicy Katedry Makroekonomii i Finansów oraz wielu innych. Laudacje i listy gratulacyjne gości, którzy nie mogli osobiście przybyć na uroczystość zostały odczytane i zamieszczone w Księdze Jubileuszowej. Życzeniom, ciepłym słowom i wzruszeniom nie było końca, jednak nieubłagane ramy czasowe imprezy spowodowały, że część laudacji i gratulacji została wygłoszona w trakcie uroczystej kolacji w Palmiarni. Były to wystąpienia m.in. **prof. Leszka Kiełtyki** (prezesa Zarządu Głównego TNOiK, kierownika Katedry Informatycznych Systemów Zarządzania Politechniki Częstochowskiej), **prof. Stanisława Witkowskiego** (rektora Uczelni Zawodowej Zagłębia Miedziowego w Lubinie) oraz

1 2
3 4

1_PROFESOR JANINA STANKIEWICZ OTWIERA KONFERENCJĘ PT. NOWOCZESNE ZARZĄDZANIE PRZEDSIĘBIORSTWEM 2_PANI PROFESOR MAGDALENA GRACZYK, PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA PODCZAS WYGŁASZANIA LAUDACJI Z OKAZJI JUBILEUSZU 45-LECIA PRACY NAUKOWEJ PANI PROFESOR JANINY STANKIEWICZ 3_LICZNIE PRZYBYLI GOŚCIE NA UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZU 45-LECIA PRACY NAUKOWEJ PANI PROFESOR JANINY STANKIEWICZ 4_UCZESTNIKI JUBILEUSZU PODCZAS SKŁADANIA ŻYCZEŃ JUBILATCE (FOT. LESZEK KAŻMIERCZAK-PIWKO)

prof. Paula Dietera Kluge (wieloletniego współpracownika na Wydziale Ekonomii i Zarządzania). Miła i nieskrępowana atmosfera wieczoru sprzyjała składaniu życzeń, zwłaszcza, że organizatorzy Jubileuszu zadbali o pozostawienie trwałego śladu wspaniałej uroczystości w postaci Księgi Jubileuszowej, w której każdy z przybyłych gości mógł wyrazić swoje osobiste wyrazy szacunku dla Pani Profesor. Uroczystość prowadził **dr Piotr Kulyk**, prodziekan ds. studenckich Wydziału Ekonomii i Zarządzania, a nad jej przebiegiem czuwali organizatorzy - pracownicy Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji naszego Wydziału: **dr Patrycja Łychmus**, **dr Marzena Góralczyk**, **dr Hanna Bortnowska**, **dr Marta Moczulska** oraz **dr Bartosz Seiler**.

Jubileusz był dla nas wszystkich wzruszającym przeżyciem oraz chwilą refleksji o tym, jak znaczny wpływ na nasz rozwój, nie tylko naukowy, ale również osobisty, miała postać Pani Profesor Janiny Stankiewicz. Wielu z nas swoje pierwsze kroki po świecie nauki stawiało właśnie przy Jej wsparciu i życzliwej pomocy. Zawsze chętnie wskazywała młodym naukowcom nowe kierunki badań i inspirowała ich do wnikliwych poszukiwań. Wniosła wymierny wkład w proces kształcenia kadry naukowej jako promotor sześciu przewodów doktorskich. Ponadto wypromowała ponad 1000 magistrantów, inżynierów i licencjatów, zaopiniowała 3 monografie, a także dorobki naukowe stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

oraz stanowisko profesora nadzwyczajnego, zrecenzowała książkę będącą podstawą do ubiegania się o tytuł profesora oraz 20 prac doktorskich, 11 książek i ponad 350 artykułów. To między innymi dzięki Jej pracy, nasz Wydział sukcesywnie się rozwija, stając się coraz bardziej identyfikowaną jednostką naukową w środowisku akademickim. Przyczyniło się do tego Jej zaangażowanie jako redaktora naukowego prężnie rozwijającego się czasopisma „*Management*”, organizatora i popularyzatora konferencji naukowej pt. *Nowoczesne Zarządzanie Przedsiębiorstwem*, liczne pełnione funkcje, a obecnie praca na stanowisku dziekana Wydziału. Duża aktywność i przedsiębiorcza postawa Pani Profesor dają wymierne efekty. To z inicjatywy Pani Profesor Janiny Stankiewicz powołano liczne studia podyplomowe, m.in. Zarządzanie Systemami Przemysłowymi, Zarządzanie Przedsiębiorstwem, Organizacja i Zarządzanie Szkołą czy też Zarządzanie Przedsiębiorstwem na Rynku Europejskim. Prezentując obraz kariery naukowej Profesor Janiny Stankiewicz warto wspomnieć, że jest Ona uznanym autorytetem w środowisku akademickim przede wszystkim dzięki bardzo bogatemu dorobkowi naukowemu, na który składa się 10 książek, 265 artykułów naukowych opublikowanych w indeksowanych czasopismach oraz 35 redakcji naukowych prac zbiorowych. Jej książka „*Komunikowanie się w organizacji*” uzyskała nominację nadaną przez Kapitułę za walory edukacyjno-poznawcze na Targach Książki. Część

Jej dorobku jest rezultatem współpracy z pracownikami innych ośrodków akademickich oraz pracownikami macierzystej uczelni. W swojej karierze naukowej współpracowała również z zagranicznymi ośrodkami akademickimi, takimi jak: UCL Universite Catholique de Louvain w Belgii, University of Leicester oraz University of Manchester w Wielkiej Brytanii, czy też IUT w Saint Etienne we Francji.

O Jej wysokich kwalifikacjach świadczy wielokrotne (24 razy) wyróżnienie nagrodami naukowymi przez JM Rektora, jak również uhonorowanie odznaczeniami państwowymi (Odznaka Honorowa, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej). Na podkreślenie zasługuje także fakt, iż Pani Profesor jest niezwykle cenionym przez studentów dydaktykiem, a wyrazem tego są wysokie oceny, jakie otrzymuje w anonimowych badaniach ankietowych prowadzonych na Wydziale w ramach monitorowania jakości procesu kształcenia. Istotnym wydarzeniem w karierze naukowej Pani Profesor było nadanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 14 grudnia 2004 r. tytułu naukowego profesora nauk ekonomicznych. Prywatnie Pani Profesor jest miłośniczką muzyki klasycznej i dalekich podróży.

Patrycja Lychmus
Anetta Barska

Szanowna Pani Dziekan,

Pani praca i postawa stanowią inspirację dla wielu z nas. Jest Pani Profesor dla nas niekwestionowanym autorytetem nie tylko naukowym, ale również moralnym, etycznym i osobistym, za co serdecznie dziękujemy.

Życzymy dalszych sukcesów i realizacji wszelkich zamierzeń życiowych.

Pracownicy
Wydziału Ekonomii i Zarządzania

Zakończenie pierwszego cyklu wykładów otwartych w ramach Programu „Nowoczesne Zarządzanie Biznesem”

2 czerwca 2014 r. odbyło się zakończenie I edycji cyklu wykładów otwartych prowadzonych w ramach Programu *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem*. W trakcie wykładów, od 21 marca 2013 r. do 2 czerwca 2014 r., prelegent **Ryszard Bielecki** przybliżył słuchaczom problematykę rynku wymiany informacji gospodarczych w Polsce w aspekcie prawnym i organizacyjnym. Omówił funkcjonowanie Biur Informacji Gospodarczej ze szczególnym uwzględnieniem głównych obszarów ich działalności. Przedstawił słuchaczom istotne zagadnienia z zakresu informacji gospodarczej dotyczącej dłużnika, wierzyciela, zobowiązania, jak również postużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem. Uczestnicy zapoznali się z raportami jakie występują w obiegu finansowym, w tym: *Raport o Konsumencie*, *Raport o Przedsiębiorcy*, *Raport o Dokumentach*, *Raport o Sobie*, *Raport z Rejestru Zapytań*. Program powstał z inicjatywy Związku Banków Polskich oraz jego partnerów: Biura Informacji Kredytowej S.A., Biura Informacji Gospodarczej InfoMonitor S.A., Krajowej Izby Rozliczeniowej S.A. przy współpracy z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania. Koordynatorem Programu z ramienia Uczelni jest dr inż. **Piotr Kułyk**. W programie uczestniczy również dr inż. **Mariola Michałowska**. Udział w programie zapewnia studentom oraz nauczycielom akademickim bezpłatny dostęp do elektronicznych wydań czasopism fachowych z zakresu bankowości, finansów i administracji samorządowej. Część wykładów skierowana była do szerokiej publiczności, a więc nie tylko do studentów, absolwentów naszej Uczelni, ale wszystkich zainteresowanych problematyką z zakresu Nowoczesnego Zarządzania Biznesem. Pod koniec czerwca 2014 r. słuchaczom zostaną wręczone certyfikaty przez dziekana Wydziału Ekonomii i Zarządzania - prof. **Janinę Stankiewicz** i prodziekana ds. studenckich - dr. **Piotra Kułyka**. Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w kolejnym cyklu projektu edukacyjnego, który będzie realizowany w roku akademickim 2014/2015. O terminach będziemy informowali na bieżąco na stronie internetowej Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Mariola Michałowska

RYSZARD BIELECKI Z UCZESTNIKAMI CYKLU WYKŁADÓW OTWARTYCH PROWADZONYCH W RAMACH PROGRAMU NOWOCZESNE ZARZĄDZANIE BIZNESEM (FOT. Z WYDZIAŁU)

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

INSTYTUT INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ

VIII Konferencja Naukowo-Techniczna Innowacyjne Materiały i Technologie w Elektrotechnice i-Mitel 2014

Instytut Inżynierii Elektrycznej UZ
Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej Oddział w Zielonej Górze

W dniach 9-11 kwietnia 2014 r. po raz ósmy odbyła się konferencja MITEL, którą organizował Oddział Górzowski Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP) wspólnie z Instytutem Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego i Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie przy współpracy Instytutu Elektrotechniki, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej Oddział w Zielonej Górze i Szczecinie, Wydziału Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, Polskiej Izby Gospodarczej Elektrotechniki i Zachodniej Izby Gospodarczo-Handlowej. Partnerem głównym konferencji była ENEA Operator Sp. z o.o. Konferencję honorowym patronatem objęli minister gospodarki, wojewoda lubuski, wojewoda wielkopolski, wojewoda zachodniopomorski oraz marszałek województwa lubuskiego i prezes SEP. Patronat naukowy sprawował Komitet Elektrotechniki PAN i Komisja Nauk Elektrycznych PAN Oddział w Poznaniu.

Na otwarciu konferencji do pięknie położonego Hotelu Woiński SPA w Lubniewicach przybyli: wicewojewoda lubuski **Jan Świrepo**, wicewojewoda zachodniopomorski **Ryszard Mićko**, radny Sejmiku Województwa Lubuskiego **dr Bogusław Andrzejczak**, przewodniczący Rady Miasta Górzów Wlkp. **Jerzy Sobolewski**, zastępca dyrektora Departamentu Infrastruktury i Komunikacji Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego **Danuta Wesołowska-Wujaszek**, honorowy przewodniczący Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk i honorowy przewodniczący Komitetu Naukowego konferencji **prof. Kazimierz Zakrzewski**, przewodniczący Komitetu Elektrotechniki PAN **prof. Andrzej Demenko**, prezes Polskiej Izby Gospodarczej Elektrotechniki **Janusz Nowastowski** oraz prezesi, dyrektorzy i właściciele firm z branży elektroenergetycznej współpracujący z Oddziałem Górzowskim SEP i konferencją MITEL.

Komitet Naukowy zakwalifikował do prezentacji 57 referatów, które przedstawiono w 8 audytoryjnych sesjach naukowo-technicznych, sesji posterowej oraz sesji promocyjnej firm. Tradycyjnie Komitet Naukowy konferencji przyznał wyróżnienia w kategorii Młody Pracownik Nauki. Wyróżnienia otrzymali: inż. **Beata Antosiewicz** (Politechnika Warszawska) za referat pt. *Symulacja pracy hybrydowej linii elektroenergetycznej*, mgr inż. **Szymon Werwiński** (Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Inżynierii Elektrycznej) za referat pt. *Redukcja zapotrzebowania na energię pierwotną w elektrycznych systemach budynkowych oraz*

WYSTĄPIENIE HONOROWEGO PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU ELEKTROTECHNIKI PAN I HONOROWEGO PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO I-MITEL PROF. KAZIMIERZA ZAKRZEWSKIEGO

WYRÓŻNIENI MEDALEM IMI. PROF. STANISŁAWA FRYZEGO OD LEWEJ: PROF. RYSZARD STRZELECKI, PROF. GRZEGORZ BENYSEK, DR PIOTR SZYM CZAK, MGR EDWARD CADLER, MGR EUGENIUSZ KACZMAREK, DR KRZYSZTOF WOJCIŃSKI

TOAST ZA ZDROWIE UCZESTNIKÓW. POMYŚLIŃSIŃSKOŚĆ KONFERENCJI I-MITEL ORAZ PRZYSZŁE SPOTKANIA WZNOŚI PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO PROF. RYSZARD STRZELECKI

mgr inż. **Jacek Barański** (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) za referat pt. *Badanie hybrydowego systemu zasilania znaków nawigacyjnych* (nagroda redakcji Wiadomości Elektrotechnicznych - roczna prenumerata).

W zgodnej opinii uczestników, konferencja i-MITEL wpisła się na stałe w kalendarz wydarzeń naukowo-technicznych, a jej motto „MITEL to więcej niż konferencja” znajduje potwierdzenie w kolejnych edycjach.

Edward Cadler
przewodniczący Komitetu Organizacyjnego i-MITEL 2014
Robert Smoleński

Konkurs Informatyczny TIK?-TAK! w UZ

29 kwietnia 2014 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (WEIT) UZ odbył się etap regionalny IV Ogólnopolskiego Konkursu Informatycznego TIK?-TAK! dla uczniów szkół podstawowych (SP), gimnazjalnych (G) i ponadgimnazjalnych (PG). Za przeprowadzenie konkursu wojewódzkiego odpowiedzialne było Koto Zielonogórskie Polskiego Towarzystwa Informatycznego (PTI) działające przy WEIT UZ. Na zawody przyjechali uczestnicy głównie z Nowej Soli, Żar i Lubska. Warto podkreślić, że wojewódz-

_PRZEBIEG ZAWODÓW

_W OCZEKIWANIU NA KOLEJNĄ GRUPĘ

_ZWIEDZAJĄC LABORATORIA WEIT

_ZWIEDZAJĄC LABORATORIA WEIT

two lubuskie było bardzo dobrze reprezentowane (SP - 14 osób, G - 16 i PG - 10), gdyż w skali kraju do drugiego etapu zakwalifikowano ok. 100 osób w każdej grupie wiekowej. W tegorocznej edycji brało udział niemal dwadzieścia tysięcy uczniów (dokładnie 19 929) z 726 szkół.

Po zakończeniu rozwiązywania zadań praktycznych i testowych uczniowie wraz z opiekunami zostali zaproszeni przez prodziekana ds. rozwoju WEIT, dr. inż. Marcina Mrugalskiego, do odwiedzenia wybranych laboratoriów Wydziału. Za-

dowolenie z takiej formy zakończenia pobytu w UZ można było odczytać z uśmiechu na twarzach uczestników.

Finał ogólnopolskiego konkursu *Technologie Informatyczno-Komunikacyjne?-TAK!* odbył się 14 maja 2014 w Warszawie, podczas obchodów Światowego Dnia Społeczeństwa Informatycznego. Zwycięzcą na poziomie gimnazjum został uczeń Gimnazjum nr 1 w Nowej Soli, **Grzegorz Wusiewicz**. Wśród laureatów znalazły się również inne osoby z naszego województwa: **Dominika Słońska** ze Szkoły Podstawowej nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Nowej Soli oraz **Paweł Lichwiarz** z Katolickiego Gimnazjum w Żarach.

Organizatorem konkursu, pod patronatem marszałków województw z całej Polski oraz większości kuratorów oświaty, było Polskie Towarzystwo Informatyczne. Konkurs miał na celu rozwijanie zainteresowań informatycznych i przygotowanie młodzieży do funkcjonowania w zinformatywanym społeczeństwie, chęci stworzenia uczniom możliwości sprawdzenia własnej wiedzy i umiejętności oraz wspieranie uczniów zdolnych w rozwijaniu i poszerzaniu zainteresowań informatycznych. Więcej informacji na temat konkursu można znaleźć na stronie WWW (adres <http://www.tik-tak.eecd.pl>).

Agnieszka Wawrykowicz (IIE UZ)
Marek Węgrzyn (IIE UZ, Wiceprezes Oddziału Wielkopolskiego PTI)

_ASUS OVERCLOCKING DAY

22 maja 2014 r., odbyło się jednodniowe spotkanie zorganizowane przez Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji naszego Uniwersytetu oraz firmę ASUS pt. ASUS OVERCLOCKING DAY. Warto od razu odpowiedzieć, co się kryje pod pojęciem „overclocking”. Podkręcanie komputera polega na zwiększeniu jego wydajności (szybkości pracy) poprzez odpowiednie dostrojenie niektórych parametrów. Podczas tego procesu mamy do czynienia z wieloma aspektami technicznymi. Overclockingowi (z ang. podkręcanie) podlegają tylko niektóre części składowe komputera, mające kluczowy wpływ na wydajność, a więc m.in. procesor, karta graficzna oraz pamięć RAM.

Wśród osób, które praktykują overclocking, możemy wyróżnić dwie grupy. Pierwsza, to ludzie, którzy robią to dla własnej satysfakcji i bicia rekordów. Do drugiej zaliczają się użytkownicy, którzy nie chcą wydawać dodatkowych pieniędzy na modernizację sprzętu komputerowego, a mimo to chcą być na czasie z nowymi aplikacjami, czy też grami.

W obydwu grupach overclocking dość często oznacza, iż komponenty z których buduje się komputer pracują na granicy swoich możliwości, co powoduje konieczność użycia podwyższonego napięcia zasilającego, przez co wydziela się ogromna ilość ciepła. Do chłodzenia używają oni najczęściej ciekłego azotu, dzięki któremu można osiągnąć temperatury sięgające nawet -180°C ! Swoje osiągnięcia publikują w największej bazie wyników podkręcania HWBot.org, a najlepsi biorą udział w zawodach na światowym szczeblu.

Najlepszym sposobem na zaprezentowanie technicznej strony podkręcania jest praktyczne podejście do tematu. Z tego powodu spotkanie poprowadził **Grzegorz 'ivanov' Iwan**, dziennikarz technologiczny wortalu Overclock.pl i zarazem jeden z najlepszych overclockerów w naszym

WYKŁAD O PODKRĘCANIU KOMPUTERÓW - CZĘŚĆ TEORETYCZNA. OD LEWEJ: MARCIN RYWAK, DAWID SAMOŁYK, GRZEGORZ IWANOV IWAN (FOT. ADAM PANKOWSKI)

POKAZ PODKRĘCANIA Z UŻYCIEM CIEKŁEGO AZOTU - WLEWANIE AZOTU DO SPECJALNEGO NACZYNIA (ANG. POT) STOJĄCEGO NA ODPOWIEDNIO ZABEZPIECZONYM ELEMENTE DO SCHŁADZENIA (FOT. ADAM PANKOWSKI)

PO ZAKOŃCZENIU IMPREZY WREZCZONO NAGIATYWNIEJSZYM UCZESTNICZKOM I UCZESTNIKOM PAMIĄTKOWE NAGRODY (FOT. ADAM PANKOWSKI)

kraju (w Polsce pierwsze, a na świecie obecnie 44. miejsce), posiadający ogromne doświadczenie i wiedzę na temat najnowszych technologii. Niejednokrotnie brał on udział w zawodach ekstremalnego overclockingu oraz organizował pokazy na dużych imprezach poświęconych tematyce gier i sprzętu komputerowego. Poza tym gościem specjalnym był Marcin 'ryba' Rywak - wielokrotny zwycięzca światowych finałów w zawodach ekstremalnego podkręcania.

Podczas wykładu Grzegorz 'ivanov' Iwan mówił nie tylko o tym jak zacząć swoją przygodę z tą gałęzią informatyki, ale również podzielił się praktycznymi wskazówkami, w jaki sposób można podejść do problemu overclockingu zarówno podczas oficjalnych konkursów, jak i w zaciszu domowym.

Punktem kulminacyjnym wydarzenia był pokaz ekstremalnego podkręcania. Podczas pokazu Grzegorz Iwan za demonstrował praktycznie overclocking procesora Intel Core i7 4960X (nominalnie o częstotliwości taktowania

3,6 GHz) i przy pomocy chłodzenia ciekłym azotem bez trudu osiągnął 5,3 GHz. W tym samym czasie Marcin Rywak przy pomocy dostępnego dla każdego zestawu chłodzenia powietrznego zdołał uzyskać stabilną pracę procesora przy częstotliwości 4,3 GHz. Ponieważ celem pokazu nie było bicie rekordów, a jedynie praktyczna demonstracja możliwości, oba wyniki zostały osiągnięte w bardzo krótkim czasie bez użycia specjalnie wyselekcjonowanego sprzętu.

Łukasz Hładowski
Dawid Samołyk

X Konferencja Naukowa Systemy Pomiarowe

PROJEKTOR DS. ROZWOJU, PROF. ANDRZEJ PIECZYŃSKI, W IMIENIU WŁADZ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO, ŻYCZY UCZESTNIKOM KONFERENCJI UDANYCH OBRAD

w Badaniach Naukowych i w Przemśle SP'2014

W dniach 1-4 czerwca 2014 r. w Ośrodku Wypoczynkowym „Leśnik” w Łagowie odbyła się X Konferencja Naukowa „Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i w Przemśle SP'2014”. Konferencję zorganizował Instytut Metrologii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego pod patronatem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Polskiej Sekcji IEEE. Patronat prasowy sprawował Miesięcznik Naukowo-Techniczny Pomiar Automatyka Kontrola.

Organizowana w cyklu dwuletnim konferencja, już tradycyjnie jest miejscem prezentacji wyników prac badawczych w zakresie szeroko rozumianej tematyki dotyczącej systemów pomiarowych, prowadzonych w ośrodkach akademickich, instytutach badawczych i w przemyśle. Tematyka X konferencji SP obejmowała zagadnienia teorii, konstrukcji i badania komputerowych systemów pomiarowych, w tym również „smart metering”, zastosowań cyfrowego przetwarzania sygnałów w konstrukcji narzędzi pomiarowych, analizę metrologiczną przetworników i systemów pomiarowych.

W konferencji wzięło udział 44 uczestników reprezentujących 12 krajowych ośrodków akademickich oraz firmy przemysłowe. Do programu konferencji zakwalifikowano 33 prace, które przedstawiono podczas siedmiu sesji grupujących następujące zagadnienia: pomiary dokładne, cyfrowe przetwarzanie sygnałów, „smart metering”, „smart grid”, przetwarzanie sygnałów, pomiary wielkości nieelektrycznych oraz systemy pomiarowe. Wszystkie referaty, zakwalifikowane przez Komitet Naukowy do programu konferencji, zostały opublikowane w zwar-

tych Materiałach Konferencyjnych w formie książkowej wydanej nakładem Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Organizację konferencji wsparty współpracując od wielu lat z Instytutem Metrologii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego firmy: Elektrociepłownia „Zielona Góra” S.A., PKP Energetyka, UESA Polska S.A. oraz RELPOL S.A.

Kolejna, XI Konferencja zostanie zorganizowana w 2016 roku.

Ryszard Rybski

UCZESTNICY KONFERENCJI SYSTEMY POMIAROWE W BADANIACH NAUKOWYCH
I W PRZEMYSŁE SP'2014

INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Seminaria Naukowe semestr wiosenny 2013/2014

W semestrze wiosennym 2013/2014, zrealizowane zostały następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

27.02.2014 - Professor **Eric Rogers**, University of Southampton, UK, A Low Complexity Model Predictive Control Scheme for Spacecraft Rendezvous and Docking

06.03.2014 - **Piotr Gawron**, dr inż., Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Polskiej Akademii Nauk, Polska Akademia Nauk, Gliwice, Kwantowe ukryte modele Markova oparte o macierze operacji przejść (ang. Quantum Hidden Markov Models based on Transition Operation Matrices)

13.03.2014 - **Andrzej Czajkowski**, mgr inż., ISSI, WEIT, UZ, Sterowanie predykcyjne z wykorzystaniem sztucznych sieci neuronowych w przestrzeni stanów dla stanowiska dwuwirnikowego układu aerodynamicznego

20.03.2014 - **Zbigniew Puchała**, dr inż., Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Polskiej Akademii Nauk, Polska Akademia Nauk, Gliwice, Polska, Entropowe relacje nieoznaczoności oraz ich związki z kryptografią kwantową

27.03.2014 - **Mickaël Guth**, Dipl.-Ing. M.Sc., Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany, Iterative Learning Control for Vari-

able Pass Length Systems, a także, **Thomas Seel**, Dipl.-Ing., Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany, Iterative Learning Control in Biomedical Applications

10.04.2014 - **Petr Augusta**, Ph.D. Ing., Institute of Information Theory and Automation, Department of Control Theory, Prague, Czech Republic, Polynomial approach to stabilisation of MIMO spatially invariant systems

17.04.2014 - **Krzysztof Bartecki**, dr inż., Instytut Automatyki i Informatyki, Politechnika Opolska, Analiza właściwości modeli transmitancyjnych pewnej klasy

układów typu hiperbolicznego z wymuszeniami brzegowymi

24.04.2014 - **Przemysław Jacewicz**, dr inż., ISSI, WEIT, UZ, Zastosowanie chmury obliczeniowej w dydaktyce

08.05.2014 - **Łukasz Sobolewski**, mgr inż., IME, WEIT, UZ, Zastosowanie sieci neuronowych do prognozowania poprawek dla krajowej skali czasu UTC(PL)

15.05.2014 - **Bogdan Smółka**, dr hab. inż., Instytut Automatyki, Zakład Inżynierii Systemów, Politechnika Śląska, Redukcja szumów impulsowych w barwnych obrazach cyfrowych

22.05.2014 - **Marek Kowal**, dr inż., ISSI, WEIT, UZ, Zastosowanie wieloprogowania w ekstrakcji obiektów dla obrazów cytologicznych

29.05.2014 - **Piotr Formanowicz**, dr hab. inż., Instytut Informatyki, Politechnika Poznańska, Zastosowanie sieci Petriego do modelowania i analizy złożonych systemów biologicznych

05.06.2014 - **Łukasz Smoliński**, mgr inż., IIE, WEIT, UZ, Metody redukcji powierzchni układów sterujących realizowanych w CPLD

12.06.2014 - **Kamil Kontorski**, mgr inż., IME, WEIT, UZ, Analiza i badanie właściwości cyfrowych niezrównoważonych komparatorów impedancji, a także **Paweł Dąbrowski**, mgr inż., WEIT, UZ, Deployment Models of Graphical User Interface Elements Based on Stochastic Algorithms

Seminaria odbywały się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2). Seminaria prowadził prof. dr hab. Roman Gielerak.

Marek Sawerwain

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

„POCIĄG, DWORZEC, POCZEKALNIA W LITERATURZE I REFLEKSJI HUMANISTYCZNEJ”

Sprawozdanie z konferencji studentko-doktoranckiej

W dniach 15-16 kwietnia 2014 roku odbyła się ogólnopolska studentko-doktorancka konferencja naukowa pod hasłem „Pociąg, dworzec, poczekalnia w literaturze i refleksji humanistycznej”. Organizatorami tego przedsięwzięcia były Koto Naukowe Doktorantów UZ oraz Studenckie Koło Literaturoznawców UZ działające przy Instytucie Filologii Polskiej, a głównym sponsorem - spółka Polskich Kolei Państwowych.

Konferencja odbyła się pod honorowym patronatem Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego. Jej otwarcia dokonał prorektor ds. studenckich, prof. Wojciech Strzyżewski oraz dyrektor Instytutu Filologii Polskiej, prof. UZ dr hab. Marzanna Uździcka.

Konferencja dotyczyła szeroko rozumianego tematu przestrzeni kolejowej i jej obrazowania, przede wszystkim metaforyzacji kolei w literaturze i w dyskursie humanistycznym. Do udziału zaproszeni zostali nie tylko literaturoznawcy, ale też przedstawiciele innych dyscyplin humanistycznych. Referentami byli studenci i doktoranci przybyli z wielu polskich uniwersytetów, m.in. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie czy Uniwersytetu Wrocławskiego.

Ich wystąpienia objęły bogate spektrum zagadnień, takich jak pociąg, dworzec, poczekalnia w relacji do kategorii nie-miejsca, podróż przymusowa/podróż traumatyczna (depatriacje, pociągi śmierci), specyfika przestrzeni pociągu, dworca i poczekalni (heterotopia, załamanie czasu

i przestrzeni, międzyprzestrzeń, przestrzeń tranzytowa, lokalizacja dworców kolejowych), „widzenie kolejją” – specyficzny sposób obserwacji świata z perspektywy podróżnego, kolejowy oniryzm, mikrokosmos dworca, kolej i ponowoczesność, dworzec i performance – dworcowe praktyki przestrzenne i projekty artystyczne, pociąg, kolej i dworzec jako inspiracja dla kina, muzyki i sztuk plastycznych.

Konferencję rozpoczęły obrady plenarne, na których swoje referaty wygłosili doktorzy Uniwersytetów: Śląskiego w Katowicach - dr Tomasz Kaliściak, Techniczno-Humanistycznego w Radomiu - dr Jacek Kowalski oraz Zielonogórskiego - dr Andrey Kotin. Doktor Kotin przedstawił bardzo ciekawy referat pt. *Świat na kotach - przestrzeń pociągu jako makieta rzeczywistości artystycznej* opierając się na tekstach literackich i przykładach zaczerpniętych z kina światowego. Pozostałe referaty podzielono tematycznie na dwie sekcje. Sekcja A poświęcona była kolejom holocaustu, kolejom genologicznym (fantastyka i kryminał) oraz kolejom antropologicznym. Sekcja B skupiała się na przestrzeniach kolejowych i symbolicznych, na czasoprzestrzeniach kolei i dworca, a także na kolejach literackich XXI wieku. Dzień drugi dedykowany był kolejom literackim od XIX do XXI wieku, kolejom depatriacji oraz kolejom audiowizualnym.

Na konferencji nie zabrakło również przedstawicieli naszej uczelni. Swoje referaty wygłosiło dziewięciu doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego: mgr Katarzyna Krysińska, mgr Jakub Rawski, mgr Elżbieta Gazdecka, mgr Anna Kaczmar, mgr Kaja Rostkowska, mgr Mirosława Szott, mgr Kamila Gieba, mgr Krystian Saja, mgr Janusz Łastowiecki. Interesującym zakończeniem obrad okazał się referat mgr. Łastowieckiego, dotyczący kolejowej kompozycji w eksperymentalnych i adaptacyjnych słuchowiskach Polskiego Radia. W wyjątkowy sposób uzupełnił on obraz kolejowej przestrzeni o zakres bodźców percepcyjnych przywoływanych przez dźwięki kolei.

Konferencja spotkała się z dużym zainteresowaniem, o czym świadczyły burzliwe dyskusje podsumowujące poszczególne panele. Dzięki zielonogórskiemu spotkaniu niedoceniana przestrzeń kolejowa objawiła różnorodne treści i zyskała nowy wymiar analityczny.

Barbara Klimek
Krystian Saja

_ INSTYTUT NEOFILOLOGII

_ X edycja Dni Kultury Rosyjskiej

13 i 14 maja 2014 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyły się jubileuszowe X Dni Kultury Rosyjskiej, organizowane przez Koło Naukowe Rusycystów pod opieką dr Nel Bielniak i Katedrę Filologii Wschodniostowiańskiej Instytutu Neofilologii. Studenci promowali w tych dniach bogatą i ciekawą kulturę Rosji. Uroczyste otwarcie miało miejsce w budynku Collegium Neophilologicum. Słowo wstępne wygłosili: dyrektor Instytutu Neofilologii prof. dr hab. Andrzej Ksenicz oraz dr Nel Bielniak, a także nasi goście honorowi Stanisław Domasz-Domaszewicz (prezes Lubuskiego Oddziału Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód) i Zygmunt Stabrowski (doradca prezydenta miasta Zielona Góra), którzy od wielu lat wspierają wszelkie inicjatywy naszej Katedry. Dodajmy jeszcze, że nasze przedsięwzięcie wspomaga rzeczowo również Konsulat Generalny Federacji Rosyjskiej w Poznaniu.

W ramach projektu *Licealści na UZ-ecie* gościliśmy uczniów z I Liceum Ogólnokształcącego im. B. Prusa w Żarach oraz z Liceum Ogólnokształcącego im. M. Skłodowskiej-Curie w Wolsztynie. Licealści wystyluchali ciekawej prezentacji o Sankt Petersburgu, bogato ilustrowanej slajdami, którą przygotowali studenci I roku *filologii rosyjskiej*. Uczniowie wzięli też udział w konkursie wiedzy o Rosji zorganizowanym przez II rok *filologii rosyjskiej*, obejrzeli pokaz multimedialny *Rosyjska kultura w pigułce*, i obejrzeli Kampus B UZ. Rozstrzygnięto także konkurs plastyczny *Rosja oczami licealistów*, w którym I miejsce zajęła Paulina Mazurek z I LO im. B. Prusa w Żarach, II miejsce - Małgorzata Patalas z LO im. M. Skłodowskiej-Curie w Wolsztynie, III miejsce ex aequo zajęły także uczennice LO w Wolsztynie - Alicja Barczewska oraz Daria Kluczyńska. Ponadto jury przyznało 3 wyróżnienia, które zdobyły Ewa Adamczak i Marta Jackowiak z LO w Wolsztynie oraz Małgorzata Kaczmarek z ZSP im. W. Broniewskiego w Krośnie Odrzańskim. Możemy pochwalić się, że napłynęły do nas 23 prace z całego województwa. Laureaci otrzymali dyplomy oraz nagro-

dy rzeczowe ufundowane zarówno przez Uniwersytet Zielonogórski jak i naszych sponsorów.

Nasi goście mogli również skosztować potraw tradycyjnej rosyjskiej kuchni przygotowanych przez studentów *filologii rosyjskiej*, obejrzeć wystawę ciekawostek *Oblicza Rosji*, kolekcję fotografii *Studium za granicą* oraz ekspozycję rękodzieła autorstwa Katarzyny Rozmysłowicz (II rok *filologii rosyjskiej*), dokonać zakupu książek na kiermaszu, zapoznać się z informacjami dotyczącymi rosyjskiego kina oraz podziwiać wszystkie prace plastyczne nadesłane na konkurs. Zwieńczeniem Dni Kultury Rosyjskiej była impreza taneczna w Klubie Studenckim WySPA. Młodzież świetnie bawiła się w rytmach rosyjskiej muzyki.

Koło Naukowe Rusycystów było także współorganizatorem projektu bachanaliowego *Wioska Kultur Narodowych*, który odbył się 20.05.2014 r. w budynku dydaktycznym A-16 w Kampusie B. Było to spotkanie studentów z grupą dzieci w wieku przedszkolnym, dla których przygotowano wiele atrakcji.

Mamy nadzieję, że udało nam się choć w pewnym stopniu, przełamać szeroko rozpowszechnione stereotypy oraz zaszczerpić w odwiedzających pasję do fascynującej i różnorodnej kultury rosyjskiej.

Karolina Krawczyk
Katarzyna Śliwińska

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej Profesorowi Wojciechowi Radomskiemu

Uroczystość odbyła się 10 kwietnia 2014 r. w gościnnych murach gmachu Rektoratu Politechniki Świętokrzyskiej. Zgromadziła ona nie tylko szerokie grono ludzi nauki, w tym świata akademickiego wraz z rektorami kilku uczelni, ale również przedstawiciele władz i szeroko rozumianej przemysłu.

krzyskiej prof. dr. hab. inż. Stanisława Adamczaka dr. h.c. Uzupelnieniem wniosku była szczegółowa charakterystyka Kandydata oraz Jego niepodważalne zasługi zarówno na polu naukowym jak i dydaktycznym. Promotorem w przewodzie został dr hab. inż. Marek Iwański, prof. PŚk. Wniosek został zaopiniowany i poparty m.in. przez Senaty: Politechniki Krakowskiej, Politechniki Wrocławskiej, a następnie Politechniki Świętokrzyskiej, która na swoim posiedzeniu 26 lutego 2014 r. postanowiła nadać tytuł doktora honoris causa prof. dr. hab. inż. Wojciechowi Radomskiemu.

Po uroczystym wprowadzeniu sztandaru oraz wejściu Orszaku Sztandarowego i Członków Senatu z JM Rektorem Politechniki Świętokrzyskiej wszyscy zebrani zajęli miejsca w Auli Głównej. Rektor otwierając uroczystość przywitał gości na czele z Doktorantem oraz członków Jego rodziny. Następnie krótko przedstawił przebieg procedury nadania godności doktora honoris causa.

_FOT 1 GMACH REKTORATU POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ W KIELCACH – MIEJSCE UROCZYSTOŚCI _FOT 2 UROCZYSTOŚĆ ZGROMADZIŁA LICZNE GRONO UCZESTNIKÓW _FOT 3 DR H. C. PROF. WOJCIECH RADOMSKI PODCZAS SWOJEGO WYKŁADU _FOT 4 PROMOTOR PRZEWODU DOKTORSKIEGO - DR HAB. INŻ. MAREK IWAŃSKI, PROF. PŚK PODCZAS WYGŁASZANIA LAUDACJI POŚWIĘCONEJ LAUREATOWI _FOT 5 MOMENT NADAWANIA ZASZCZYTNEGO TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA PROF. W. RADOMSKIEMU PRZEZ JM REKTORA POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ _FOT 6 UROCZyste WRĘCZENIE DYPLOMU DOKTORA HONORIS CAUSA (ZDJĘCIA A. WYSOKOWSKI)

Profesor Wojciech Radomski należy do grona najwybitniejszych postaci polskiej inżynierii lądowej. Jest autorem licznych publikacji zarówno krajowych jak i zagranicznych w dziedzinie projektowania, budowy, eksploatacji oraz estetyki obiektów mostowych. Ponadto zajmuje się badaniami innowacyjnych technologii, szczególnie w dziedzinie nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych jak również ich wdrażaniem do praktyki inżynierskiej.

Ważną cechą dorobku Profesora jest umiejętność łączenia sfery naukowej z praktyką oraz dydaktyką młodej kadry inżynierów, (ostatnio np. uczestniczył w realizacji spektakularnych mostów, w tym podwieszono go przez Odrę w ciągu Autostradowej Obwodnicy Wrocławia, oraz mostu przez Wisłę w Sandomierzu). Szerokie spectrum dziedzin badawczych jakimi się zajmuje, świadczy o uniwersalnym charakterze jego działalności. Na uwagę zasługuje fakt, że pełnił wiele szacownych funkcji zarówno w zagranicznych organizacjach technicznych jak i krajowych.

Wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa prof. dr. hab. inż. Wojciechowi Radomskiemu został złożony przez JM Rektora Politechniki Święto-

Obszerne Laudatio poświęcone prof. Wojciechowi Radomskiemu przygotował i wygłosił dr hab. inż. Marek Iwański, prof. PŚk, dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej. Niejednokrotnie podkreślał w swoim wystąpieniu o licznych zasługach Kandydata, jako cenionego Uczzonego, Inżyniera i Nauczyciela zarówno w polskim jak i międzynarodowym środowisku akademickim i naukowym.

Po ceremonii nadania tytułu doktora honoris causa wraz z uroczystym wręczeniem dyplomu, prof. Wojciech Radomski uświetnił uroczystość godnym jej wystąpieniem na temat *Symboliki Mostów*. Oto fragment symbolizujący treść przewodnią tego interesującego wystąpienia: „...W powszechnym odczuciu mosty są budowane w celu łączenia, wzajemnej komunikacji, mają służyć zgodzie i porozumieniu, nie zaś niesnaskom czy nawet wojnom...”.

Swój wykład Profesor zakończył znamiennej symboliką. Wspomniał m.in. historyczny most w Cedzynie przez rzekę Lubrzanekę. Budowę tego unikalnego pod względem konstrukcji łukowego obiektu nadzorował jego nauczyciel akademicki prof. Wasiutyński, a teraz to „On” nad-

zorował budowę zaawansowanego technologicznie mostu betonowego przez Wisłę w Sandomierzu. Oba znajdują się w województwie Świętokrzyskim. Po wystąpieniu nastąpiły gromkie, długie oklaski zgromadzonych gości.

Następnie JM Rektor podziękował wszystkim za przybycie, w tym Chórowi Akademickiemu za oprawę muzyczną i zamknął uroczyste nadzwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Świętokrzyskiej.

W pełni utożsamiam się ze słowami Rektora Politechniki Świętokrzyskiej prof. Stanisława Adamczaka, który w czasie otwarcia uroczystości stwierdził, że nadawanie tytułu doktora honoris causa tak uznanej osobie, jaką jest Wojciech Radomski nobilituje Jego uczelnię. Podobnie w tym przypadku, jest wyróżnieniem dla autora tej relacji być zaproszonym i uczestniczyć w tym ważnym wydarzeniu, oraz mieć możliwość przygotowania sprawozdania. Tym bardziej miło mi, że Profesor Wojciech Radomski był inicjatorem, a następnie duchowym - i nie tylko - opiekunem mojej pracy habilitacyjnej. Okres jej tworzenia i częste pobyty na Politechnice Warszawskiej wspominam, jako jeden z najlepszych okresów mojego życia zawodowego. Przekonałem się wtedy bezpośrednio o profesjonalizm merytorycznym i organizacyjnym Laureata.

Bądź z nami teraz, jako Nobilitowany Laureat Dr H. C. i z dużą dozą własnej satysfakcji, z charakterystyczną dla Ciebie energią wspieraj polską naukę i dalej rozwijaj polskie mostownictwo.

*dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ
Zakład Dróg i Mostów*

P.S.

W uroczystości wzięli udział również przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego z Instytutu Budownictwa:

- prof. Tadeusz Biliński,
- prof. UZ Janusz Szelka,
- prof. UZ Adam Wysokowski (autor relacji).

Przedstawiciele Uniwersytetu wręczyli List Laudacyjny przygotowany przez JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego i dziekana WILiŚ, prof. Jakuba Marcinowskiego. Zawierał on m.in. wspomnienie zasług prof. Radomskiego dla naszej Uczelni. Należy tu nadmienić, że prof. Wojciech Radomski aktywnie uczestniczy i wspiera organizację naszych już tradycyjnych i uznanych Konferencji „Konstrukcje Zespolone”. Jubileuszowa X edycja odbędzie się z jego udziałem w czerwcu br.

Próbnе obciążenie wiaduktu w Nowej Soli

W maju bieżącego roku zespół badawczy Instytutu Budownictwa UZ realizował badanie próbnego obciążenia wiaduktu drogowego w Nowej Soli. Obiekt znajduje się w ciągu nowej obwodnicy miasta jako odcinek drogi wojewódzkiej nr 315 nad linią kolejową Wrocław - Zielona Góra.

Badany obiekt zaprojektowano i wykonano jako konstrukcja zespolona o trójprzęstowym układzie ciągłym. Rozpiętość teoretyczna obiektu wynosi 50 m (15+20+15). Badanie pod próbnym obciążeniem wykonano w zakresie statycznym. W badaniach wykorzystano cztery samochody ciężarowe, z których każdy posiadał maksymalne dopuszczone obciążenie 40 ton.

Od tego roku przejazd przez Nową Sól na kierunku Koźuchów - Bytom Odrzański i Sława będzie ułatwiony,

WIDOK WIADUKTU PODCZAS BADANIA POD PRÓBNYM OBCIĄŻENIEM (FOT. Z WYDZIAŁU)

MONTAŻ APARATURY POMIAROWEJ POD BADAANIAMI WIADUKTEM (FOT. Z WYDZIAŁU)

dzięki czemu odetchną zarówno kierowcy jak i mieszkańcy.

W badaniach pod kierownictwem prof. Adama Wysokowskiego wzięli udział: prof. Jakub Marcinowski, mgr Artur Juszczyk, mgr Paweł Błażejowski, Bartłomiej Wiczorek i Michał Drzewiecki. W wyjeździe tym uczestniczyli także studenci: Maja Ziarkowska i Krzysztof Tomala.

*Artur Juszczyk
Zakład Dróg i Mostów UZ*

Erasmus Plus - wizyta gościa z Łotwy

Na początku maja, w ramach programu Erasmus Plus, miała miejsce w Instytucie Inżynierii Środowiska wizyta wykładowcy z Łotwy - Ivars Matisovs (Rēzeknes Augstskola = Rezekne Higher Education Institution). Szkoła macierzysta naszego gościa, ulokowana w niedużym mieście na wschodzie Łotwy (w rejonie Latgale), ma podobną historię do Uniwersytetu Zielonogórskiego. Powstała w roku 1993 z połączenia niektórych wydziałów Uniwersytetu Łotewskiego i Politechniki w Rydze. Obecnie kształci w zakresie nauk pedagogicznych, humanistycznych i prawnych, przyrodniczych, technicznych i ekonomicznych, w tym inżynierów środowiska - na I, II i III stopniu.

W programie wizyty odbyły się cztery wykłady otwarte adresowane do słuchaczy zainteresowanych w tematyce inżynierii środowiska, ochrony środowiska, kształtowania środowiska, architektury krajobrazu, architektury i urbanistyki: Brownfields: problems and solutions, Poland and Latvia - similarities and differences, Urban Landscape Quality Assessment - Landscape Transformation Process, Ecological

Expedition as Effective Form of Environmental Research and Ecological Education - Experience of Rēzeknes Augstskola.

Łotwa to kraj o częściowo tożsamych z Polską doświadczeniach, związanych z dziesięcioleciami gospodarki centralnej okresu socjalizmu oraz transformacją ustrojową, stymulowaną obecnością w strukturach europejskich. Część przyjętych przez ten kraj rozwiązań różni jednak nasze państwa, m.in. w zakresie ochrony środowiska i kształtowania przestrzeni. Inaczej kształtuje się też strefa finansowania prac renowacyjnych, rewitalizacyjnych i rekultywacyjnych. Tym samym to ciekawy punkt dyskusji, zwłaszcza w odniesieniu do wzajemnych, zbliżonych zainteresowań naukowych i dydaktycznych.

Uniwersytet Zielonogórski i Rēzeknes Augstskola współpracują ze sobą już od dekady, tym niemniej widzimy obecnie możliwość zintensyfikowania działań, zarówno na niwie nauki, jak dydaktyki. Będzie to naszym zadaniem w najbliższym czasie.

Andrzej Greinert
Instytut Inżynierii Środowiska

Uniwersytet Betonu Grupy Górażdże - finał II edycji

W dniach 7-9 maja miała miejsce finałowa sesja II edycji projektu edukacyjnego pod nazwą Uniwersytet Betonu Grupy Górażdże (UBGG). Tradycyjnie już, projekt ten skierowany jest do studentów I i II stopnia nauczania na kierunku *budownictwo* i kierunkach pokrewnych oraz do studentów reprezentujących różne koła naukowe na tych kierunkach. W I edycji, która zakończyła się w maju 2012 r. indywidualnym zwycięstwem naszego studenta Konrada Kozika, uczestniczyło 17 uczelni technicznych. W II edycji

udział wzięły ekipy studenckie z 23 uczelni, co świadczy o wyraźnym wzroście zainteresowania tym programem i to zarówno wśród samych studentów, jak i u władz poszczególnych wydziałów kształcących „budowlańców”.

W sesji finałowej UBGG kierunku *budownictwo* Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego reprezentowali studenci: Magdalena Bryłka, Maja Bartkiewicz, Maja Ziarkowska, Karolina Kwiecińska, Patrycja Florczak, Jakub Rutkiewicz, Jakub Nowakowski, Marcin Schulz, Sławomir Solecki i Krzysztof Tomala oraz dwóch opiekunów Paulina Lechocka i Marek Dankowski.

Przypomnę, że celem projektu autorstwa Grupy Górażdże jest jak najszersza popularyzacja wśród młodzieży kształ-

FOT. Z WYDZIAŁU

cącej się i zdobywającej szlify inżynierskie, nowoczesnych zagadnień technologicznych, technicznych, ekologicznych, ekonomicznych, a także społecznych - związanych z produkcją nowoczesnych i przy tym proekologicznych materiałów budowlanych, zwłaszcza w zakresie technologii i wytwarzania różnego rodzaju cementów, kruszyw i betonów. Należy podkreślić, iż Grupa Górażdże jest obecnie jednym z największych pracodawców w Polsce.

Ranga projektu UBGG została doceniona w skali kraju, m.in. przez minister infrastruktury i rozwoju **Elżbietę Bieńkowską**. Objęła ona Uniwersytet Betonu Grupy Górażdże honorowym patronatem, co jest niezwykle wyróżnieniem dla tego projektu i równocześnie podnosi jego prestiż.

W pierwszym dniu wyjazdu zameldowaliśmy się w miejscu docelowym, czyli w Domu Pielgrzyma na Górze Św. Anny (tam zakwaterowani byli studenci) już przed 12⁰⁰ w południe. Niektórzy członkowie naszej ekipy pamiętali to miejsce jeszcze z finału I edycji UBGG w 2012 r. Czasami miło jest odwiedzać znajome już kąty. Po wspólnym obiedzie, opiekunów wywieziono na kwatery w Opolu, natomiast studentów (ok. 250 osób) podzielono na kilka grup, z których każda realizowała przyznane jej zadania.

Nasi studenci pojechali zwiedzać Cementownię Górażdże w miejscowości Chorula k/Opola. Tego samego dnia wieczorem spotkaliśmy się znowu wszyscy razem na uroczystej kolacji, którą zorganizowano w hali namiotowej specjalnie w tym celu ustawionej obok Domu Pielgrzyma. Spotkanie prowadził znany śląski gawędziarz i kabareciarz - Grzegorz Staszak. W trakcie programu odbyło się losowanie przedstawicieli każdej z grup studenckich do konkursu indywidualnego, który miał się odbyć następnego dnia. I tak postanowiono, że Uniwersytet Zielonogórski będzie reprezentował kolega **Sławomir Solecki**.

Następnego dnia przed południem, to jest 8 maja, nasza drużyna uczestniczyła w różnych grach zespołowych zorganizowanych w kompleksie leśnym Góry Św. Anny, m.in. w strzelaniu z łuku.

Okolo godziny 19⁰⁰ wszystkie ekipy wraz z opiekunami spotkały się na gali finałowej, którą zorganizowano w Opolu, w nowo oddanej do użytku hali konferencyjno-kongresowej. W trakcie uroczystej kolacji poprzedzającej turniej indywidualny i ogłoszenie wyników konkursu zespołowego, słowo wprowadzające wygłosił **Andrzej Balcerek** - prezes Zarządu Górażdże Cement S.A.

To nie było zwykłe przemówienie wprowadzające, to był chwytający za serce apel do młodych ludzi, do przyszłych inżynierów, do ludzi, którzy w przyszłości mają przejąć

FOT. Z WYDZIAŁU

ster gospodarki kraju i ster swoich rodzin. To były wspa- niałe, budujące oraz pełne optymizmu słowa i myśli skierowane do studentów. Pan Prezes, powołując się także na przykład swojej kariery, starał się przekazać zgromadzonej

młodzieży akademickiej pewne wartości ogólne, dotyczące przede wszystkim ukierunkowania ich sposobu myślenia na działania pozytywne w naszych realiach gospodarczych. Zwracał uwagę na istnienie możliwości rozbudzenia chęci w każdym młodym człowieku na zaprogramowanie swej życiowej działalności w ten sposób, by przyniosła ona pozytywne efekty i dla nich samych i dla otoczenia. *Niech każdy z was - apelował prezes Andrzej Balcerek - zastanowi się głęboko nad tym, kim chce być w przyszłości i co chce w życiu osiągnąć. Należy mierzyć jak najwyżej, ale na razie trzeba się uczyć.* Wszyscy, cała sala, prawie 400 osób, słuchali jak zauroczeni, potem odezwały się oklaski.

Kolejna część wieczoru, w tym konkurs indywidualny i ogłoszenie wyników konkursu zespołowego, poprowadził znany kabareciarz - Piotr Bałtroczyk. W konkursie indywidualnym niestety nasz przedstawiciel nie osiągnął tak spektakularnego sukcesu jakim mogliśmy poszczycić się w trakcie finału I edycji UBGG w 2012 r. Także w konkursie zespołowym, który polegał na zaprojektowaniu betonu lekkiego o jak największej wytrzymałości na ściskanie przy jak najmniejszej gęstości objętościowej, nie zajęliśmy punktowanego miejsca, chociaż nie byliśmy także na końcu klasyfikacji.

Pierwsze trzy miejsca zajęły zespoły kolejno z: Politechniki Warszawskiej, Politechniki Rzeszowskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej z Krakowa.

Małym pocieszeniem dla nas był fakt pokazania na ogromnych ekranach sposobu badania próbek konkursowych na przykładzie naszych próbek, na których, co cała sala widziała, umieszczone było widoczne logo UZ.

Wprawdzie następnego dnia wracaliśmy zmęczeni, ale za to pełni nowych doświadczeń, które przyniósł nam ten wspaniały program edukacyjny zorganizowany przez Grupę Górażdże.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Matematyka na WMIiE coraz wyżej w rankingu Perspektyw i Rzeczpospolitej

W rankingu kierunków studiów 2014, opracowanym przez Perspektywy i Rzeczpospolitą, **matematyka** prowadzona na naszym Wydziale została sklasyfikowana na **15. miejscu w grupie 36 akademickich polskich uczelni** prowadzących ten kierunek (rok temu - na 17. miejscu wśród 34). Na podkreślenie zasługuje jednak fakt, że podobnie jak w 2013 r. pozycja WMIiE jest zdecydowanie wyższa, jeśli pominąć dwa kryteria o charakterze uznaniowym ustalone na podstawie ankiet - „ocena przez kadrę akademicką” oraz „preferencje pracodawców” - a pozostać przy trzech mierzalnych kryteriach o obiektywnym charakterze, tzn. „publikacjach”, „cytowaniach” oraz tzw. „h-indexie”, który mierzy jednocześnie liczebność i znaczenie publikacji w określonej dziedzinie nauki. Nasz Wydział ma kategorię naukową A przyznaną w 2013 r. przez Komitet Ewaluacji

Jednostek Naukowych, a pod względem najważniejszego w tej kategoryzacji kryterium osiągnięć naukowych i twórczych, uplasował się na **3. miejscu w kraju** za wydziałami matematycznymi Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Joachim Syga

Nominacja profesorska dla Jarosława Grytczuka

Prezydent RP postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 roku nadał byłemu pracownikowi naszego Wydziału, Jarosławowi Grytczukowi tytuł profesora nauk matematycznych. 10 kwietnia 2014 roku Profesor **Jarosław Grytczuk** odebrał z rąk Prezydenta Bronisława Komorowskiego nominację profesorską. Profesor Jarosław Grytczuk był w latach 1989-1996 pracownikiem Instytutu Matematyki WSP w Zielonej Górze, w latach 1997-2000 był pracownikiem Instytutu Matematyki Politechniki Zielonogórskiej a w latach 2001-2006 pracował na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od 2006 roku jest zatrudniony na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, a od 2009 roku również na

FOT. Z WYDZIAŁU

Wydziale Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej.

Joachim Syga

_WMIe na Dniu Eksperymentatora

26 kwietnia 2014 r. przedstawiciele Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego gościli na Dniu Eksperymentatora w Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Elektryk” w Nowej Soli.

Podczas Dnia Eksperymentatora pracownicy dr **Krystyna Białek** i dr **Marta Borowiecka-Olszewska** oraz studenci II roku matematyki **Maciej Kubiak** i **Mateusz Kubiak** zachęcali do studiowania na WMIe UZ oraz zaprezentowali „matematykę” jako naukę łatwą i przyjemną poprzez gry i tamigłówki logiczne.

FOT. Z WYDZIAŁU

Inne informacje nt. Dnia Eksperymentatora w Nowej Soli można również znaleźć na stronie:

<http://www.gazetalubuska.pl/apps/pbcs.dll/gallery?Site=GL&Date=20140426&Category=galeria&Art-No=426009993&Ref=PH&Params=Itemnr=10>

Krystyna Białek

_WMIe na Pikniku Funduszy Europejskich

1 maja 2014 r. studenci kierunku *matematyka* z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego prezentowali się podczas Pikniku Rodzinnego Funduszy Europejskich zorganizowanego z okazji 10-lecia wstąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Podczas Pikniku pasjonaci gier logicznych i planszowych: **Weronika Galus**, **Marta Kozdraś**, **Anna Nowak**, **Maciej Kubiak**, **Mateusz Kubiak**, **Aleksander Mężyński** - studenci matematyki oraz **Natalia Klimowicz**, **Ewelina Mucha**, **Anna Twaróg**, **Krzysztof Nowicki**, **Tomasz Rakowski**, **Jakub Sawczyński** - sympatycy matematyki, studenci *inżynierii biomedycznej*, pod kierunkiem dr Krystyny Białek zaprezentowali odwiedzającym PRACOWNIE „NAUKA I INNOWACJE” gry i tamigłówki logiczne, Quiz o Europie, gry strategiczne, symulacyjne i planszowe np. Chłopska Szkoła Biznesu, CASHFLOW 101.

Uczestnictwo w grach było dla graczy doskonałym treningiem myślenia strategicznego, sztuki negocjacji i nawiązywania kontaktów handlowych z przedsiębiorcami z różnych miast europejskich (Chłopska Szkoła Biznesu) oraz okazją do wzbogacenia wiedzy finansowej graczy (CASHFLOW 101) jak kontrolować i zarządzać przepływami osobistych finansów, aby zbudować własny biznes, a także jak bez ryzyka i obaw inwestować w różne aktywa na miarę wyzwań współczesnego świata.

Krystyna Białek

_Tydzień Przedmiotów Ścisłych w Samorządowym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Kozuchowie

W dniach 2-4 czerwca 2014 r. w Samorządowym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Kozuchowie odbywał się Tydzień Przedmiotów Ścisłych. W ramach tego przedsięwzięcia Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego został poproszony o pomoc w jego realizacji poprzez zachęcenie uczniów do nauki matematyki.

We wtorek, 3 czerwca mieliśmy przyjemność odwiedzić tamtejsze gimnazjum w składzie: **Marta Kozdraś**, **Justyna Gieroń**, **Maciej Kubiak**, **Mateusz Kubiak**, **Ryszard Miadziołko** i **Tomasz Wieczorek**. Przybyliśmy tam z dużą obawą braku zainteresowania ze strony młodych uczniów, jednak rezultaty spotkania przerosły nasze najśmielsze oczekiwania.

Nasz pomysł polegał na zorganizowaniu międzykласowego turnieju w CHŁOPSKĄ SZKOŁĘ BIZNESU, który wykorzystuje umiejętność logicznego myślenia, negocjacji, kalkulowania, a także jest dobrą okazją do integracji i wspólnej dobrej zabawy. Klasy zostały podzielone na grupy wiekowe, każda para studentów przeprowadzała rozgrywkę w klasach I, II lub III. Nasze starania spotkały się z ogromnym zaangażowaniem i entuzjazmem. Zapanowanie nad 90 uczniami okazało się bardzo trudnym zadaniem, na szczęście były z nami dr Krystyna Białek oraz dr Marta Borowiecka-Olszewska, których doświadczenie i profesjonalizm w kontaktach z uczniami pozwoliły opanować sytuację i przeprowadzić turniej bez przeszkód J.

W każdej z grup wiekowych walka o zwycięstwo trwała do samego końca, a poziom rozgrywek był bardzo wysoki. Zwycięzcy mogli liczyć na dyplomy i atrakcyjne nagrody. Po zakończonych rozgrywkach zostaliśmy mile zaskoczeni okłaskami, pamiątkowymi dyplomami i podziękowaniami. Turniej okazał się dużym sukcesem i dobrą okazją do pokazania matematyki w bardzo ciekawym i pozytywnym świetle.

Nasze spotkanie daje nadzieję na długotrwałą współpracę między Wydziałem Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego a Gimnazjum w Kożuchowie, a w przyszłości może i gimnazjami w całym regionie. Dla nas, studentów było to bardzo ciekawe doświadczenie, które z przyjemnością powtórzymy w przyszłości.

*Tomasz Wieczorek
student II roku matematyki*

Prof. Andrzej Cegielski laureatem Nagrody im. Profesorów Włodzimierza Młaka i Zdzisława Opiała

Profesor Andrzej Cegielski, pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii został laureatem tegorocznej edycji Nagrody imienia Profesorów Włodzimierza Młaka i Zdzisława Opiała przyznawanej co dwa lata przez Wydział Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego za wybitne wyniki uzyskane w teorii równań różniczkowych lub teorii operatorów. [więcej na str. 21]

20th European Conference on Iteration Theory

Od 14 do 20 września 2014 r. w Łagowie odbędzie się jubileuszowe, już dwudzieste spotkanie z prestiżowej serii European Conference on Iteration Theory. Poprzednie odbyły się w Austrii, Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Portugalii na Ukrainie i we Włoszech. Stanowią one doskonałą okazję do wymiany najnowszych osiągnięć dla czołowych matematyków światowych zajmujących się teorią iteracji i układami dynamicznymi, a także zastosowaniami tych dziedzin w naukach fizycznych, technicznych i ekonomicznych.

Cykl został zainaugurowany przed z górą 40 laty, przez niezującego już matematyka węgierskiego, György Targonskiego, konferencją w Tuluzie. Jego postać wywarła ogromny wpływ na teorię iteracji i całą serię ECIT. Wśród innych matematyków, którzy wnieśli wielki wkład w dorobek tych konferencji trzeba wymienić Oleksandra Szarkowskiego z Kijowa, niekwestionowanego lidera teorii iteracji i układów dynamicznych, Laurę Gardini z Urbino, Ludwiga Reicha z Grazu, Jaromira Smítala z Opawy, Louisa Blocka

z Gainesville i Michała Misiurewicza z Indianapolis oraz niezującego już Marka Kuczmę z Katowic. Należą też do nich Christian Mira i Daniele Fournier-Prunaret z Tuluzy, Llois Alsedà z Barcelony oraz Marek Cezary Zdun z Krakowa. Wszyscy wymienieni to światowa czołówka matematyków specjalizujących się w teorii iteracji i dyskretnych układach dynamicznych.

Tegoroczna konferencja jest organizowana przez Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Swoją udział zapowiedziało 66 matematyków z Austrii, Brazylii, Chin, Czech, Danii, Francji, Hiszpanii, Indii, Iranu, Izraela, Japonii, Luksemburga, Niemiec, Polski, Portugalii, Rosji, Słowacji, Tunezji, Ukrainy i USA. Prócz prawdziwych ekspertów i znakomości, takich jak Oleksandr Szarkowski, Jaromir Smítal, Ludwig Reich, czy Daniele Fournier-Prunaret, w konferencji weźmie udział także wielu młodych matematyków, w tym uczestnicy studiów doktoranckich z Uniwersytetów Warszawskiego i Zielonogórskiego.

Szczegóły na stronie www.ecit2014.wmie.uz.zgora.pl

Witold Jarczyk

Studia podyplomowe na WMIE

Od roku akademickiego 2014-2015 na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ ruszają studia podyplomowe: **ANALIZA DANYCH - METODY, NARZĘDZIA, PRAKTYKA.**

Studia podyplomowe *analiza danych - metody, narzędzia, praktyka* wychodzą naprzeciw zapotrzebowaniu rynku pracy na specjalistów posiadających wiedzę i umiejętności w zakresie szeroko pojętej analizy danych rzeczywistych. Wiele osób codziennie zmagają się z zadaniami związanymi z:

- _tworzeniem raportów opartych na analizie danych dostępnych w systemie informatycznym firmy bądź w źródłach zewnętrznych,
- _przeprowadzeniem symulacji możliwych scenariuszy,
- _wizualizacji i interpretacji uzyskanych wyników w formie dostosowanej do oczekiwań pracodawcy.

Studia podyplomowe realizowane na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego mają charakter praktyczny i są nastawione na trening umiejętności. Unikalny program nauczania łączy wiedzę z zakresu metod i narzędzi analitycznych oraz technik informatycznych wspomagających pracę analityków z ich praktycznym wykorzystaniem do rozwiązywania rzeczywistych problemów pojawiających się w życiu zawodowym.

Studia podyplomowe *analiza danych - metody, narzędzia, praktyka* szczególnie polecamy:

- _osobom wykonującym pracę, której elementami są przetwarzanie, analiza i prezentacja rzeczywistych danych z instytucji publicznych,
- _osobom chcącym poszerzyć swoją wiedzę w zakresie wykorzystania metod analitycznych, numerycznych i decyzyjnych w zadaniach właściwych dla zawodu analityka,
- _kadrze zarządzającej na różnych szczeblach,
- _osobom chcącym poznać sposoby prezentacji danych oraz techniki definiowania raportów,
- _osobom zainteresowanym metodami analizy finansowej stosowanymi do oceny projektów inwestycyjnych.

Więcej informacji na stronie: <http://www.wmie.uz.zgora.pl/studia/podyplomowe/index.php>

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Koło Naukowe OST-WEST MANAGEMENT

W dniach 9 - 11.04.2014 studenci z Koła Naukowego OST-WEST MANAGEMENT pod opieką dziekana Wydziału Mechanicznego dr. hab. inż. Sławomira Kłosa, prof. UZ uczestniczyli w projekcie międzynarodowym w Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt. Celem projektu było rozwiązanie problemów dotyczących rozszerzenia działalności przedsiębiorstwa Difax na rynek polski. Jednym z punktów wyjazdu studyjnego była wizyta w przedsiębiorstwie. Difax jest szybko rozwijającą się firmą, która zajmuje się sprzedażą produktów elektronicznych z kategorii:

- _fotografii,
- _sprzętu RTV,
- _komputerów i biur,
- _energii,
- _kuchni i AGD,
- _narzędzi i ogrodu itp.

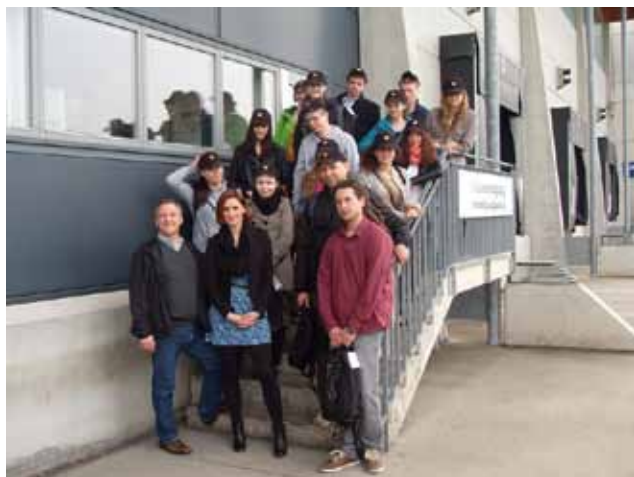
Firma dysponuje nowoczesnym centrum logistycznym, które gwarantuje szybką i bezpieczną realizację zamówienia. Wszystkie wysyłki przechodzą poprzez następujące etapy:

- _komisjonowanie i kontrola kompletności wysyłki,

- _kontrola końcowa poprzez skanowanie kodów EAN przez wyszkolonych pracowników,
- _paczkarnia: fachowe i bezpieczne pakowanie towaru,
- _wysyłka towaru: współpraca z partnerami logistycznymi, jak UPS, UPS-Express, DPD, FedEx, DHL, Spedycja Schäflein oraz Spedycja Geis.

Towary są magazynowane na regałach wysokiego składowania

Wykład dotyczący realizacji projektu został przeprowadzony w Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt. Stworzono osiem zespołów składających się z polskich i zagranicznych studentów. Każda z grup otrzymała do rozwiązania i przeanalizowania poniższe problemy, m.in.: description and organization of the business model, market overview & potential of the polish market, acquisition of new customer by market research and direct mailing.

_FOT. Z WYDZIAŁU

Po przedstawieniu powyższych problemów liderzy grup rozdzielili pomiędzy uczestników zadania, które muszą zostać wykonane w określonym przez grupę terminie. Projekt zakończy się prezentacją przez zagranicznych studentów w Polsce 25 czerwca 2014 r.

*Członkowie Koła Naukowego
OST-WEST MANAGEMENT*

Uniwersytet Zielonogórski członkiem Północno-Zachodniego Centrum Biogospodarki BIOAgroTech (BIOAT)

Uniwersytet Zielonogórski jest członkiem Centrum, które powstało w IV kwartale 2013 r. w wyniku konsolidacji Zachodniopomorskiego Centrum Biogospodarki (ZCB) i Wielkopolskiego Konsorcjum Infrastruktury Badawczej dla Biogospodarki (WKIBG). Jest to inicjatywa 4 wyższych uczelni publicznych z województwa zachodniopomorskiego, 9 podmiotów naukowo-badawczych z województwa wielkopolskiego (7 instytutów badawczych i 2 wyższych uczelni publicznych) i jednej uczelni wyższej z województwa lubuskiego oraz marszałków trzech województw. Wspólnym celem wszystkich sygnatariuszy jest integracja działalności badawczo-naukowej i wdrożeniowej, mającej na celu dynamiczny rozwój biogospodarki ukierunkowanej w szczególności na intensyfikację współpracy w ramach projektów badawczych i wdrożeniowych z przedsiębiorcami. Aktualnie przygotowywane są tematy wspólnych inicjatyw i projektów, których wnioski składane będą w kolejnych konkursach Horyzont 2020.

Bliższe informacje:

<http://pzcb.nauka.szczecin.pl/>; <http://pzcb.nauka.szczecin.pl/o-nas>

<http://pzcb.nauka.szczecin.pl/województwo-lubuskie/universytet-zielonogorski>

Proszę także o kontakt: e.krasicka@ibem.uz.zgora.pl

*Elżbieta Krasicka-Cydzik
Zakład Inżynierii Biomedycznej*

Wizyta studentów inżynierii biomedycznej w firmie Aesculap Chifa w Nowym Tomysłu

W ramach współpracy z firmą Aesculap Chifa Sp. z o.o., znanego w świecie producenta narzędzi i implantów chi-

FOT. Z WYDZIAŁU

rurgicznych, 5 maja 2014 r. studenci z II i III roku inżynierii biomedycznej mieli po raz kolejny okazję zapoznać się metodami wytwarzania najnowocześniejszego sprzętu medycznego oraz odwiedzenia Akademii Aesculapa. Celem działania tej nowoczesnej placówki edukacyjnej jest współpraca oraz wymiana doświadczeń inżynierów i lekarzy dla zapewnienia najwyższych standardów świadczonych usług medycznych.

Agnieszka Mackiewicz

Wyjazd studentów inżynierii biomedycznej do Plastinarium w Guben

25 kwietnia 2014 r. studenci II roku inżynierii biomedycznej odwiedzili Plastinarium w Guben (Niemcy), gdzie mie-

FOT. Z WYDZIAŁU

li możliwość wyczerpującego zapoznania się z anatomią ludzką i zwierzęcą. W oparciu o najnowocześniejszą technikę w Guben powstają preparaty oraz anatomiczne pełnowymiarowe plastynaty, spełniające zadania edukacyjne.

Agnieszka Mackiewicz

Absolwentka kierunku inżynieria biomedyczna mgr inż. Monika Ratajczak otrzymała wyróżnienie w konkursie PTIB na najlepszą pracę magisterską z dziedziny inżynierii biomedycznej w 2013 r.

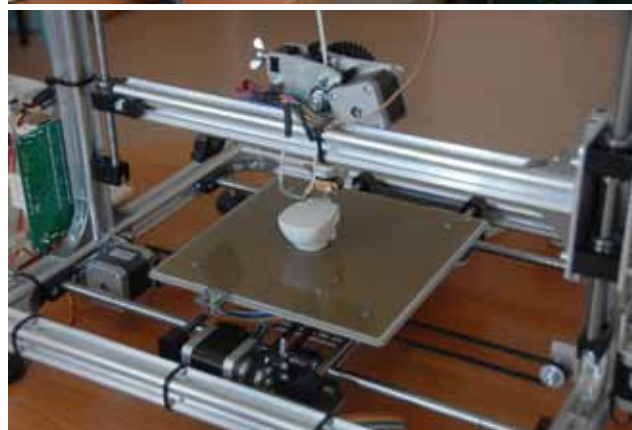
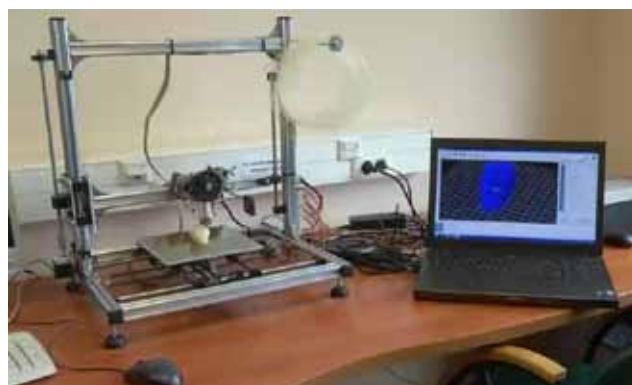
Jest nam bardzo miło poinformować, że nasza absolwentka mgr inż. Monika Ratajczak, asystentka Wydziału Mechanicznego, otrzymała wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie Polskiego Towarzystwa Inżynierii Biomedycznej na najlepszą pracę magisterską w 2013 r. z dziedziny inżynierii biomedycznej za pracę pt. *Badania właściwości mechanicznych rdzenia*

kręgowego w stanie jednoosiowego rozciągania. Monice serdecznie gratulujemy i zachęcamy innych studentów do udziału w tym konkursie, a także zwycięskich konfrontacji zawodowych w inicjatywach związanych z inżynierią biomedyczną!

Agnieszka Mackiewicz

Druk 3D - przyszłość medycyny i inżynierii biomedycznej

Coraz częściej mówimy o „personalizowanej” medycynie, o implantach tworzonych na potrzeby indywidualnego pacjenta, dostosowanych geometrią do jego przypadku chorobowego. Działania takie umożliwia szybki rozwój aplikacji CAD/CAM służących do projektowania inżynierskiego. Kolejnym krokiem jest przeniesienie projektu do

FOT. Z WYDZIAŁU

rzeczywistości i wykonanie „drukowanego” implantu. W ramach Koła Naukowego BiomedUZ działającego na kierunku *inżynieria biomedyczna* na Wydziale Mechanicznym zakupiono drukarkę 3D umożliwiającą wykonanie trójwymiarowych elementów z tworzyw sztucznych. Drukarka zainteresowała studentów zarówno biomechaniki jak i robotyki. W trakcie realizacji projektów mechatronicznych urządzenie umożliwi tworzenie dowolnych elementów konstrukcyjnych robotów czy protez kończyn.

Agnieszka Mackiewicz

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

Pierwsza obrona rozprawy doktorskiej na WNB

14 maja 2014 r. na Wydziale Nauk Biologicznych odbyła się pierwsza publiczna obrona rozprawy doktorskiej w dziedzinie nauk biologicznych, dyscypliny biologia. Do obrony przystąpiła mgr Beata Koim-Puchowska, a jej praca zatytułowana *Kondycja roślin w warunkach stresu środowiskowego* została wykonana na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, pod kierunkiem dr. hab. Piotra Kamińskiego, prof. nadzw.

Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz z Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz dr hab. Roman Buczkowski, prof. UMK z Wydziału Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

— DZIEKAN WNB – PROF. DR HAB. L.JERZAK
I DOKTORANTKA (FOT. Z WYDZIAŁU)

Rozprawa ma charakter interdyscyplinarny i dotyczy wybranych aspektów związanych z analizą środowiskowych uwarunkowań kondycji dwóch grup ekologicznych roślin: glikofitów i halofitów rosnących na terenach o różnym stopniu degradacji środowiska. Badania prowadzono na obszarze tzw. Inowrocławskiego Regionu Zagrożenia Ekologicznego, obejmującego: okolice zakładów sodowych, wysypiska i tereny sąsiadujące, okolice zbiorników/cieków wodnych i obszary użytkowane rolniczo. Środowisko kontrolne stanowiły tereny Borów Tucholskich. Autorka pracy przeprowadziła obszerne badania zdolności bioakumulacyjnych wybranych pierwiastków chemicznych (sód, potas, wapń, magnez, żelazo, cynk, miedź, mangan, kobalt, selen, glin, molibden, ołów, kadm, nikiel, chrom) kumulowanych przez korzenie i części nadziemne wybranych roślin (bez czarna, trzcina pospolita, krwawnik pospolity, pokrzywa zwyczajna, ostrożeń polny, mannica odstająca, soliród zielny). Badania te zostały uzupełnione standardową ana-

lizą najbardziej istotnych parametrów fizykochemicznych środowiska glebowego, a mianowicie odczynu, zawartości materii organicznej, przewodności elektrolitycznej oraz ładunku w/w pierwiastków chemicznych w ryzosferze testowanych roślin. Szczególnej analizie poddano mechanizm i konsekwencje środowiskowe wynikające z migracji badanych pierwiastków z korzenia do części nadziemnych.

Praca została oceniona wysoko przez recenzentów, jako szczególnie cenne oraz przyszłościowe wyzwanie środowiskowe o wyraźnych cechach aplikacyjnych i użytecznych.

21 maja 2014 r. Rada Wydziału Nauk Biologicznych podjęła uchwałę o nadaniu Pani mgr Beacie Koim-Puchowskiej stopnia naukowego doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biologia. Ponadto Wydziałowa Komisja Doktorska Wydziału Nauk Biologicznych podjęła uchwałę o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej.

Doktorantce oraz Promotorowi serdecznie gratulujemy.

M. Gromek, K. Walińska

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Zagraniczne sukcesy naszych pracowników naukowych

Dr Katarzyna Barbara Kochan oraz dr Ewa Małgorzata Skorek z Zakładu Historii Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki uczestniczyły w dwóch konferencjach organizowanych w Rydze: *50th prof. Arturs Ozols Conference "General Linguistics: Language System and Language Use" in honour of Dr. philol. Emīlija Soida's 90th anniversary (1924-1989)* oraz *1st Congress of Baltic Speech and Language Therapists - Multilingualism and multiculturalism: opportunities and challenges in a contemporary speech-language therapy*. Konferencje organizowane były przez Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Łotewskiego oraz Łotewski Związek Logopedów i Litewski Związek Logopedów.

Współautorskie wystąpienie dr Katarzyny B. Kochan i dr Ewy M. Skorek na temat *Bilingual teaching of deaf people* wzbudziło ogromne zainteresowanie słuchaczy pierwszej z konferencji oraz ożywioną dyskusję na temat językowych problemów związanych bilingwalnym kształceniem osób głuchych. Autorki wskazały na problemy wynikające z obecnego systemu nauczania niesłyszących dzieci w Polsce, wskazując na potrzebę równoczesnej nauki języka migowego jako naturalnego języka osób niesłyszących oraz języka polskiego w formie pisemnej, traktowanego w tym przypadku jak język obcy. Tylko taka metoda pozwala bowiem na całkowite opanowanie i zrozumienie języka polskiego w piśmie, nie ograniczając jednocześnie użycia języka migowego. Jako przykład takiego sposobu nauczania głuchych, wskazano na rozwiązania zastosowane na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu, gdzie studenci niesłyszący korzystają z fakultetu nauczania języka polskiego dla obcokrajowców. Odniesiono się także do badań brytyjskich, które wskazują, że osoby, które są nauczane dwujęzycznie mają większe szanse na

sukces edukacyjny i lepszą jakość życia w przyszłości.

Podobne zainteresowanie wzbudziło wystąpienie dr Katarzyny B. Kochan podczas kongresu logopedycznego. Referat *Communication Problems of Deaf Children* przyjęty został z uwagą i stanowił przyczynek do profesjonalnej dyskusji na temat roli logopedów i terapeutów w poprawie jakości komunikacji osób niesłyszących ze słyszącym otoczeniem. W trakcie wystąpienia autorka wskazała na konieczność szybkiej wielospecjalistycznej rehabilitacji dzieci, u których stwierdzono wadę słuchu. Podkreśliła samotność i częstą bezradność rodziców, którzy słysząc diagnozę wskazującą na głuchotę dziecka nie wiedzą gdzie szukać pomocy, ponieważ na chwilę obecną nie istnieje zintegrowany system pomocy takim rodzinom, w którym uczestniczyliby różni specjaliści, tacy jak np. surdopedagog, surdologopeda, przedstawiciel Polskiego Związku Głuchych czy lekarz laryngolog. Autorka wskazała również na aktualną tendencję dotyczącą kształcenia dzieci głuchych,

DR KATARZYNA B. KOCHAN I DR EWA M. SKOREK PODCZAS WYSTĄPIEŃ W RYDZE (FOT. BAIBA TRINITE)

które coraz częściej zamiast w szkołach dla dzieci niesłyszących, uczą się w szkołach masowych, ukazując pozytywne jak i negatywne skutki obu wyborów.

Dr Ewa M. Skorek zaproszona została jako jedyny polski przedstawiciel do międzynarodowego komitetu naukowego oraz do wygłoszenia wykładu otwierającego kongres. To niewątpliwie zaszczytne wyróżnienie stanowi efekt wieloletniej współpracy z instytucjami zagranicznymi i wielokrotnego udziału w międzynarodowych konferen-

acjach, w czasie których zielonogórcy pracownicy naukowcy z powodzeniem prezentują wyniki swoich badań. Podczas jednej z takich konferencji (*Komunikace a handicap* II, 19.09.2013) na Uniwersytecie w Hradec Králové, bezpośrednio po wygłoszeniu przez dr Ewę M. Skorek entuzjastycznie przyjętego referatu *Účast logopedů v komplexní terapii koktavých dětí na příkladu polských výzkumů* obecna na konferencji przedstawicielka Uniwersytetu Łotewskiego przekazała zaproszenie na kongres.

Wykład dr Ewy M. Skorek na temat *Bilingualism and Multilingualism - the Truth and Myths in the Research of Speech Therapists* przyjęty został przez łotewskich, litewskich i estońskich słuchaczy z ogromnym zainteresowaniem. W referacie autorka mówiła o tym, że żyjemy w świecie, w którym społeczeństwo przyjmuje strukturę multikulturowej mozaiki, a komunikacja składa się z wielojęzycznych cytatów. Migracje sprzyjają wymianie językowej i kulturowej, a dla wielu współcześnie urodzonych dzieci wielojęzyczność jest normalną, codzienną sytuacją, w której rozwijają się i uczą się mówić poprzez naturalną akwizycję różnych języków. Multilingwilizm oraz wielokulturowość, będące do niedawna problemem marginalnym, dzisiaj stanowią problem społeczny. Wielu rodziców szuka odpowiedzi na pytanie o to, jak wychowywać dzieci w rodzinie wielojęzycznej lub co robić w sytuacji, gdy język rodziców jest inny niż otoczenia oraz jak postępować, by nie zatracić odrębnej tożsamości kulturowej, ale jednocześnie być akceptowanymi przez otoczenie. Jednymi z pierwszych osób, do których rodzice zgłaszają się z tymi pytaniami są logopedzi, dla których problem nie jest nowy, ale wymaga ciągłej aktualizacji, ponieważ doniesienia z badań m.in. lingwistycznych, socjologicznych i psychologicznych stale weryfikują stan wiedzy na temat wpływu multilingwilizmu na rozwój dziecka i związek z dalszymi etapami życia człowieka, a rozpowszechnione mity na temat wielojęzyczności potwierdzane są lub wykluczane przez rzetelne wyniki badań naukowych. Celem wystąpienia było syntetyczne wprowadzenie teoretyczne, w którym autorka przedstawiła starsze i nowsze ujęcie multilingwilizmu, przyczyny i rodzaje, zjawiska związane z multilingwilizmem i wielokulturowością, przeprowadzone dotąd wyniki niektórych badań naukowych nad wielojęzycznością i wielokulturowością oraz wyniki badań własnych dotyczące stanu wiedzy polskich logopedów na temat wielojęzyczności. W podsumowaniu autorka stwierdziła, że problem multilingwilizmu stanowi przedmiot zainteresowań badaczy różnych dziedzin naukowych, przez których prowadzone są liczne (choć ciągle niewystarczające) badania. Ich wyniki są przedmiotem dyskusji podejmowanej przez naukowców, ale w niewystraszającym stopniu są rozpowszechniane wśród logopedów-praktyków, do których bezpośrednio zwracają się rodzice dzieci wychowywanych w środowisku wielojęzycznym i wielokulturowym.

Godzinne wystąpienie dr Ewy M. Skorek wzbudziło aplauz słuchaczy i długie owacje. Perfekcyjnie przygotowane prezentacje multimedialne w dwóch wersjach językowych (angielskiej i łotewskiej) z uznaniem komentowane były w kuluarach, a do autorki kierowane były liczne słowa z podziękowaniami i gratulacjami merytorycznego wystąpienia.

Niewątpliwie udział w konferencjach, w trakcie których podejmowane są międzynarodowe dyskusje wokół problemów przedstawianych przez naukowców naszej uczelni sprawiają, że Uniwersytet Zielonogórski czynnie uczestniczy w zagranicznym życiu naukowym. Afilowanie wyjaz-

dów na konferencje, zwłaszcza międzynarodowe, stanowiące istotny element indywidualnego rozwoju każdego naukowca, są jednocześnie dowodem na to, że macierzy-sta uczelnia świadomie kieruje rozwojem swojej kadry naukowej oraz uznaje potęgę i skuteczność bezpośredniej wymiany myśli naukowej. Sukcesy naszych pracowników potwierdzają, że nie są to afiliacje przynoszące straty.

E.S.K.K.

Profesor Nancy Rappaport na Uniwersytecie Zielonogórskim

Kod zachowań, czyli jak rozumieć bardzo trudne zachowania dzieci w szkole i przedszkolu i jak tym dzieciom pomagać! - to temat warsztatów pedagogicznych, które miały miejsce na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Warsztaty te zorganizowane zostały przez pracowników Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej (Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego) we współpracy z Urzędem Miasta Zielonej Góry i Stowarzyszeniem „Możesz Inaczej” w Zielonej Górze¹, dzięki wsparciu finansowemu ze środków Urzędu Miasta Zielonej Góry, przy współudziale Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Warsztaty poprowadziła prof. **Nancy Rappaport z Harvard Medical School, Boston, USA** - specjalista psychiatrii dziecięcej w dziedzinie terapii ekstremalnie trudnych zachowań dzieci i młodzieży, osoba ciesząca się

1 Stowarzyszenie „Możesz Inaczej” w Zielonej Górze funkcjonuje formalnie od niedawna, lecz jego początki sięgają 2004 roku. Tworzy je grupa ludzi działających aktywnie, na rzecz głównego celu, jakim jest wspieranie dzieci, młodzieży i dorosłych. Zawodowo i naukowo członkowie Stowarzyszenia związani są z różnymi specjalnościami, lecz wszystkich ich cechuje przede wszystkim otwartość, życzliwość, odpowiedzialność, kreatywność i profesjonalizm. Robią wiele, aby w ich pracy była jakość, a nie jakoś. Mają świadomość, że nie są w stanie pomóc wszystkim, ale dokładają wszelkich starań aby ci, którzy przychodzą do nich otrzymali odpowiednią pomoc i wsparcie. W ramach tego młodego Stowarzyszenia działają:

- a) *Pracownia Rozwoju Społecznego „Pod Słoneczkiem”* (dawna świetlica socjoterapeutyczna, w której realizowany jest autorki uznany w środowisku projekt),
- b) *DOM*, czyli „*Dzienny Ośrodek Młodzieżowy*” (w trakcie organizacji, dzięki temu, że w styczniu 2014 roku w ramach budżetu obywatelskiego Stowarzyszenie zdobyło od mieszkańców Zielonej Góry 3.898 głosów. Dzięki temu za kwotę 800 tysięcy złotych przystąpiono do remontu budynku po starej kotłowni, która znajduje się przy ulicy Władysława IV). Tu młodzi ludzie, będą spędzać swój wolny czas od rana do wieczora. To właśnie w tym Domu nabywać będą ważne umiejętności społeczne przydatne w codziennym życiu. Nie zabraknie również czasu na zabawę i rozmowy z dorosłymi i rówieśnikami,
- c) „*Centrum Rozwoju Osobistego*”, które mieści się w nowym budynku przy ulicy Juliusza Słowackiego 12 w Zielonej Górze, dzięki życzliwości urzędu miasta. Tu zapewniony będzie rozwój osobisty rodzicom, studentom, nauczycielom oraz różnego rodzaju specjalistom.

Prezesem Stowarzyszenia „Możesz Inaczej” w Zielonej Górze jest Dawid Juszczyński, z wykształcenia pedagog - socjoterapeuta, działacz społeczny, twórca Pracowni Rozwoju Społecznego „Pod Słoneczkiem” w Zielonej Górze, założyciel Stowarzyszenia „Możesz Inaczej” oraz autor i pomysłodawca wielu programów wykorzystywanych w pracy z dziećmi i młodzieżą (<http://mozesz-inaczej.zgora.pl>)

autorytetem, z ogromnym doświadczeniem zawodowym. Nancy Rappaport pracowała jako psycholog w kilkunastu amerykańskich najtrudniejszych szkołach, między innymi w Harlemie w Nowym Jorku, w których miała do czynienia z wybitnie trudnymi dziećmi i młodzieżą z grupy wysokiego ryzyka. Posiada tytuł profesora nadzwyczajnego na Wydziale Psychiatrii w Harvard Medical School. Jest także praktykującym psychiatrą dziecięcym i młodzieżowym w tamtejszej filii oddziału uniwersyteckiego Cambridge Health Alliance. Pełni tam również funkcję dyrektora programów szkolnych wspierających dzieci, młodzież, rodziców i personel w szkołach państwowych. W 2013 r. otrzymała nagrodę Art of Healing Cambridge Health Alliance. Jest autorką książki *In Her Wake: A Child Psychiatrist Explores the Mystery of Her Mother's Suicide* (2009) oraz współautorką książki *The Behavior Code: A Practical Guide to Understanding and Teaching the Most Challenging Students* (2012) (materiały informacyjne).

Nazwisko Rappaport, wraz z podjętą ważną problematyką, stało się niewątpliwie magnesem skłaniającym do udziału w warsztatach. Warsztaty były adresowane do zielonogórskich pedagogów, psychologów szkolnych, nauczycieli, wychowawców pracujących w przedszkolach, szkołach podstawowych i placówkach. Wzięli w nich udział także pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego. Warsztaty spotkały się dużym zainteresowaniem. Prof. Nancy Rappaport w sposób niezwykle interesujący, komunikatywny i profesjonalny mówiła o zachowaniach uczniów uznanych przez nauczycieli za trudnych, tłumaczyła ich uwarunkowania, wskazywała na sposoby rozwiązania problemów. Swe wypowiedzi wzbogacała konkretnymi przykładami. Uczestnicy warsztatów mieli okazję zadawać pytania prowadzącej, mogli też wspólnie dzielić się doświadczeniami i przykładami możliwości radzenia sobie w konkretnych trudnych sytuacjach podczas pracy z wychowankami. Warsztaty przebiegały w przyjaznej atmosferze. Głosy uczestników, zarówno podczas warsztatów jak i w czasie przerwy, pozwalają uznać spotkanie za potrzebne i efektywne.

Pobyty prof. Nancy Rappaport w Polsce zbiegł się z promocją jej współautorskiej (z Jessicą Minahan²) książki *The Behavior Code: A Practical Guide to Understanding and Teaching the Most Challenging Students* (2012), będącej efektem ponad 10-letniej współpracy między analitykiem behawioralnym a psychiatrą dziecięcym, opisującej jak krok po kroku odkrywano powody i wzorce trudnych zachowań oraz sposoby ich implementowania w sprawdzone strategie motywowania ucznia do nauki.

Publikacja ta spotkała się z bardzo dobrym przyjęciem i wieloma pozytywnymi recenzjami:

- *Kod Zachowania stanie się podręcznikiem każdego nauczyciela pragnącego zrozumieć co sprawia, że dzieci robią to co robią* (William S. Pollack, Harvard Medical School);
- *Uczenie jest sztuką, ale taką, która może być udoskonalona przez naukę. W oparciu o wiedzę psychologiczną, Kod Zachowania dostarcza nauczycielom narzędzi pomocnych w zmianie wzorów postępowania niektórych uczniów, sprawiających największe problemy wychowaw-*

cze. Korzystając z tej książki, nauczyciel - zamiast karać czy spisywać na straty - może im pomóc wejść na drogę ku sukcesom (Geoffrey Canada, prezes i dyrektor wykonawczy w Harlem Children's Zone);

- *Kod Zachowania zawiera mnóstwo mądrych, konkretnych rad dla nauczycieli i pedagogów, od przedszkola do końca szkoły podstawowej. Z głębokim zrozumieniem jest tu opisana natura zachowań lękowych, opozycyjnych, wynikających z wycofania (zamknięcia się w sobie), oraz mających podłoże seksualne. Szczegółowe propozycje tu zawarte pomogą pracownikom szkół w przewidywaniu i przeciwdziałaniu tym trudnym, często przytłaczającym ich problemom* (Jonathan Cohen, prezes National School Climate Center, współautor książki „Educating Minds and Hearts Because the Three Rs Are Not Enough”, a także adiunkt na wydziale psychologii i edukacji w Teachers College, Columbia University) (por. materiały informacyjno-promocyjne).

Książka ta w Polsce została wydana pod koniec marca 2014 r. przez Wydawnictwo Fraszka Edukacyjna pod tytułem: *KOD ZACHOWANIA: Praktyczny przewodnik zrozumienia i nauczania najtrudniejszych uczniów*. Warto dodać, że Zielona Góra była jednym z czterech polskich miast, w których gościła prof. Nancy Rappaport promując książkę, wszędzie spotykającą się z ogromnym zainteresowaniem czytelników.

Spotkanie warsztatowe zrealizowane w murach gościnnej Biblioteki Uniwersyteckiej to jedno z wielu działań realizowanych w ramach współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim (Katedrą Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej) i Urzędem Miasta Zielonej Góry oraz Stowarzyszeniem „Możesz Inaczej” w Zielonej Górze.

Warsztaty poprowadzone przez prof. Nancy Rappaport stanowiły przykład wspólnego podejmowania wysiłków profilaktyczno-wychowawczych w środowisku lokalnym oraz doskonały wstęp do kolejnych warsztatów pedagogicznych, tym razem prowadzonych przez Andrzeja Kołodziejczyka, których celem będzie wzbogacenie wiedzy i doskonalenie umiejętności w zakresie zrozumienia istoty i uwarunkowań zachowań uczniów oraz radzenia sobie z trudnymi zachowaniami uczniów, wychowanków, podopiecznych w codziennej pracy pedagogów, wychowawców, nauczycieli i terapeutów.

Organizatorzy mają nadzieję, że wszystkie te warsztatowe spotkania przyczynią się do przygotowania środowiska oświatowego do długofalowych, nowych form pomocy szkole obejmujących cały proces wspomagania ucznia zgodnie z polityką edukacyjną państwa (por. plakat informacyjny).

Opracowała: Jolanta Lipińska-Lokś

KNOWLEDGE & PROMOTION, NETWORK & COLLABORATION

Międzynarodowe seminarium i warsztaty promujące program LLP ERASMUS

W dniach 7-9 maja 2014 r. odbyło się na Uniwersytecie Zielonogórskim międzynarodowe spotkanie koordynato-

² Jessica Minahan posiada wydany przez ministerstwo dyplom analityka zachowań; jest nauczycielem w programach edukacji specjalnej. Obecnie pracuje w systemie szkół publicznych miasta Newton (stan Massachusetts).

rów programu ERASMUS z uczelni mających podpisane umowy bilateralne z Wydziałem Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Seminarium zostało zorganizowane przez dr Elżbietę Kołodziejską. Znacząco pomogli także prodziekan WPSiNoZ dr Jarosław Wagner i mgr Agnieszka Możejko z Działu Współpracy z Zagranicą.

Trzy dni seminarium były intensywnie wypełnione różnego rodzaju działaniami: merytorycznymi, kulturalnymi, a także towarzyskimi. Dwa pierwsze dni miały charakter seminarium, w ramach którego wystąpienia dotyczyły różnych kwestii związanych z realizacją programu LLP ERASMUS. Trzeciego dnia uczestnicy zostali zaproszeni do sali komputerowej, gdzie wspólnie uczyli się i tworzyli portal internetowy dedykowany osobom przygotowującym się do wyjazdu w ramach programu LLP ERASMUS bądź przebywających już na stypendium.

Pierwszego dnia uczestników przywitani ze strony władz UZ prorektor prof. dr hab. Janusz Gil oraz dziekan WPSiNoZ dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ.

Sesja inauguracyjna była poświęcona prezentacji przygotowanych przez koordynatorów z uczelni partnerskich. Jako pierwszy wystąpił Francisco de Paula Pavon Rabasco - reprezentant uniwersytetu w Cadiz (Hiszpania), który pokazał w jaki sposób można połączyć ideę nauczania poza murami szkoły z wykorzystaniem nowoczesnych technologii komputerowych. Z referatu pt. *Erasmus in Cadiz University. ICT and outdoor learning* mogliśmy się dowiedzieć jak z młodzieży zafascynowanej korzystaniem z komputerów i smartfonów uczynić sprzymierzeńców w procesie edukacji. Refleksje i informacje gromadzone przez studentów podczas zajęć odbywających się w parku krajobrazowym w otoczeniu bliskim uczelni, są zamieszczane na blogu. Taki zabieg sprzyja synergii pracy grupowej i dodatkowo uatrakcyjnia sam proces uczenia się.

Kolejne wystąpienie Beril Salman Akin przeniosło uczestników w otoczenie Uniwersytetu Gazi w Ankarze (Turcja), który łączy tradycję z nowoczesnością. Dodatkowym argumentem na

rzecz wyjazdu do Ankarze jest także możliwość poznania fascynującej kultury Orientu. Ankarze znajduje się w korzystnej odległości od wielu atrakcyjnych miejsc Turcji, przede wszystkim blisko Kapadocji, Konyi, relatywnie blisko Istanbuhu, do którego można łatwo dojechać sprawną komunikacją autobusową.

Trzecia w tym dniu (tym razem wirtualna) prezentacja została przygotowana przez dwuosobową drużynę w składzie: Minna Nousiainen i Päivi Martin z Uniwersytetu w Laplandii (Finlandia). Krótki film zawierał podstawowe informacje na temat Uniwersytetu w Rovaniemi, możliwości konstruowania indywidualnego programu studiów, atrakcji turystycznych i specyfiki kulturowej regionu. Ważnym argumentem przekonującym na rzecz studiowania w Laplandii były entuzjastyczne wypowiedzi stypendystów programu LLP ERASMUS.

W drugiej części sesji wystąpili studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego Pamela Siudaj (I rok *wychowania fizycznego*) i Dawid Chuchro (II rok *pedagogiki*), którzy z typowym dla „zielonogórskiego zagłębia kabaretowego” podejściem zaprezentowali świeże, pełne młodzieńczej werwy spojrzenie na studiowanie na UZ. Nasi studenci przyznali się, że to pierwsze w ich życiu wystąpienie na konferencji, tym bardziej należą im się wyrazy uznania, że tak dobrze poradzili sobie z treścią i prezentacją w języku angielskim.

Następnie dr Dorota Bazuń zaprezentowała poziom zaangażowania Instytutu Socjologii w realizację programu ERASMUS i promowała możliwość studiowania *socjologii* właśnie w Zielonej Górze. Pokaz był zaproszeniem do studiowania, a także udziału w działalności badawczej realizowanej w ramach Lubuskiego Ośrodka Badań Społecznych oraz Laboratorium Sieci Społecznych. Zaprezentowano także informacje na temat nowych specjalności na kierunku „socjologia”: rewitalizacja społeczna i socjologia sieci społecznych.

Wystąpienie prof. Marka Smoluka z Zakładu Filologii Angielskiej pt. *The merits and demerits of CATS and ECTS schemes* dotyczyło różnych aspektów przeliczania osiągnięć związanych z realizacją

zająć na punkty ECTS lub CATS. Wystąpienie to mimo, deklarowanego przez referenta entuzjazmu wobec programów wymiany, miało charakter krytyczny. Autor słusznie zauważył, że mówienie o trudnościach może być bardziej pouczające, ponieważ stwarza możliwość wspólnego poszukiwania rozwiązań w związku pojawiającymi się problemami. W wystąpieniu tym wypunktowane zostały także paradoksy dotyczące szacowania wartości punktowej poszczególnych przedmiotów, bo choć system punktowania jest normowany to jednak nie zawsze można mówić o jego ekwiwalentności. Na przykład przedmiot o podobnej nazwie, podobnej ilości zajęć i zadań do wykonania może być inaczej punktowany w różnych uczelniach. Tego typu różnice powodują trudności. W zakończeniu swojego wystąpienia prof. Marek Smoluk podkreślił jednak, że pomimo tych problemów liczba plusów programów mobilności jest tak duża, że warto czynić ten system przydzielania punktów jak najbardziej elastycznym i dzięki temu ułatwiać młodzieży korzystanie z programów mobilności.

Ostatnie w tym dniu wystąpienie **Marii Jose Ruiz Troncoso i Jesusa Fernandez z Uniwersytetu Cardiz** pt. *University's library as a platform for teaching, learning and research*, było ciekawym tematycznie wprowadzeniem do kolejnej części programu, którą było zwiedzanie Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Prezentacja biblioteki z Cadiz dała też możliwość porównania usług bibliotecznych i komfortu pracy użytkowników i pracowników w Cadiz i w Zielonej Górze. Można to porównanie skwitować krótkim stwierdzeniem - obie biblioteki są piękne i przyjazne dla użytkowników.

Po południu uczestnicy seminarium zwiedzali część UZ znajdującą się w Kampusie A, a następnie wzięli udział w koncercie w wykonaniu pracowników i studentów Instytutu Muzyki UZ. Wystąpili między innymi: Bogumiła Tarasiewicz - mezzosopran, Ryszard Zimnicki - fortepian, Piotr Watras - baryton, Magdalena Opielak - skrzypce, Agnieszka Wiecha - flet, Cezary Kostański - organy, Bartosz Pernal - puzon, Muzycy wykonali utwory kompozytorów polskich między innymi: I.J. Paderewskiego, H. Wieniawskiego, K. Pendereckiego, pieśni F. Chopina i S. Niewiadomskiego. Gościem specjalnym koncertu była Beata Bednarz znana polska piosenkarka gospel, której akompaniował Jerzy Szymaniuk. Wystąpił także „młody” big band prowadzony przez B. Pernala.

_ FOT. Z WYDZIAŁU

Po koncercie uczestnicy zwiedzili jeszcze zielonogórską Palmiarnię i przeszli na kolację do restauracji Winnica. Podczas tego spotkania mogliśmy przekonać się co oznacza hiszpański temperament zmieszany z turecką żywiołowością. Zagraniczni goście śpiewali, wybijali rytm klaszcząc i tańczyli do spontanicznie tworzonej przez siebie muzyki. To połączenie różnych form muzycznych i tanecznych stworzyło niezapomnianą widowiskową, wielokulturową mozaikę.

Kolejny dzień seminarium rozpoczął się od wystąpienia Melike Özer Keskin, która zaprezentowała program mobilności **MEVLANA** finansowany przez rząd turecki. Celem tego programu jest ułatwienie kontaktów międzynarodowych studentom i pracownikom naukowym z Turcji. Program ten umożliwi finansowanie wyjazdów za granicę Turcji, ale także przyjazdów gości z innych krajów do Turcji.

Wystąpienie dr Marzanny Farnickiej (UZ) zawierało informacje na temat czynników, które sprzyjają mobilności studentów, a także utrudniają jej występowanie. M. Farnicka zwróciła uwagę na ważne zadanie dla pracowników uczelni polegające na wzmacnianiu motywacji studentów do korzystania w programów wymiany. Bez odpowiedniego wsparcia nauczycieli liczba osób mogących skorzystać ze stypendium nie będzie zwiększona się.

Vitor Reia-Baptista z Uniwersytetu w Algarve przesłał film przepaszając, że ze względów zdrowotnych nie mógł osobiście uczestniczyć w seminarium, ale wyraził gotowość udziału w tworzeniu platformy informacyjnej, a także serdecznie zapraszał do Portugalii i studentów i pracowników uczelni, którzy wzięli udział w seminarium.

Marta Dodero Fuejo, Maria Noemi Diaz Serrano zaprezentowały specyfikę kultury andaluzyjskiej. Obok informacji o otoczeniu społeczno-gospodarczym, nie zabrakło tańca, informacji na temat kuchni, a także atrakcji turystycznych, którymi mogą się cieszyć ci, którzy zdecydują się na studiowanie w południowej Hiszpanii.

Struktura tego seminarium była przekładanką wielorakich informacji, kolejna ich porcja została przygotowana przez studentów II roku pedagogiki - **Justynę Mosiewicz, Angelikę Wojtas, Pawła Urbaniaka**, którzy przygotowali film na temat turystycznych atrakcji Zielonej Góry i Łagowa Lubuskiego. Przy okazji warto zwrócić uwagę na

to, że prezentacje filmowe innych uczelni (Uniwersytet w Laplandii, Uniwersytet Gazi w Ankarze, Uniwersytet w Cadiz) były bardzo ciekawe i dobrze by było, gdyby taką prezentację przygotował również Uniwersytet Zielonogórski. Wykorzystanie pomysłu studentów i profesjonalne wsparcie pozwoliłoby na przygotowanie bardzo dobrego materiału, byliśmy bowiem pod wrażeniem, jak dobrze poradzili sobie z tym zadaniem.

Ostatnią merytoryczną częścią drugiego dnia seminarium była prezentacja Jarosława Wagnera i wprowadzenie słuchaczy w strukturę przygotowanej przez niego platformy informacyjnej *ErasNet4Y*. Portal ma służyć zbieraniu, a także dzieleniu się informacjami użytecznymi dla studentów uczestniczących w programie Erasmus. Informacje będą zamieszczane przez koordynatorów uczelni partnerskich. Portal ten jest już dostępny, ale aby naprawdę mógł spełnić swoją funkcję, niezbędne jest umieszczenie na nim ważnych informacji.

W ostatnim dniu tego spotkania uczestnicy mieli warsztaty komputerowe, na których wprowadzali dane do portalu ErasNet4Y. Zajęcia odbyły się w sali komputerowej i były prowadzone przez Jarosława Wagnera. Przystępny sposób zamieszczania informacji, możliwość dołączania zdjęć, linków spodobała się uczestnikom, którzy stwierdzili, że to dobrze, że będą mieli takie "miejsce", w którym będą mogli pokazać swoje uczelnie oraz możliwości jakie czekają studentów zagranicznych.

Trzy dni pracy podsumowała dr Elżbieta Kołodziejska w czasie ostatniej sesji. Zwróciła uwagę na to, że spotkanie to zaowocowało wymianą informacji i doświadczeń, a także możliwością przygotowania wygodnego narzędzia gromadzenia i porządkowania informacji jakim jest portal ErasNet4Y. Bardzo miłym akcentem było przygotowanie przez zagranicznych gości piosenki dla Elżbiety Kołodziejskiej i odśpiewanie jej wspólnie. Patrząc na wrzucone oblicze głównej organizatorki tego spotkania można było wywnioskować, że tak sympatyczne zakończenie było dobrym zwieńczeniem i podziękowaniem za wiele czasu poświęconego na organizację tego spotkania.

Na koniec warto dodać, że czas seminarium był maksymalnie wypełniony, nie wszyscy mieli okazję zaprezentować swoje wystąpienia. Oprócz osób wymienionych wcześniej, w konferencji wzięli też udział: Antonio Rodriguez Ortega, Beril Akin, Carmen Vazquez Dominguez, Faustino Martin Rey, Kadir Okan Akin, Maria Jesús Bernal Acuña, Özlem Çakmak, Sara Román García, Susanne Linhofer, Tanjan Keser. Także ich obecność, udział w dyskusjach i pogoda ducha tworzyły sympatyczną atmosferę tego międzynarodowego spotkania. Pozostaje życzyć sobie, by kolejne takie przedsięwzięcie, które wstępnie zaplanowano w Turcji, było równie owocne jak to zielonogórskie.

Dorota Bazuń

Paradoksy Naszej Wolności - 25 lat po czerwcu '89

W dniach 3-4 czerwca w Bibliotece UZ z inicjatywy Instytutu Socjologii UZ oraz zielonogórskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Socjologicznego odbyła się konferencja *Paradoksy Naszej Wolności - 25 lat po czerwcu '89*. Patronat nad wydarzeniem objęli: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski oraz Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusz

Kuczyński. Honorowymi gośćmi obrad konferencji byli poseł i senatorowie województwa lubuskiego (wcześniej - województwa zielonogórskiego) uczestniczący jako parlamentarzyści w tworzeniu prawno-ustrojowych fundamentów nowego ładu społecznego: Tadeusz Biliński, Waldemar Piotrowski, Czesław Fedorowicz, Stanisław Iwan, Jerzy Materna, Waldemar Sługocki. Obecny był także dyrektor Muzeum Ziemi Lubuskiej - prof. Andrzej Toczewski.

W czasie konferencji swoje wystąpienia wygłosili:

_prof. dr hab. Mirosław Karwat (Uniwersytet Warszawski),
_dr hab. Jarosław Macata, prof. UZ,
_prof. dr hab. Mirosław Chałubiński (UZ),
_dr hab. Krzysztof Jasiński, prof. IFiS PAN,
_dr hab. Jerzy Leszkowicz - Baczyński, prof. UZ,
_ks. dr hab. Andrzej Draguła, prof. Usz,
_dr hab. Maria Zielińska, prof. UZ,
_dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ,
_dr hab. Mariusz Kwiatkowski, prof. UZ.

Pierwszy dzień obrad zamknęto doroczne już *Socjobranie* - tradycyjne spotkanie pracowników, studentów, absolwentów i gości Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

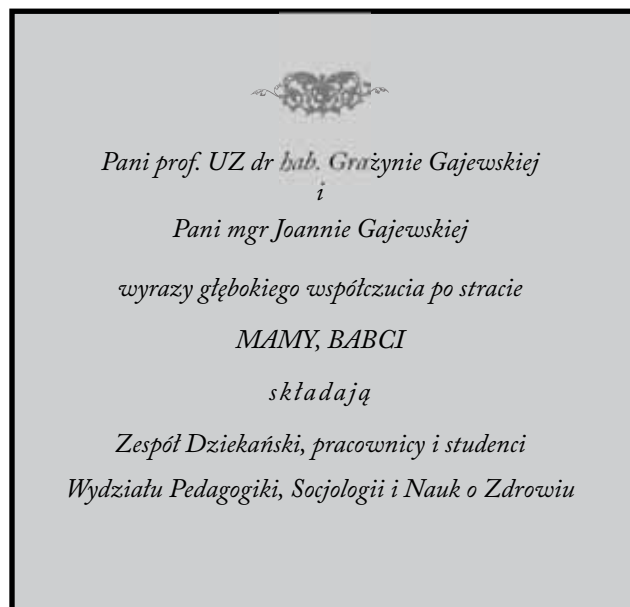
Drugiego dnia obrad odbyła się debata panelowa, w której udział wzięli:

_wojewoda lubuski Jerzy Ostroch,
_prof. dr hab. Czesław Osękowski (UZ),
_ks. dr hab. Paweł Prüfer, prof. PWSZ Gorzów,
_Maciej Jankowski (NSZZ Solidarność - Region Lubuski),
_Piotr Maksymczak (Stowarzyszenie Dialog-Współpraca-Rozwój),
_dr Lech Szczegółta (UZ).

Konferencja przyciągnęła wielu słuchaczy spośród studentów i pracowników naszego Uniwersytetu oraz osób z poza uczelni.

Podkreślić należy, że wydarzenie to nie miało charakteru wspominkowo-pochwalnego. Pluralizm stanowisk odnośnie ocen dorobku minionych 25 lat w połączeniu z wieloaspektowością poruszanych kwestii, zapewniły pole do merytorycznych dyskusji i polemik nad naszą najnowszą historią, wymykającą się jednoznacznej ocenie.

Artur Kinal

ZA NAMI III EDYCJA GRY MIEJSKIEJ STUDENTÓW UZ *BIEG DO KARIERY!*

Monika Rutkowska

Biuro Karier

W tym roku aż sześć drużyn (po 5 osób w każdej) stanęło „w szranki i konkury” by zdobyć szereg cennych nagród. Celem gry - wzorem lat ubiegłych - było pokonanie trasy i rozwiązanie towarzyszących zadań w jak najkrótszym czasie i w jak najlepszym stylu. Punktami kontrolnymi były znane zielonogórskie firmy i instytucje, które należy odwiedzić np. rozpoczynając działalność gospodarczą, gdzie można przeanalizować własne preferencje zawodowe, otrzymać pomoc przy planowaniu własnej kariery, a także podpowiedzi gdzie zdobyć fundusze na założenie czy rozwój firmy. Podczas gry korzystać można było jedynie z rowerów, środków komunikacji miejskiej lub po prostu własnych nóg.

Gra rozpoczęła się w Rektoracie Uniwersytetu Zielonogórskiego 14 maja 2014 r. o godzinie 10.00 a zakończyła w Dana Hotel i Spa o godzinie 14.00.

Po zaciętej walce wygrali **GERMATYCY** w składzie: **Agnieszka Czarnecka (WH)**, **Edyta Filipek (WMIIE)**, **Weronika Filipek (WH)**, **Monika Nowak (WH)** i **Mariusz Sudzik (WMIIE)**. Drużyna zdeklasowała konkurencję pokonując trasę w 91 minut, zdobywając 71 pkt. za poprawne rozwiązanie zadań - łącznie **100,5 pkt.** Dzięki temu zawodnicy otrzymali cenne nagrody: indywidualną praktykę dostosowaną do kierunku studiów w PGNiG, bilety lotnicze na trasie Zielona Góra - Warszawa - Zielona Góra, grę strategiczną lub biznesową, voucher DANA Hotel i Spa oraz zestaw gadżetów UZ.

Drugie miejsce zajęła drużyna **DREAM TEAM** (95 pkt.) w składzie: **Patrycja Urbaniak (WPSiNoZ)**, **Klaudia Dziubek (WEiZ)**, **Marek Źródłowisk (WEiZ)**, **Grzegorz Krasicki (WMIIE)** i **Kamil Woźnica (WEiZ)**. Zawodnicy otrzymali praktykę w Urzędzie Statystycznym w Zielonej Górze, gry towarzyskie, bony zakupowe do EMPIKu, voucher DANA Hotel i Spa, bilet na mecz STELMET Zielona Góra, pendrive 32GB oraz zestaw gadżetów UZ.

Na trzecim miejscu uplasowała się drużyna **MYŚCIE-MYŚCIE!** w składzie: **Damian Markulak (WNB)**, **Dorota Wałęcka (WILiŚ)**, **Martyna Nowak (WNB)**, **Krzysztof Gregor (WM)** oraz **Lidia Janowska (WM)**. Ekipa za swoje 93,75 pkt. otrzymała bony zakupowe do EMPIKu, podwójne zaproszenia do Lubuskiego Teatru, karnety na basen CRS, voucher DANA Hotel i Spa, torby od PGNiG oraz gadżety UZ.

Ponieważ w naszej grze nie ma przegranych, nagrody również otrzymały pozostałe drużyny **Ciemna Strona Pomidora** (89,5 pkt), **Babki Sukcesu** (77,75 pkt) oraz **UZeciaki Kariery Dzieciaki** (75,75 pkt), które zakończyły naszą grę kolejno na 4, 5 i 6 miejscu.

Przyznano również nagrodę specjalną za strój nawiązujący do imprezy, która trafiła do drużyny **UZeciaki Kariery Dzieciaki**.

Jak co roku Urząd Statystyczny przygotował nagrodę dla drużyny, która najszybciej i najlepiej uporała się z zadaniami statystycznymi - trafiła ona do **Babek Sukcesu**.

Fundatorami nagród w *Biegu do Kariery* byli: Miasto Zielona Góra, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo Oddział Zielona Góra, senator RP Robert Dowhan, poseł na Sejm Waldemar Ślugoński, Hotel DANA i Spa, Stelmet, Lubuski Teatr, Urząd Statystyczny, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Hot Shots, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Zielonej Górze, Nadleśnictwo Przytok, Nadleśnictwo Zielona Góra, Stowarzyszenie Studentów i Absolwentów UZECIAK, Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej, Telewizja Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytet Zielonogórski.

„Bieg do kariery” odbył się pod patronatem Marszałka Województwa Lubuskiego, Prezydenta Miasta Zielona Góra i Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wszystkim serdecznie gratulujemy!

DZIEŃ SŁUŻB MUNDUROWYCH NA UZ

Lilia Smoła

Biuro Karier

19 maja 2014 roku Biuro Karier zorganizowało spotkanie studentów z przedstawicielami służb mundurowych pod hasłem „Dzień służb mundurowych na UZ”. Przedstawiciele Wojska Polskiego, Policji, Służby Celnej, Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej opowiedzieli o wymaganiach

pośrednio od pracowników resortów oraz zainspirowanie młodzieży do wzięcia pod uwagę pracy także w służbach mundurowych.

Wśród zaproszonych przedstawicieli służb był również nasz absolwent historii Ryszard Dudziak - kierownik Działu Kadr Aresztu Śledczego w Zielonej Górze. a także dwie kobiety w mundurach: podkomisarz Justyna Ławreszuk z Wojewódzkiej Komendy Policji z Gorzowa Wlkp. i mł. ekspert Służby Celnej Beata Downar-Zapolska z Izby Celnej

FOT. BIURO KARIER

i możliwościach jakie stwarza praca w ich resortach. Po wykładzie, przy stoisku Biura Karier, studenci skorzystali z konsultacji indywidualnych, a także w Informatorium BK. Dzień służb mundurowych na UZ odbył się w Kampusie B.

Pomysł zorganizowania takiego spotkania narodził się po Targach Pracy, podczas których stoiska resortowe były oblegane przez studentów i absolwentów. Jego celem było stworzenie zainteresowanym studentom możliwości uzyskania szczegółowej informacji o pracy w służbach bez-

z Rzepina. Wojewódzki Sztab Wojskowy w Zielonej Górze reprezentował kpt. Ireneusz Wiliński, a Wojewódzką Komendę Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wlkp. - mł. kpt. Grzegorz Haniszewski.

Pracownik BK - mgr Kamil Miłkowski pokrótce przedstawił także, możliwości pracy w wywiadzie.

Wobec dużego zainteresowania studentów postanowiliśmy powtórzyć akcję w październiku, tym razem w Kampusie A.

STUDENCI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO PRZED SĄDEM

Lilia Smoła

Biuro Karier

Studenci UZ mogą już stanąć przed sądem jako świadomi obserwatorzy rozpraw sądowych. Biuro Karier zorganizowało specjalne szkolenie w ramach programu „Obywatelskiego Monitoringu Sądów” prowadzonego przez Fundację Court Watch Polska. Wzięło w nim udział 80 studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Podczas szkolenia studenci uzyskali podstawową wiedzę o wymiarze sprawiedliwości i regułach rządzących procesem sądowym, przydatną do efektywnego prowadzenia

obserwacji rozpraw. Szkolenia były szczególnie atrakcyjne dla osób, które chciały zdobyć praktyczną wiedzę na temat sądownictwa i swoich praw przed sądem, dla studentów socjologii, dziennikarstwa czy resocjalizacji, którzy tłumnie wzięli w nich udział.

Nasi studenci - jako bezstronni obserwatorzy wezmą udział w rozprawach w swoich lokalnych sądach w charakterze publiczności i będą zbierać dane, na podstawie których tworzony jest ogólnopolski raport poświęcony pracy polskich sądów. Opracowano już 3 takie raporty, które każdorazowo spotykały się z żywym zainteresowaniem opinii publicznej, środowiska sędziow-

skiego, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Rady Sądownictwa.

Do tej pory w projekcie brali udział tylko studenci wiodących polskich uczelni, w tym z UJ, UW, UG, UAM, UMK. W tym roku do elitarnego grona dołączyli studenci naszego Uniwersytetu.

Niektórzy z nich zdecydowali się także na praktykę indywidualną w Fundacji Court Watch, świadomie inwestując we własny rozwój, co na pewno zaprocentuje w przyszłości.

Serdecznie dziękujemy dr hab. Beacie Trzop oraz dr. hab. Maciejowi Małolepszemu za wsparcie i życzliwą pomoc w organizacji szkoleń.

LUBUSCY PRZEDSIĘBIORCY NA 21. MIĘDZYNARODOWYCH TARGACH WODY I SYSTEMÓW NAWADNIANIA – SMAGUA 2014 W SARAGOSSIE

Innowacje z wodą w tytule

Branża potocznie nazywana środowiskową od lat cieszy się dużym zainteresowaniem. Dynamika tworzenia innowacji w tym sektorze wymaga trzymania ręki na pulsie. Dlatego też imprezy tego typu cieszą się dużym zainteresowaniem. Nie inaczej było na targach w Saragossie. Hiszpania, kraj, który zmaga się z problemem braku wody, szczególnie w obszarach centralnych, wypracowała świetnie działające rozwiązania umożliwiające sprawne nawadnianie rozległych pól uprawnych i sadów. Można śmiało powiedzieć, że są oni pionierami nowoczesnej irygacji.

Jesteśmy gotowi na innowacyjny przemysł. Jesteśmy gotowi produkować innowacyjne produkty

Z takim hasłem przewodnim na targi w Saragossie jechali lubuscy przedsiębiorcy i akademicy w składzie: Zygmunt i Aleksander Luk (Luk Metal Construction), Bernard Jakubowski (Euro-Box), Artur Malec, Roman Dziduch, Andrzej Kail (Kostrzyńsko-Słubicka Specjalna Strefa Ekonomiczna), Stanisław Golda (Prefadom), Henryk Mazurkiewicz (Mazel), Henryk Muszałowski (EPD), Grzegorz Wieliński (Lindschulte Polska), dr inż. Roman Kielec oraz Karol Dąbrowski (Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego). Mieli oni okazję zapoznać się z nowymi technologiami w dziedzinie odzysku wody, inżynierii sanitarnej oraz komunalnej. - *Dla nas wyjazd na takie targi i uczestnictwo w spotkaniach biznesowych są rewelacyjną okazją do promowania potencjału naszej strefy ekonomicznej oraz województwa lubuskiego* - podkreśla A. Malec, prezes K-SSSE. - *Poprzez coraz lepiej wyształconych i posiadających specjalistyczne doświadczenie ludzi w ostatnim czasie wzmocnił się potencjał innowacyjny regionu. A nasz region nie jest postrzegany*

ZYGMUNT I ALEKSANDER LUK Z FIRMY LUK METAL CONSTRUCTION W TRAKCIE ROZMOWY Z PRZEDSTAWICIELAMI HISZPAŃSKIEJ FIRMY

jedynie przez pryzmat niskich kosztów pracy. Zaczyna się doceniać nasze walory eksperckie. To widać po naszych inwestorach - dodaje A. Kail, dyrektor marketingu K-SSSE.

Z Polski. Znaczy dobre

Nasze firmy miały okazję spotkać się twarzą w twarz z największymi graczami na hiszpańskim rynku produktów sanitarnych, komunalnych i irygacyjnych. - *Jako firma [od red. Mazel] stawiamy na innowacje i nie zamykamy się na nowe pomysły. Nasza technologia jest możliwa do implementacji wszędzie tam, gdzie pojawia się automatyka. A skoro pojawia się ona w technologii gospodarowania wodą, to jesteśmy dzisiaj na spotkaniach B2B w Saragossie* - tłumaczy H. Mazurkiewicz, prezes firmy Mazel. - *W globalnej gospodarce wolnorynkowej każdy szuka miejsca dla swoich produktów i usług. Posiadając nowoczesny sprzęt i doświadczoną kadrę potrafimy wykonać naprawę dużo bardzo dobrej jakości produktów w konkurencyjnej cenie. Dlatego też minęły już czasy kiedy niemal padaliśmy na twarz przed zagranicznymi firmami licząc na pojedyncze zlecenia.*

Teraz nawet z największymi graczami rozmawiamy jak równy z równym. Bo nasze produkty są najwyższej klasy - mówi B. Jakubowski, prezes Euro-Box.

Misja zakończona sukcesem

Wisienką na torcie była wizyta w zakładzie zajmującym się produkcją podnośników koszowych. Zlokalizowana w Saragossie, w specjalnej strefie ekonomicznej, firma wyspecjalizowała się w produkcji wysoko zaawansowanych technologicznie podnośników do prac wysokościowych. Spotkanie udało się zorganizować dzięki zaangażowaniu konsultantów pracujących w ramach projektu Enterprise Europe Network. - *Zajmują się serwisowaniem, wynajmem i sprzedażą sprzętu komunalnego, wszelkiego rodzaju pod-*

nośników i dźwigów od blisko 30 lat. O firmie z Hiszpanii słyszałem wiele dobrych słów. Okazało się, że firma posiada zakład właśnie w Saragossie. Powiedziałem o tym pracownikom CPTT UZ a oni za pośrednictwem sieci EEN zajęli się resztą - opowiada H. Muszałowski, prezes EPD. Właściciel hiszpańskiej firmy oczarował naszych przedsiębiorców swoją pasją do tworzenia innowacyjnych produktów oraz potencjałem firmy. Efektem tej wizyty jest nawiązanie stałej współpracy pomiędzy firmą EPD a stroną hiszpańską. - W wojskowej nomenklaturze anglojęzycznej taką sytuację określa się zwrotem - Mission Accomplished. Bezpośrednia pomoc przedsiębiorcom w nawiązywaniu kontaktów międzynarodowych. Do takich właśnie działań powołana jest sieć EEN i te działania z sukcesami realizujemy od lat - podkreśla R. Kielec, dyrektor CPTT UZ.

Karol Dąbrowski, CPTT UZ

10 MLN ZŁ NA INKUBATOR PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W PNT

Zarząd Województwa Lubuskiego podczas posiedzenia 20 maja br. podjął decyzję o wprowadzeniu zmian w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Zielonogórski pt. Budowa Parku Naukowo-Technologicznego i **zwiększył dofinansowanie w ramach LRPO o kwotę 9,6 mln zł.** - Kosztem niektórych zadań powstanie inkubator przedsiębiorczości, na czym nam szczególnie zależy, ponieważ w tym inkubatorze przewiduje się, że powstanie ponad 50 firm - tłumaczyła podczas konferencji prasowej **marszałek Elżbieta Polak.**

Decyzję poprzedziła ponowna ocena projektu oraz opinia ekspertów co do zwiększenia rezultatów oczekiwanych. Uniwersytet Zielonogórski zaproponował zmiany w realizacji projektu polegające na zmianie zagospodarowania terenu oraz zmianie funkcjonalnej pomieszczenia w Centrum Innowacji - Technologie Dla Zdrowia Człowieka. Pomieszczenia laboratoryjne zostaną przeznaczone pod inkubację dla firm rozwijających się technologicznie i innowacyjnie w dziedzinach związanych ze zdrowiem człowieka. Jak podkreśla marszałek Elżbieta Polak zwiększenie powierzchni przeznaczonej pod inkubację to szansa na powstanie kolejnych firm. - Oczywiście nie są to jakieś wielkie firmy, tylko

startery oparte na samozatrudnieniu. Te firmy mają szansę rozwoju w Parku Przemysłowo-Technologicznym, który został włączony do Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej - przekonywała. Marszałek podkreślała także, że te działania związane ze zmianą w projekcie doskonale wpisują się w założenia nowego okresu programowania. - Ta decyzja wpisuje się w nowe rozdzianie i ukierunkowanie polityki spójności. Będzie to faktyczny transfer wiedzy do biznesu - mówiła.

Zmiany dotknęły także Centrum Zrównoważonego Budownictwa i Energii, służącego wstępnej ocenie stanu środowiska w procesie inwestycyjnym, w ramach którego wprowadzono dwa nowe laboratoria: akarologiczne i teriologiczne. Projekt zakłada także wzrost liczby zakupionej aparatury naukowo-badawczej z 56 szt. na 71 szt. sprzętu specjalistycznego.

W wyniku planowanych zmian wydłużony zostanie termin realizacji projektu (do 30 września 2014 r.) oraz zwiększona zostanie wartość całkowita projektu - do 72,3 mln zł. O 9,6 mln zł zwiększy się także kwota dofinansowania - do 60,6 mln zł.

źródło: lubuskie.pl

XXI MIĘDZYNARODOWE MISTRZOSTWA POLSKI W PŁUKANIU ZŁOTA

Zielonogórskie Akademickie Bractwo Kopaczy Aurum jest najmłodszym kołem naukowym, które powstało na Uniwersytecie Zielonogórskim. Zostało wpisane w Rejestrze Kół Naukowych 19 maja 2014 r. pod numerem 128/2014. W tym samym dniu Koło było organizatorem I Akademickich Mistrzostw w Płukaniu Złota w Zielonej Górze.

Grupa członków Koła postanowiła także spróbować swoich sił w XXI Międzynarodowych Mistrzostwach Polski w Płukaniu Złota w Złotorii. Bez wielkiego treningu, z ogromnymi nadziejami grupa 11 osób wraz z rodzinami i przyjaciółmi wybrała się na oficjalne zawody. Wszyscy dzielnie walczyli w półfinałach i cała grupa (w różnych kategoriach) awan-

FOT. BRAC'TWO AURUM

sowała do finałów. Koło naukowe postanowiło brać udział w jak największej ilości kategorii wiekowych i drużynowych. W Mistrzostwach Polski można wziąć udział w następujących kategoriach:

- Przedszkolaki - do 7 lat, - Dzieci - do 12 lat, - Juniorzy - do 16 lat, - Amatorzy, - Miska Tradycyjna - każdy chętny, - Weterani - powyżej 60 lat, - Puchar Wielkiego Mistrza - każdy chętny, - Profesjonaliści, - Profesionalistki, - Drużyny 2-osobowe, - Drużyny 3-osobowe, - Drużyny 5-osobowe.

Pierwszy dzień ptukania złota i fantastyczne wyniki w półfinałach. Niestety nie udało się tak dobrych osiągnięć utrzymać w finałach i ostatecznie członkowie koła naukowego ŻABKA, ich rodziny i przyjaciele zajęli następujące miejsca:
 _Kategoria Przedszkolaków: Karol Michalski - 2. miejsce
 _Kategoria Dzieci: Zuzia Michalska - 8. miejsce, Jakub Świrski - 9. miejsce, Karol Michalski - 14. miejsce
 _Kategoria Juniorzy: Daria Ciemala - 3. miejsce, Zuzia Michalska - 6. miejsce
 _Kategoria Amatorzy: Zuzia Michalska - 3. miejsce, Daria Ciemala - 4. miejsce, Iwona Michalska - 5. miejsce, Monika Michalska - 9. miejsce

Ponadto w tej kategorii awans do finału uzyskali: Stapor Andrzej, Świrski Adam, Grala Henryk. Niestety, ze względu na spóźnienie się na start finału zostali zdyskwalifikowani.

_Miska Tradycyjna: Przemysław Michalski - 1. miejsce, Dariusz Michalski - 14. miejsce, Rodzeń Bartosz - 16. miejsce
 _Profesjonaliści: Przemysław Michalski - 12. miejsce, Dariusz Michalski - 28. miejsce . Bartosz Rodzeń - 29. miejsce
 _Drużyny 2-osobowe: Agrest Team - 12. miejsce, ŻABKA - 17. miejsce

_Drużyny 3-osobowe: Nasze Rio - 8. miejsce

_Drużyny 5-osobowe: ŻABKA - 3. miejsce.

Ostatecznie przywieźliśmy 5 medali: 1 złoty (Miska Tradycyjna), 1 srebrny (Przedszkolaki) i 3 brązowe (Juniorzy, Amatorzy, Drużyna 5-osobowa).

Mamy nadzieję na większe sukcesy w Mistrzostwach Polski w Nocnym Ptukaniu Złota, które odbędą się już w połowie czerwca!

Dariusz Michalski „Agrest”
 Opiekun Koła

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Mit - literatura - tajemnica, red. Waldemar Gruszczyński, Tomasz Ratajczak, Bogdan Trocha, „Fantastyczność i Cudowność”, s. 306, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-115-3

„Mitologia - jak twierdzi Joseph Campbell - jest przedostatnią prawdą - przedostatnią, bo tej ostatecznej nie można ująć w słowach” [...]. Okazuje się, że równie trudno jest ująć i uporządkować wszystko to, co dotyczy się mitu, mit bowiem „jest wszystkim i niczym zarazem” [...] lub - jak zauważono w jednym z zamieszczonych tu szkiców

- „w obszarze refleksji humanistycznej [...] stanowi kategorię o wieloznacznej treści” [...]. Ta złożoność problematyki jest jej wadą i zaletą. Wadą, gdyż nie da się objąć syntetycznie wszystkich sposobów uobecniania się mitu w literaturze i innych tekstach kulturowych, np. filozoficznych czy religijnych. Nie potrafimy wskazać etapów ewolucji ani też sposobu funkcjonowania mitologii. Dodatkowym problemem, przed

jakim stoimy, jest szeroki horyzont pojęciowy, tj. mnogość definicji mitów, a także niezliczona ilość kontekstów, które wywołują gąszcz dodatkowych pytań i wątpliwości, przywołując niejednokrotnie to, co nazwalibyśmy Tajemnicą, a więc elementy irracjonalne, podświadome, nieuświadomiane, metafizyczne czy też ukryte przed ludzkim rozumem w inny sposób. Z kolei patrząc na tę wieloaspektowość z innej perspektywy, dostrzeżemy to, co pozytywne, tj. możliwość zaistnienia dyskursu o wielorakim charakterze: antropologicznym, filozoficznym, literaturoznawczym, psychologicznym czy religioznawczym, w którym poruszane będą coraz to nowe aspekty, w różnorodny sposób wiążące się z mitem i na swój sposób otwierające nowe perspektywy i ścieżki poszukiwań.

Żywimy nadzieję, że nowe perspektywy i impuls do poszukiwań da prezentowany tom, w którym zamieściliśmy dwadzieścia jeden tekstów oddających bogactwo tematyki powiązanej z mitem, pogrupowanych w trzy działy: Teorie i metody (I), Mitologie w literaturze i kulturze popularnej (II) oraz Literatura „głównego nurtu” i jej mitologiczne aspekty (III). Autorami tych wypowiedzi są badacze reprezentujący różne dyscypliny (m.in. teologię i filozofię) i ośrodki akademickie (m.in.: Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Rzeszowski, Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Zielonogórski, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie oraz Akademię Pomorską w Słupsku).

[Fragment]

Artur Wandycz, Dziecko podkarpackie. Standardy rozwojowe wysokości i masy ciała, s. 330, A4, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-109-2

Rozwój fizyczny dzieci i młodzieży jest stale monitorowany i oceniany przez antropologów. Zbierane w różnych populacjach wyniki pozwalają wysnuwać wnioski odnośnie do rozwoju populacji, a także dokonywać porównań i ocen zmian międzypokoleniowych. Zmiany międzypokoleniowe cech budowy fizycznej ciała dokonują się w czasie pod wpływem różnorodnych czynników natury środowiskowej, społecznej, kulturowej, a nawet genetycznej.

Duże tempo zmian społecznych i środowiskowych niesie ze sobą zarówno pozytywne, jak i negatywne skutki dla populacji człowieka. Rozwój osobniczy jest stosunkowo czułym wskaźnikiem stanu, statusu i rozwarstwienia społeczno-ekonomicznego społeczeństwa, więc pomiary cech i wskaźników budowy ciała są wysoce pożądanym elementem zarówno oceny, jak i szeroko rozumianej profilaktyki zdrowotnej.

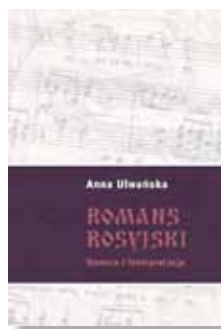
Otrzymane w przeprowadzonych badaniach wyniki posłużą w niniejszym opracowaniu do realizacji następujących zamierzeń:

- przedstawienia ontogenetycznej zmienności wysokości i masy ciała,
- przedstawienia wielkości wybranych wskaźników rozwoju somatycznego,
- prześledzenia wpływu wybranych zmiennych społecznych na poziom cech somatycznych,
- ustalenia różnic dymorficznych w obrębie cech somatycznych,
- określenia intensywności różnic wielkości zmian sekularnych wysokości i masy ciała,
- przedstawienia wielkości cech urodzeniowych dzieci podkarpackich,
- dokonania oceny rozwoju fizycznego (siatki centylowe) i przedstawienia propozycji norm modelu wybranych cech somatycznych dla dzieci i młodzieży ziemi podkarpackiej.

Z tak postawionych celów szczegółowych wyłania się główny cel monografii, którym jest ocena i analiza rozwoju fizycznego dzieci i młodzieży województwa podkarpackiego uwzględniająca cechy środowiskowe i społeczne - szczególnie w odniesieniu do wysokości i masy ciała.

[Fragment]

Anna Ulwańska, Romans rosyjski. Geneza i interpretacja, s. 152, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-097-2, CD

Tematem [pracy] jest romans rosyjski. Omówiona jest droga, jaką przebywa ten gatunek liryki wokalne w Rosji od pieśni ludowej do czasów obecnych. Język pracy jest czasami zbyt beletrystyczny, jednak jej celem jest raczej przybliżenie historii romansu, jego wielu obliczy, a także mniej znanych aspektów wykonawczych. Autorka stara się pokazać gatunek od strony jego zawartości emocjonalnej i podkreśla najważniejsze cechy stylu poszczególnych kompozytorów. Przedstawiony jest grunt historyczny i kulturowy, na którym rodzi się i rozwija romans w Rosji i wyjaśniona jest terminologia. Omówione i przedstawione zostają podgatunki romansu. Zaprezentowane są sylwetki sławnych wykonawców romansu od czasów najwcześniejszych notatek na ten temat do obecnie królujących na scenach całego świata artystów. Przedstawione są związki romansu z folklorem rosyjskim i orientalnym, a także z tą właśnie tendencją związana twórczość kompozytorki pierwszej połowy XX wieku - Zary Lewiny.

Drugą intencją niniejszej pracy jest wskazanie repertuaru mniej znanego na polskiej scenie wokalne. Ze względu na jego dostępność może on stać się cennym uzupełnieniem w programach nauczania na kierunkach wokalnych i może umożliwić rozbudowanie osobowości oraz warsztatu interpretacyjnego ucznia i studenta. W pedagogice wokalne, w Polsce i nie tylko, szeroko i chętnie stosowana jest literatura wokalna z zakresu twórczości pieśniarskiej F. Schuberta, z oczywistych powodów. Tutaj proponowany jest repertuar równie interesujący dla wszystkich kolejnych etapów rozwoju młodego adepta sztuki wokalne: od prostego romansu - pieśni okresu przed Michailem Glinką, poprzez utwory samego Glinki aż do trudnej i wymagającej twórczości Piotra Czajkowskiego i Sergiusza Rachmaninowa. Autorka przedstawia też nowoczesne oblicze romansu, który przetrwał przez wieki i w dzisiejszej dobie dominacji w mediach dudnienia i jazgotu znalazł sobie drogę do młodego słuchacza i wykonawcy przez na przykład muzykę filmową, seryjne programy telewizyjne, nowe konkursy dla młodych wykonawców i blogi internetowe.

[Fragment]

Olga Ksenicz, Pierwszoplanowe partie dla „soprano primo” i „soprano secondo” w wybranych operach Georga Friedricha Haendla. Specyfika, podobieństwa i różnice partii stworzonych dla Franceski Cuzzoni i Faustyny Bordoni, s. 73, B5, oprawa miękka, Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-100-9, CD

The rival Queens - „królowe rywalki”, „rywalizujące władczyni”... Takim zwrotem, skrótowym i wyrazistym jednocześnie, opisywano i określano dwie znakomitości barokowego wykonawstwa scenicznego, śpiewaczki Franceskę Cuzzoni i Faustynę Bordoni. Obie wykonawczynie, opromienione europejską sławą, wielbione, uznane i pobierające bajecznie wysokie honoraria, los stykał z sobą kilkakrotnie; najbardziej znany pozostaje jednak dwuletni okres wspólnych występów obu wokalistek na scenie londyńskiego Haymarket Theater w dziełach scenicznych, które z myślą o dwóch słynnych Włoszkach tworzył wielki Georg Friedrich Haendel. To właśnie rozkochana na równi w głosach i w wyrazistych osobowościach śpiewaczek londyńska publiczność nadała im przydomek „królewskich rywalki”, z uwagą śledząc ich poczynania zarówno na niwie artystycznej, jak i towarzyskiej.

Praca niniejsza nie stawia sobie za cel poczynienia ustaleń czysto biograficznych wobec obu wzmiankowanych śpiewaczek - szczegółowe ustalenia chronologiczne, dokonywanie odkryć kolejnych materiałów źródłowych, wnikliwe studia nad dokumentami epoki należy pozostawić specjalistom najbardziej w tej dziedzinie miarodajnym, czyli muzykologom oraz teoretykom muzyki, specjalizującym się w historiografii muzycznej. Z tego też powodu przytoczone w toku rozważań biogramy Franceski Cuzzoni i Faustyny Bordoni zostaną potraktowane zwięźle, jednakże z dbałością o zaprezentowanie relacji z epoki

(których znacząca liczba szczęśliwie się zachowała) dotyczących obu śpiewaczek. Przedmiotem szczególnego zainteresowania autorki pracy są studia nad specyfiką czysto muzycznego ukształtowania partii, których prawykonawczyniami były Cuzzoni i Bordoni, partii, które Haendel konstruował z myślą o naturalnych predyspozycjach głosowych oraz walorach ekspresyjno-wykonawczych obu wokalistek, z jednoczesną dbałością o maksymalną równorzędność ich poczynań scenicznych. Już na wstępie można zaryzykować stwierdzenie, że tylko twórca o tak genialnych predyspozycjach, jak Saksończyk, był w stanie podjąć karkołomnemu zadaniu; bo też niemal niewykonalne wydaje się uniknięcie pretekstu do wybuchu niezadowolenia czy starcia pomiędzy obu rywalizującymi śpiewaczkami - a także pomiędzy wielbicielami ich talentu, podzielonymi na dwa tyleż fanatyczne, co zaciekle zwalczające się obozy.

[Fragment]

Marta Ratajczak, *Facetten von Autorschaft. Hans-Christian Kirsch zwischen Phantastik und Biographik*, s. 225, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-119-1

Der Autor Hans-Christian Kirsch, der unter seinem Pseudonym Frederik Hetmann bekannter ist als unter seinem bürgerlichen Namen und der jahrzehntelang zu den anerkannten Jugendliteraturautoren zählte, zeichnet sich zunächst durch

seine breitgefächerte schriftstellerische Tätigkeit aus, denn außer literarischen Texten verschiedener Gattungen wie Märchen, phantastische Literatur, zeitkritisch-realistische Texte, Biographien hat er auch theoretische Schriften zur Märchenkunde und zur Theorie der phantastischen Literatur verfasst. Dies macht das Vorhaben einer Einordnung des Autors in das Handlungs- und Symbolsystem Kinder- und Jugendliteratur (KJL) kompliziert, denn die Zahl der von ihm produzierten Texte ist so umfangreich, dass eine Untersuchung den Rahmen der Arbeit sprengen würde. Zudem stellt sich die Frage, ob die Menge der Texte letztlich nicht Folgen für ihre künstlerische Qualität hat. Immerhin sind von Kirsch etwa zweihundert Bücher erschienen. Davon sind 130 eigene Texte, hinzu kommen rund 60 Übersetzungen, die ihre Wurzeln in verschiedenen Kulturen der Welt haben. Trotz möglicher Einschränkungen gehört Hans-Christian Kirsch gleichwohl zu jenen Autoren, die im Handlungs- und Symbolsystem KJL „ein ganz eigenes Profil“ besaßen, was allein durch die zweimalige Verleihung des Deutschen Jugendbuchpreises unterstrichen wird.2 Schon im Jahr 1965 wurde Kirsch für seine „Amerika-Saga“ (1964) ausgezeichnet. 1973 wiederholte er diesen Erfolg, denn für seine erste Biographie „Ich habe sieben Leben. Die Geschichte des Ernesto Guevara, genannt Che“ (1972) erhielt er erneut den für den Bereich Jugendliteratur wichtigsten Preis.

Ryszard Małachowski, *Działalność wychowawcza księdza Aleksandra Zienkiewicza na Kresach Wschodnich Rzeczypospolitej i Dolnym Śląsku*, s. 724, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-075-0

Podjęcie badań naukowych dotyczących osoby i pedagogicznej aktywności księdza Aleksandra Zienkiewicza w kontekście historyczno-kulturowym wzmacniał rys ewidentnej oryginalności tak określonej

problematyki zarówno już za życia, jak i po śmierci tego kapłana. Przekonanie o sensie i możliwości prowadzenia czynności poznawczych z nim związanych narzucało się samorzutnie, ale „że powinni to uczynić kompetentni biografowie” [...] pisał ks. infułat Stanisław Turkowski. Potrzeba ta wynikała ze specyfiki i charakteru działań powszechnie znanej w Kościele katolickim i akademickim środowisku intelektualno-wychowawczym postaci, konieczności wypełnienia „białych plam” w historiografii Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zubażających biografistykę Kresów Wschodnich, szansy, jaką stwa-

rzał rozpad środkowo-wschodniego, gospodarczo-ekonomicznego „bloku komunistycznego” [...] oraz militarno-ofensywnego „Układu Warszawskiego” [...] (faktycznie „Moskiewskiego”), zmierzającego do inspirowania nieustannej wojny i walki [...] w skali lokalnej i globalnej.

[...] Pierwszą próbę całościowego, wielostronnego ujęcia tematu związanego z osobą i czynem ks. A. Zienkiewicza stanowi dopiero niniejsza publikacja. Koncentrując się zatem na logiczno-treściowej strukturze książki, należy wspomnieć, że nadano jej układ chronologiczno-problemowy [...]. I w takiej konwencji metodologicznej utrzymane są poszczególne rozdziały i podrozdziały, z charakterystycznymi refleksjami retrospektywnymi tam, gdzie to było konieczne. Jej treści ukazane są w funkcjonalnym związku z szerokim tłem historyczno-cywilizacyjno-kulturowym epoki ks. A. Zienkiewicza.

[Fragmenty Wstępu]

Renata Paliga, *Krwiolęcznictwo i krwiodawstwo w medycynie polskiej XIX i XX wieku (1830-1951). Od powstania listopadowego do utworzenia Instytutu Hematologii*, s. 296, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-102-3

W rozprawie wykorzystano źródła archiwalne zdeponowane w Zbiorach Specjalnych Główniej Biblioteki Lekarskiej (m.in.teczki personalne lekarzy), Bibliotece Jagiellońskiej, Bibliotece Narodowej w Warszawie, polskim Archiwum Cyfrowym, a także relacje świadków, zasoby wizualne, jak i źródła drukowane - oryginalne publikacje polskie i obce dotyczące krwiolęcznictwa i krwiodawstwa, akty prawne, ponadto pamiętniki oraz wspomnienia pielęgniarek i lekarzy, relacje osób związanych z krwiodawstwem i krwiolęcznictwem w Polsce zebrane w formie pisemnej bądź nagrane przez autorkę. W sposób krytyczny i ostrożny odniesiono się zaś do informacji zamieszczanych w Internecie, poszukując w nim głównie zdjęć. W celach poznawczych wykorzystano również ważniejsze w literaturze polskiej i obcej podręczniki dotyczące krwiolęcznictwa i krwiodawstwa badanego okresu.

Syntezę uzupełniają rysunki i fotografie urządzeń do przetoczenia krwi. Są one odzwierciedleniem rozwoju techniki medycznej w XIX i XX wieku oraz wizualnym dowodem ewolucji metody transfuzji i infuzji.

[...] Autorka zdaje sobie sprawę, iż z powodu obszerności podjętego tematu, mimo długotrwałych poszukiwań materiałów do pracy, wiele wydarzeń mogło zostać niedostrzeżonych. Ma jednak nadzieję, że przedstawione opracowanie polskich dokonań w dziedzinie transfuzji krwi i infuzji płynów stanie się podstawą do dalszych, dokładniejszych badań tego tematu dla kolejnych badaczy.

[Fragment Wstępu]

Małgorzata Konopnicka, *Oficer, urzędnik, dworzanin. Kariery szlachty śląskiej w państwie pruskim (1740-1806)*, s. 408, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-108-5

W polskiej historiografii nie ma w zasadzie opracowań kompleksowo ujmujących zagadnienia funkcjonowania i znaczenia śląskiej społeczności szlacheckiej w realiach pruskiej monarchii absolutnej. Praca dr Małgorzaty Konopnickiej [...] jest

zatem jedną z pierwszych, w której podjęto taką próbę i - należy dodać - w pełni udaną. Nie jest to jednak podejście tradycyjne, w którym opisane zostało znaczenie poszczególnych śląskich rodzin szlacheckich w monarchii pruskiej, ale nowoczesne spojrzenie na szlachtę jako określoną strukturę, oczywiście zróżnicowaną majątkowo, ale w tym okresie spójną i uprzywilejowaną.

[prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski, Uniwersytet Zielonogórski]

Problem dotyczący aktywności publicznej szlachty śląskiej po 1740 r., który obrazowałby stopień jej akceptacji państwa pruskiego oraz ujawniał społeczny kontekst jego umacniania się na Śląsku, zwłaszcza wśród warstw szlacheckich, od dawna był uważany za priorytetowy dla zrozumienia procesów spajania Śląska z nowym państwem, a jednocześnie nie istnieją współczesne badania, które choć w jakimś obszarze podejmowałyby te zagadnienia. Równie niezbadanym aspektem kształtu śląskiej warstwy szlacheckiej była jej ewolucja w systemie absolutystycznym, w warunkach stymulowanego przez ten system angażowania „zawodowego” szlachty w wyznaczone obszary instytucjonalne i zarządzania społeczeństwem. Jedynie Pani Małgorzata Konopnicka od kilku już lat bada różne aspekty wspomnianych problemów, a obecna książka *Oficer - urzędnik - dworzanin. Kariery szlachty śląskiej...* stała się ich kompleksowym opracowaniem. W zakresie podjętego tematu badawczego można zatem stwierdzić, że to praca zarówno nowatorska, jak i od dawna oczekiwana, wypełniająca dotkliwą lukę w historiografii śląskiej, polskiej i niemieckiej.

[dr hab. Gabriela Wąs, prof. Uniwersytetu Wrocławskiego]

„Studia Zachodnie”, t. 15, red. Robert Skobelski, s. 250, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-101-6, ISSN 1428-0663

Artykuły

Jarosław Kuczer, Cudzoziemska arystokracja w „prowincji przygranicznej”. Problem udziału imigrantów w pracach administracji śląskiej (1629-1740); **Yaman Kouli**, Economic Policy and the Movement of Factories in the German Sphere of Influence during World War II (1943/44)

- the Role of Lower Silesia and the Eastern German Territories; **Damian Utracki**, Polityka onomastyczna władz jako element przywracania polskości na Ziemiach Zachodnich po II wojnie światowej (na przykładzie nazewnictwa powiatu słubickiego); **Przemysław Bartkowiak**, Bogdan Rusinek - założyciel oraz dowódca konspiracyjnej organizacji młodzieżowej „Harcerstwo Polskie” działającej na terenie Drezdenka w latach 1950-1951; **Stefan Dudra**, Zmiany w polityce państwa wobec mniejszości narodowych w 1952 roku na przykładzie Łemków osiedlonych na Ziemi Lubuskiej; **Paweł Karp**, **Daniel Koteluk**, Książd Ludwik Mucha (1904-1962). Kapelan „Hubala”, kapitan czasu trudnych wyborów; **Piotr Krystians**, Tajni współpracownicy Milicji Obywatelskiej na Ziemi Lubuskiej (1945-1989); **Hanna Kurowska**, Liczba mieszkańców Zielonej Góry w latach 1945-2010; **Bohdan Halczak**, Powiatowe instancje Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wobec ludności ukraińskiej w powiecie zielonogórskim w latach 1949-1989; **Radosław Domke**, Handel, zaopatrzenie oraz rzemiosło i usługi w Zielonej Górze w latach 80. XX wieku **Krzysztof Wasilewski**, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza w Gorzowie Wielkopolskim w schyłkowym okresie swojego istnienia (1989-1990) **Kamil Glinka**, Granica i pogranicze polsko-niemieckie na forum Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1991-2004.

Materiały źródłowe

Michał Trojanowski, Problem strefy nadgranicznej w aktach Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze

Recenzje

Marceli Tureczek, „Zabytki w krajobrazie kulturowym Międzyrzecza i okolic”, Międzyrzec 2012, ss. 253 (**Tomasz Nodzyński**); Dwie publikacje o generale Kazimierzu Sosnkowskim. „Lech Wyszczelski, Generał Kazimierz Sosnkowski”, Warszawa 2010, Wydawnictwo Bellona, ss. 387; **Jerzy Kirszak**, „Generał Kazimierz Sosnkowski 1885-1969”, Warszawa 2012, Instytut Pamięci Narodowej, ss. 471 (**Ireneusz Wojewódzki**); **Maciej Zaremba Bielawski**, „Higienisci. Z dziejów eugeniki”, przełożył Wojciech Chudoba, Wydawnictwo Czarne, Wotowice 2011, ss. 432 (**Hanna Kurowska**); **Daniel Johnson**, „White King and Red Queen”, Atlantic Books, London 2007, ss. 383 (**Radosław Domke**).

„Edukacja Humanistyczna. Rocznik Naukowo-Dydaktyczny”, t. 9-10, red. Leszek Jazownik, Marian Sinica, s. 462, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-088-0, ISSN 1505-280X

Rawski, Ślady, motywy i kartografie polskości w prozie obcej XX oraz XXI w. Rekonesans;

II. Edukacja literacka, językowa i kulturowa

Anna Janus-Sitarz, Miejsce lektury w dialogu nauczyciela polonisty z pokoleniem sieci; **Wiesława Troszczyńska-Nakonieczna**, Oblicza edukacji polonistycznej; **Katarzyna Węgorowska**, Karol Szymanowski, Bartuś Obrochta i Harnasie gośćmi uniwersyteckiej edukacji dialektologicznej; **Dorota Amborska-Głowacka**, Efekt Pigmaliona w edukacji szkolnej **Wita Szulc**, Wiedza o kulturze jako niezbędny element edukacji pedagogów - arteterapeutów; **Monika Tabor**, **Łukasz Wojtacha**, Coaching w szkole, czyli dialog z coachem o wspieraniu rzeczywistości szkolnej **Aneta Grodecka**, Odczuwanie obrazu. O kształtowaniu odbioru sztuki w wieku wczesnoszkolnym; **Eugeniusz Szymik**, **Ilona Copik**, Jak przełożyć „Panamę” na dramę? O roli przestrzeni i wyobraźni w edukacji wczesnoszkolnej; **Anna Guzy**, Wpływ przestrzeni miejskiej na wybrane kompetencje ucznia; **Ewa Kobyłecka**, Uwagi o przymusie i wolności w edukacji literackiej; **Dawid Janicki**, Uwagi o egzaminie maturalnym z języka polskiego (na podstawie analizy arkuszy maturalnych i kluczy odpowiedzi oraz tematów egzaminu wewnętrznego z lat 2005-2010); **Mazenna Magda-Adamowicz**, Znaczenie wychowawcze i twórcze wykorzystanie w klasach I-III utworów Hanny Ożogowskiej; **Romuald M. Jabłoński**, Jak omawiać w szkole podstawowej „Lwa, Czarownicę i starą szafę” Clive’a Staplesa Lewisa; **Olaf Pajczkowski**, Wykorzystanie narracyjnych gier fabularnych (RPG) w procesie edukacyjnym; **Maria Roszak**, Nazwy własne zielonogórskich szkół.

III. Z dziejów edukacji

Barbara Jaśniewicz, Meandry nadzoru pedagogicznego w dwudziestoleciu międzywojennym (na przykładzie działalności wizytacyjnej Juliusza Bałickiego); **Leszek Jazownik**, W kręgu sporów o model pracy nad lekturą szkolną toczonych w latach 1918-1939; **Katarzyna Kochan**, Elementarze dla dzieci mniejszości narodowej oraz dzieci polskich mieszkających poza granicą z czasów II Rzeczypospolitej; Wspomnienie o Profesorze Władysławie Szyszrowskim. Z Profesorem Zenonem Urygą rozmawia Paulina Mucha (studentka IV roku IFP UZ); **Urszula Świdarska-Włodarczyk**, Zygmunt Imbierowicz - sylwetka instruktora harcerskiego IV. Omówienia i recenzje; **Marian Sinica**, Wczesnoszkolna edukacja polonistyczna w świetle programu nauczania Jadwigi Hanisz „Wesoła szkoła i przyjaciele”; **Maria Jazownik**, **Anny Kiezuń** „Drogi własne”. O twórczości młodopolskiej Artura Górskiego; **Iwona Morawska**, Obecność i potrzeba autorytetów. O książce Małgorzaty Karwatowskiej „Autorytety w opinii młodzieży”, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2012, ss. 224.

zebrała Ewa Popiłka
Oficyna Wydawnicza

miejsce pogranicza polsko-niemieckiego po 1989 roku.

Przygotował Artur Kinal

KOMPETENCJE NAUCZYCIELI AKADEMICKICH UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO A POMNIKOWE DĘBY

Grzegorz Gabryś

Beata Gabryś

Wydział Nauk Biologicznych

Stosunek do natury jest najlepszym wykładnikiem poziomu cywilizacyjnego. Traktowanie zasobów przyrody na równi z zabytkami architektury, historii i kultury, dowodzi dojrzałości społecznej i świadomości faktu, że człowiek, jako gatunek, nie może istnieć bez dostępu do tlenu, czystego powietrza i zasobów nieskażonej wody. Jesteśmy integralną częścią globalnego ekosystemu zwanego biosferą i wraz z jego unicestwieniem sami dokonamy żywota.

Często stykamy się z twierdzeniem, że „żadna tam żabka, motylek czy ślimaczek nie są ważniejsze od moich dzieci i wnuków”. Istotnie - nie są ważniejsze, lecz tak samo ważne, ponieważ dzięki ich przetrwaniu, a tym samym przetrwaniu różnorodności biologicznej, przetrwają również nasze dzieci i wnuki. Coraz więcej osób przystawiając „żabkę” słusznie postrzega, jako symbol, element pewnej całości. Jako ważny składnik unikalnego i bezcennego ekosystemu, którego jest jedynie wskaźnikiem, czyli bioindykatorem. To tak jak znaleziony na pustyni skrawek glinianej skorupki lub okruch brązu - sam w sobie stanowi niewielką wartość, lecz wskazuje na olbrzymie bogactwo skarbów leżących pod nim. Na istnienie archeologicznej kopalni wiedzy o minionych cywilizacjach, bajkowych miastach i osadach, której nie wolno nam pod żadnym pozorem zniszczyć - nawet kosztem kolejnego kilometra autostrady, którą można zresztą poprowadzić sto metrów dalej. Podobnie jak w przypadku przystawionej „żabki”, chcąc zbadać poziom świadomości społecznej naszego interlokutora możemy stwierdzić: „Powiedz mi, przyjacielu, czy bez mrugnięcia okiem wytniesz stare drzewo a ja powiem ci, kim jesteś”. I to jest też dobry sprawdzian dojrzałości obywatelskiej.

Jako nauczyciele akademicy pracujący w Uniwersytecie Zielonogórskim mamy tę satysfakcję, że nasi studenci zdają ten sprawdzian na piątkę. Doskonałym przykładem była inicjatywa podjęta przed z górą trzema laty, przez członkinie sekcji botanicznej Koła Naukowego Biologów Uniwersytetu Zielonogórskiego. We współpracy z profesjonalnymi botanikami, ekologami i dendrologami z naszej *Alma mater* oraz z Instytutu Dendrologii Polskiej Akademii Nauk w Kórniku, studentki zinventaryzowały i opisały grupę cennych dębów szypułkowych *Quercus robur* na terenie Zielonej Góry. Efektem tych działań była prezentacja wyników w formie posteru na międzynarodowym sympozjum Kół Studenckich w kwietniu 2013 roku we Lwowie.

Naturalną konsekwencją tej inicjatywy było również postulowanie o objęcie ochroną pomnikową grupy 22 okazałych dębów, zwłaszcza, że dwa z nich osiągnęły indywidualny wymiar ochrony wymagany dla tego gatunku - 380 cm

„JEDEN Z WIEKOWYCH DĘBÓW SZYPUŁKOWYCH, CZEKAJĄCY NA OBJĘCIE OCHRONĄ POMNIKOWĄ (FOT. BEATA GABRYŚ)

obwodu w pierśnicy, czyli na wysokości 130 cm od ziemi.

Termin „Pomnik Przyrody” wprowadził na przelomie XVIII i XIX wieku wybitny przyrodnik niemiecki Alexander von Humboldt. Od tego czasu pomniki przyrody są kanonem ochrony przyrody, ale też nośnikami wartości historycznych, tradycji i kultury. Żywymi świadkami minionych wydarzeń. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody za pomniki przyrody można uznać: *„pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głązy narzutowe oraz jaskinie.”* Pomniki przyrody są jedną z dziesięciu form ochrony przyrody sankcjonowaną przez polskie prawo. Liczba ustanowionych Parków Narodowych, rezerwatów przyrody, Parków Krajobrazowych czy właśnie pomników przyrody nieożywionej i ożywionej stanowi o atrakcyjności turystycznej i sprawności władz administracyjnych danego regionu. Niestety nie w przypadku

W STANIE BEZLISTNYM WIDAC PĘKNY POKRÓJ NAJOKAZALSZEGO Z DĘBÓW SZYPULKOWYCH PRZY UL. WYSPIAŃSKIEGO W ZIELONEJ GÓRZE (FOT. BEATA GABRYS)

Zielonej Góry. W naszym mieście od prawie dziesięciu lat nie utworzono żadnego pomnika przyrody a nawet nie uznano tych, które nimi były przed Drugą Wojną Światową. Wszelkie akcje społeczne, m. in. nadawania istniejącym pomnikom nazw - grzęzną w Ratuszu.

I nie inaczej stało się tym razem. Stosowny wniosek o objęcie ochroną grupy 22 dębów szypulkowych, skierowany do Rady Miasta 13 maja 2013 roku przez piszących te słowa, został przekazany do Urzędu Miasta, skąd 12 grudnia 2013 roku spłynęła odpowiedź o podjęciu stosownych działań. Począt „pantoflową” dowiedzieliśmy się, że dwa najokazalsze dęby nie zostaną pomnikami przyrody, ponieważ leżą nie na gruntach Uniwersytetu, lecz na działce należącej do Gminy Zielona Góra o statusie miejskim. Działania na rzecz ich ochrony zostały zablokowane przez Departament Inwestycji i Zarządzania Drogami. Dzięki publikacjom prasowym dowiedzieliśmy się, jakie są tego przyczyny, co, nie ukrywamy, wprowadziło nas w ostupienie. Otóż, jak wynika z wypowiedzi Dyrektora Departamentu, Pana dra Pawła Urbańskiego [cyt.]: „...nie zlekceważył uczelnianych biologów, wręcz przeciwnie, wyszedł do nich z propozycją. Możemy oddać uniwersytetowi działkę, na której rosną dęby, w zamian za asfaltową drogę przed akademikiem. Będzie nam potrzebna, bo w przyszłości planujemy skomunikować ulicę Wazów z Wyspiańskiego - tłumaczy. - Pomniki przyrody bez takiej alternatywy zablokowałyby inwestycję.” [„Te dęby zasługują na ochronę” - Tygodnik Regionalna, sobota 2 czerwca 2014, str. 25, autor: Rafał Krzywiński].

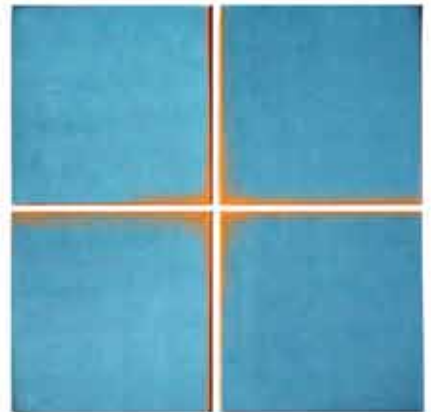
Chcemy z całą mocą podkreślić, że nie interesują nas transakcje Urzędu Miasta z Uniwersytetem i jesteśmy oburzeni faktem składania takiej propozycji oraz kupczenia uniwersalnymi wartościami narodowymi zapisanymi w polskim prawie. To zaiste intrygujące, że w przypadku przekazania działki Uniwersytetowi dęby nie będą solą w oku Ratusza i nie zablokują inwestycji. Poza tym, jako mieszkańcy i poddani Zielonej Góry mamy prawo domagać się objęcia ochroną pomnikową drzew rosnących na działce miejskiej bez żadnych dodatkowych warunków. Przy okazji wyszło na jaw, że mieszkańców ulicy Wazów i Wyspiańskiego czeka „skomunikowanie” tych ulic, co w żargonie urzędniczym jest niczym innym jak eufemizmem oznaczającym „wycięcie połowy starodrzewu w parku, zabetonowanie ścieżek i puszczenie przelotowego ruchu samochodowego przy placu zabaw dla dzieci i pod oknami mieszkańców” tego cichego, jak dotąd, zakątka.

Próby skontaktowania się z władzami miasta speliły na niczym - Pan Prezydent nie znalazł czasu na chwilę rozmowy. Niemniej postawił diagnozę problemu, co niniejszym skłoniło nas do skreślenia tych kilku słów właśnie na łamach Miesięcznika Społeczności Akademickiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Przyznając, że zieleń miejska jest w optakowanym stanie, skonstatował [cyt.]: „Prezydent Janusz Kubicki odpowiada profesorowi [Grzegorzowi Gabrysiowi - przyp. aut.] krótko: - Zieleń jest w kiepskim stanie, bo mamy kiepskich nauczycieli akademickich, którzy źle przekazują wiedzę studentom. Jak zmieni się system oświaty, to sytuacja się poprawi” [„Te dęby zasługują na ochronę” - Tygodnik Regionalna, sobota 2 czerwca 2014, str. 25, autor: Rafał Krzywiński].

A więc dzięki Bogu jest winowajca! To my, nauczyciele akademicy Uniwersytetu Zielonogórskiego jesteśmy winni temu, że od 10 lat na terenie miasta nie powstał ani jeden pomnik przyrody, a także temu, że w zastraszającym tempie obszary zielonogórskiej zieleni zamieniają się w „betonowy świat”. To zapewne też my będziemy winni temu, że pewnego dnia obudzimy się nie w Zielonej, lecz Łysej Górze, otoczonej Pustynią Lubuską. I w odbudowie utraconego ekosystemu nie pomoże ani Baba Jaga ani Kopciuszek ani nawet Królewna Śnieżka z siedmioma krasnalami z gutaperki. Chyba, że badania naukowe dowiodą, iż Gadające Drzewa z plastiku są w stanie przeprowadzić proces fotosyntezy i zastąpić te przestarzałe, nieinnowacyjne pomnikowe dęby z zielonymi, życiodajnymi liśćmi, produkującymi tlen, kojącymi zmysły i cierpliwie, od stuleci, chłnącymi wszelkie zanieczyszczenia wielkiej aglomeracji.

W związku z powyższym wierzymy głęboko, że przyszli Wyborcy, szczególnie ze środowisk akademickich a także związani z ochroną przyrody i zabytków kultury, zastanowią się, czy władzy „Nowej” Zielonej Góry (gdzie powierzchnia zielonej będzie znacznie więcej niż w Gdańsku czy Poznaniu), nie powierzyć absolwentowi uczelni bardziej renomowanej niż Uniwersytet Zielonogórski, który nie byłby wykształcony przez kiepskich i źle przekazujących wiedzę nauczycieli akademickich. I, co nie bez znaczenia, powierzyć władzę osobie odnoszącej się z odrobiną szacunku do Pracowników największego i niestety jednego z ostatnich już liczących się pracodawców w Winnym Grodzie.

- Monika Waryszak Bez tytułu, ↓
 technika własna, 140 x 140, 2013
- Martyna Merkel Pejzaż portugalski,
 olej, płótno, 150 x 140, 2014
- Kamila Kuźnicka Pareidolia,
 technika olejno-żywiczna, płótno kolorowe,
 140 x 120, 2013
- Katarzyna Frankowska Trójkąty na całej płótno,
 akryl, płótno, 100 x 100, 2013
- Jerzy Mossakowski Portret,
 olej, płótno, 120 x 100, 2013
- Joanna Materek Meatrix,
 akryl, płótno, 100 x 50, 2013
- Grzegorz Klimek Żywopłot,
 tempera, płótno, 115 x 162, 2013
- Kasper Minciel Gesty,
 akryl, płótno, 80 x 80, 2013
- Patrycja Sap Pola koloru,
 olej, płótno, 50 x 50 x 4, 2013

sTANISŁAW r. kORTYKA
Oslem i jeden kamień
olej na płótnie
61 x 61 cm
2014

sTANISŁAW r. kORTYKA
Ten czas już mijał
olej na płótnie
60 x 60 cm
2003-04

